

அனாதை

சமூக சேவை அறங்காணியுடன்

AMUDHU

495
உள்ளது 3
துளி 6
APRIL 2001

**ஆறுமுகன்
பேட்டி உள்ளே!**

இலங்கையின் மாதந்த குடும்ப சஞ்சிகை - ஏப்ரல் 2001 - 30/-

படைப்பாற்றல்
மிக்கவர்களுக்கு பரிசு,

125,000/-

நீங்கள்

கண்காணிக்கப்படுகிறீர்கள்

YOU ARE BEING WATCHED

தேசிய ஒருமைபாட்டுச் செயற்றிட்டப்
பணியகமும் **அழுது** சஞ்சிகையும்
இணைந்து நடத்தும்
மாபெரும் படைப்பாற்றல் போட்டி!

முடிவு திகதி : ஏப்ரல் 30, 2001.

போட்டி வகைகள்:

1. சிறுகதை

முதல் பரிசு: 10,000
இரண்டாம் பரிசு: 5,000
மூன்றாம் பரிசு: 3,000

தலா 2,000 ரூபா 10 ஆறுதல் பரிசுகள்

2. கவிதை

முதல் பரிசு: 3,000
இரண்டாம் பரிசு: 2,000
மூன்றாம் பரிசு: 1,000

தலா 500 ரூபா 10 ஆறுதல் பரிசுகள்

3. தொலைக்காட்சி நாடகப் பிரதி

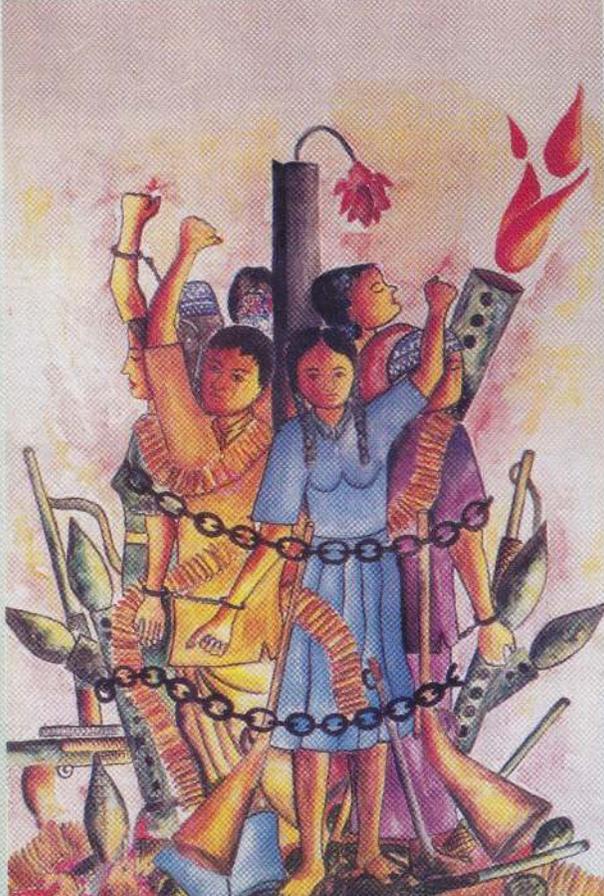
முதல் பரிசு: 10,000
இரண்டாம் பரிசு: 5,000
மூன்றாம் பரிசு: 3,000

தலா 2,000 ரூபா 10 ஆறுதல் பரிசுகள்

4. வானொலி நாடகப் பிரதி

முதல் பரிசு: 10,000
இரண்டாம் பரிசு: 5,000
மூன்றாம் பரிசு: 3,000

தலா 2,000 ரூபா 10 ஆறுதல் பரிசுகள்

ஊடக
அனுசரணை:

தினகரன்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

போட்டி விதிகள் மற்றும் விபரங்களுக்கு
பின்னடையின் உட்பக்கம் பார்க்கவும்.

அமுதக் கடலில்

பயில்வான்
அரசியல்

08

மலையக
ஒற்றுமை

11

14 அம்மா
அலை

வாழ்விடு
18

ஒ...!
நடிகையர்
42

அமுத வாசல்	2
ஆந்தைக்கு பொட்டும் ஆரத்தியும்.....	4
வாசலைத் தாண்டிய கடிதம்	5
நெற்றிக்கண்	6
கார்ட்டின்	7
அரசியல்:	
பக்குவமான இராஜ தந்திரமும்	
பயில்வான் அரசியலும்	8
பேட்டி:	
மலையகம் ஐக்கியப்பட்டதே	
பெரும் வெற்றி	11
மீண்டும் அம்மா ஆட்சி	14
வாழ்விடு இல்லையேல் வழியை விடு. ...	18
சிறுகதை:	
இரண்டும் ஒன்று	20
தாடகை	22
கவிதை:	
நீங்கள் தாவிய மலர்கள்	25
தூக்கிடத் துடிக்கும் தூக்கு.....	26
காதல் தொடர்	30
சிறுகதை:	
தூரத்து தூறல்கள்	32
குண்டு வண்டன்	34
மலேசிய நண்பன்	36
மாயாஜால்	37
சிறுகதை:	
திரைகள்	38
பூவெல்லாம் பூ.....	40
சினிமா:	
நடிகையரே நடிகையரே.	42
மருத்துவம்:	
உடம்பைக் காக்க "நா காக்க"	47
நூல் அறிமுகம்	48

உங்கள் ஆக்கங்கள் அபிப்பிராயங்களை
அமுது வரவேற்கிறது.
ஆசிரியர், 'அமுது'

இல: 35, ஏ.ஆர். வீஜேவர்தன யாவத்தை,
கொழும்பு 10.

தொலைபேசி: 454283, 421181 Ext 347
ஃபக்ஸ்: 320677

E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

தூக்குமர-தூக்குத்தண்டனை வரலாற்றை நன்றே தொகுத்து வழங்கியதற்காக நன்றி.

கட்டுரையின் (பக்கம் - 35) ஏழாம் பந்தியில் உலகம் உருண்டை என்ற புரட்சிக்கட்டுரை வெளியிட்ட கொப்பனிகஸ் தூக்குமரம் பார்த்திருப்பதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தகவல் சரியானதல்ல. உலகம் உருண்டை எனும் கருத்தை வெளியிட்டோர் பலர்.

1. கொப்பனிகஸ் கி.பி. 1473
2. கலிலியோ கலிலி கி.பி 1564
3. புறானோ கி.பி 1548 - 1600.

இவர்களுள் கொப்பனிகஸ் இக்கருத்தை வெளியிட்டபோது அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோவதை அறிந்து நாட்டைவிட்டு ஓடித் தப்பிக்கொண்டான்.

கலிலியோ இக்கருத்தை வெளியிட்டபோது மரண தண்டனைக்காக கைது செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டான். அப்போது தனது கருத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டால் மன்னிப்பு வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்ட போது அவ்வாறு "பூமி தட்டையானதுதான் உருண்டையானதல்ல, உலகம் உருண்டை என நான் கூறியது தவறு" என்று மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக பொய்ச் சத்தியம் செய்து மரண தண்டனையில் இருந்து தப்பிக்கொண்டான்.

இவ்வாறு மரணதண்டனையில் இருந்து தந்திரமாகத் தப்பிக் கொண்ட கலிலியோ மறுகணமே "என்னை விடுதலை செய்த இவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள், பூமி தட்டையானது என்று கூறுகிறார்கள். பூமி உருண்டையானது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை..." என தனது ஆதரவாளர்கள் முன்னிலையில் கூறியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

இக்கருத்தை மீண்டும் தைரியமாக பகிரங்கமாக வெளியிட்ட அப்பாவிதான் புறானோ.

இவ்வாறு கருத்து வெளியிட்டதற்காக புறானோ கைது செய்யப்பட்டு கொழுந்துவிட்டுடையும் தீக்குவியலில் தூக்கி எறியப்பட்டான். அவன் தீயில் கருகிமாண்டான்.

மாறாக கொப்பனிகஸ் அல்ல! இவ்விடயங்களை அமுது வாசகர்களுக்கு தெளிவுபடுத்துமாறு தயவுடன் வேண்டுகிறேன்

ஆர். ஆ. யாக்கூத்
கொழும்பு - 15.

அடிமை - அடிமைத்தனம், இரண்டும் வெவ்வேறானவை எனும் விளக்கத்தைத் தந்த அமுதுக்கு நிகர் அமுதே. மேலும், ஆன்மீகம் சம்பந்தமான விடயங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால் அமுது சிறப்பாக அமையும்.

திருமதி. ஹிதாயா நபீர். கந்தளாய்.

அமுது ஆசிரியர் தலையங்கத்தைப் பல தமிழ்ப் புத்திஜீவிக் கல்விமான்கள் புரிந்து கொண்டால் நாமெல்லாம் துரோகிப் பட்டத்திலிருந்து விடுபட்டுவிடலாம்.

S. சஞ்சயன்

கடிதம்

உங்கள் சஞ்சிகையை ஆர்வமாக வாசிப் போரில் நானும் ஒருத்தி. அதில் பெண்களுக்கென தனியான ஒரு பகுதி இல்லையென எழுதியிருந்தபோது அதனை நீங்கள் செய்யலாமே என எழுதியிருந்தீர்கள். உடனே அதுபற்றி கேட்டேழுத எண்ணியும் முடியாத நிலையில் இருந்தேன். இப்பொழுது தங்கள் சஞ்சிகையில் பெண்கள் பகுதிக்கான பொறுப்பினை ஏற்கலாம் என ஆர்வமாக உள்ளேன்.

எ.என்.எம்.பி. குர்ஷிட்.

P/Fathima M.B.M.V., Puttalam.

தற்காலத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் தாங்கிவரும் 'அமுது'வில் ஒவ்வொரு அம்சமுமே சிந்தையை தொடுகின்றது. ஆசியாவை உலுக்கும் பெண்கள், அமைச்சர் பேரியல் அஷ்ரஃப் அவர்களின் பேட்டி என்பன மிகவும் விரிவாக விளக்கியது. குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, கேள்வி - பதில் போன்ற அம்சங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டால் அமுது மேலும் மெருகேறுமல்லவா!

ஏ.சீ.எம்.முஸம்மில்
வட்டதெனிய

"தமிழுக்கும் அமுதென்று பெயர் அந்தத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்" என்ற அடிகளுக்கு ஏற்புடையதாகத்தான் அமுது வெளிவரும் என எதிர்பார்ப்பு!

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிக்க அல்லது அதன் கருத்துக்களுக்கும் செயல்பாடுகளுக்கும் நியாயப்படுத்த தின, வாரப் பத்திரிகைகள் நிறைய வெளிவருகின்றன! புதுமை புகுத்துகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு மேலைநாட்டு கலாசாரங்களையும், அருவருப்பான சங்கதிகளையும் சமந்து கொண்டுவர வேண்டிய தேவை 'அமுதுக்கு' ஏன் ஏற்பட்டது?

இ. தருமரட்ணம்.

வவுனியா.

நீர்களை பிங்களாகி விற்று வாழ்ந்திருந்த நான் அல்ல! என அப்பன் சிவன்நான்' என மணியாசுவர் பேசி தமிழ்த் துக் கொள்ளாமல் 'நானே இதற்கு நாயகன்' என்று தமிழ் மக்களுக்குக் தரமானதை செய்வதற்கு தலையிடுங்கள்!

இ. தருமரட்ணம்.

உங்களின் அமுது வார இதழில் 2001 போடாமல் 2000 என்று போட்டிருக்குதே, அதை திருத்தவும்.

**அப்துல்ரஹ்மான் Grade-4A,
அல்/அஷ்ரப் மகா வித்தியாலயம்.**

ஒரு மாதம் காத்திருந்து அமுதை பெறுவதைவிட இன்பம் நிச்சயமாக ஒன்றும் இல்லை. அமுது வெளியாகி பல நாட்களுக்கு பிறகே எங்கள் பிரதேசத்திற்கு வந்தடைகின்றது. இதனை தவிர்ந்து அமுதின் வேகத்தை அதிகரிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

ஏ.எல்.முஹமட் ரஸ்மி,
அட்டானைச்சேனை - 02.

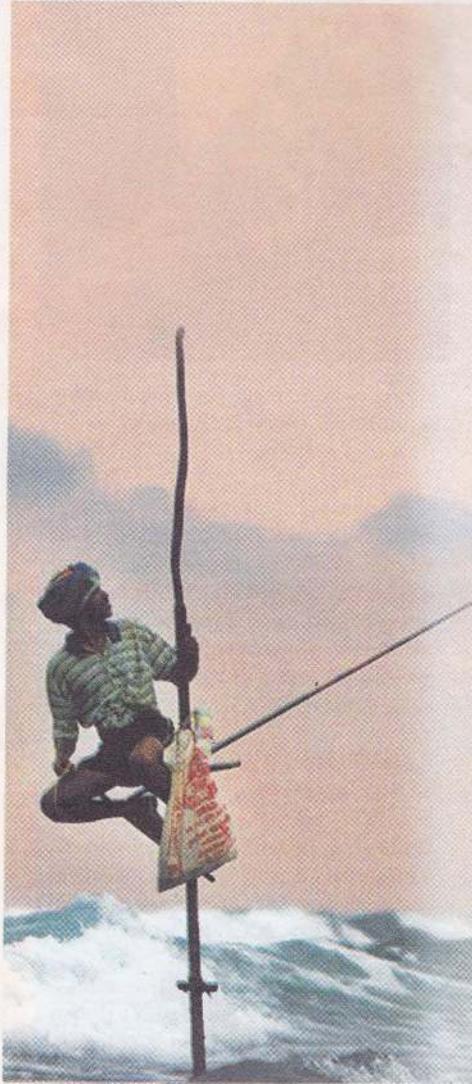
அமுத வாசலில் வன்னியில் "லேக்ஹவுஸ் பத்திரிகைகளுக்குத் தடை" என்ற கடிதம் தொடர்பாக; வன்னியிலே இலங்கையின் தேசிய நாளிதழாக தினகரன் என்ற பத்திரிகை வெளிவருவதென்பதே பலர் அறியாத விடயம். அத்துடன் சரிநிகர், ஆதவன் போன்ற மாற்றுப் பத்திரிகைகளுக்குக்கூட இங்கே தடைதான். (இப்பத்திரிகைகள் புலிகளின் புகழ்பாடுவது வேறு விடயம்). வன்னிக்குக் கொண்டுவந்த அமுதை அந்த வாசகர் படித்ததாக குறிப்பிட்டிருந்தார். புலிகளின் சோதனைச் சாவடியில் வைத்து அமுது, தினகரன் வாரமஞ்சரி, டெய்லிநியூஸ் போன்ற புலிகளால் "அன்பாகப்" பெறப்படுவது அவருக்குத் தெரியாமல் போயிருக்கலாம். அத்தோடு அற்புதன் காலத்தில் புலிகளின் குரலாக செயற்பட்ட தினமுரசுகூட இப்போது வன்னியில் விற்பனைக்குத் தடைதானே!

யாழ். மேயர் ரவிராஜின் பேட்டியில் இரு முன்னாளன் யாழ் முதல்வர்களைப் புலிகள் கொல்லவில்லை என்கிறார். நல்ல காலம் அந்தப் பழியை அவர் அரச மீதே, ச.பி.டி.பி மீதோ போடாமல் விட்டாரே!.

S.சஞ்சயன். வவுனியா.

இலங்கையின்
முதலாவது
தேசிய தமிழ் சஞ்சிகை

நல்லதோர் வீணை செய்தே....

சந்தர்ப்பவாதம்!

சந்தர்ப்பவாதமென்பது சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப மாறுகின்ற சுபாவமெனப் பலர் தவறாக அர்த்தம் கொள்கின்றனர். சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப நடந்து கொள்வது ஒரு தவறான விடயமல்ல. சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைக்கூடத் தவறவிடுவதுதான் விவேகமற்ற செயலாக ஆகிவிடுகிறது. அதனால் சமூக நலனுக்காக சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்பவர்கள் சந்தர்ப்பவாதிகள் அல்ல. சந்தர்ப்பவாதமென்பது வேறு. நீண்டகால நலன்களை குறுகியகால நலன்களுக்காகப் பலிகொடுப்பதே சந்தர்ப்பவாதமாகும். நீண்டகால, குறுகியகால நலன்களென்பவை, நீண்ட காலத்தில் ஈட்டப்படும் நலன்களும் குறுகிய காலத்தில் ஈட்டப்படும் நலன்களுமென அர்த்தப்பட மாட்டா. நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கும் நலன்களும் குறுகியகாலம் நிலைத்திருக்கும் நலன்களும் என்பதே அவற்றின் அர்த்தமாகும். சலுகைகளுக்காக உரிமைகளைப் பலிகொடுப்பதென்பது இதற்கொரு உதாரணம். உரிமைகள் என்பன நீண்டகால நலனுக்கானவை. சலுகைகள் தற்காலிக நலனுக்கானவை. நீண்டகால நலன் மட்டுமே அவசியம், குறுகிய கால நலன்கள் அவசியமில்லை என்று இதனைத் திரிப்புடுத்திக் கொள்வதும் தவறான விளக்கமே. குறுகியகால நலன்களெல்லாம் நீண்டகால நலன்களைப் பாதிப்பவை என்றும் இதற்கு அர்த்தமல்ல. நீண்டகால நலன்களை ஈட்டும் வரையில் குறுகியகால நலன்களும் அவசியமானவையாக இருக்கலாம் - அரசியல் தீர்வொன்றை ஈட்டுவதற்காக முயற்சிக்கும் அதேவேளையில் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை முகம் கொடுக்க வேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளதைப் போல. ஆனால் எப்போது அது சந்தர்ப்பவாதமாகிற தென்றால் அன்றாடப் பிரச்சினைகளில் மட்டுமே அக்கறை செலுத்தி அரசியல் தீர்வைக் கைவிடும் பட்சத்தில்தான். அதேபோல் மறுபுறம் அரசியல் தீர்வை மட்டுமே வலியுறுத்தி அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முன்வர மறுப்பதும், அவ்வாறு தீர்வு காண்பதை நீண்டகால நலன்களுக்கான காட்டிக்கொடுப்பாக சித்திரிக்க முனைவதும் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளாகவே அமையும்.

குறுகிய கால நலன்களை நிராகரிப்பதால் மட்டும் எவரும் நீண்டகால நலன்களுக்காக உழைப்பவராகிவிட முடியாது. உண்மையில் குறுகிய கால நலன்களைப் பொறுப்பேற்கத் திராணி இல்லாதவர்களால் நீண்ட கால நலன்களைப் பொறுப்பேற்கவும் முடியாதென்றே கருதவேண்டும். நாம் சந்தர்ப்பவாதங்களைப் புரிந்துகொள்ளாதவரையில் உண்மையான சந்தர்ப்பவாதிகளை அடையாளம் காண முடியாது. நாம் சந்தர்ப்பவாதத்தை நிராகரிப்போம், சந்தர்ப்பங்களையல்ல.

ஆர்.

பக்க வடிவமைப்பு (கணனி):
ஜெரால்ட் எஸ். நடேசன்
எழுத்தமைப்பு (கணனி):
எஸ். எம். பிரேம்குமார்

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்:
அசோஸியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ்
ஓ.பி சிலோன் லிமிடெட்
இல. 35, டி.ஆர். வீஜேவர்த்தன மாவத்தை,
கொழும்பு 10.

Phone: 454283, Fax: 449069
E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

ஆந்தைக்கு நைட் வாட்ச்மேன் உத்தியோகம். அதன் வாழ்க்கையே இரவில் தான். பகலெல்லாம் தூக்கம். இரவில் வேட்டை. இப்படி ஒரு வாழ்க்கை ஆந்தைக்கு.

ஆந்தையை கூகை, கோட்டான், சாவுக்குருவி என்று பல பெயர்களில் அழைப்பர். சிற்சில வித்தியாசங்களும் உண்டு.

ஆந்தைக்கு அவப் பெயர்தான் அதிகம். நல்ல பெயர் கிடையாது. அது மனிதர்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் எலிகளை விரும்பி உண்ணும். அதன் உணவில் முக்கால் பங்கு வகிப்பது எலிகள்தான் என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எலிகளின் தொல்லை மிக அதிகம். இங்கு வர்ப்பு எலி, புல் எலி, சுண்டெலி, வெள்ளெலி, வீட்டு எலி என்று எலிகளிலேயே எத்தனையோ ஜாதிகள். இந்த எலிகளை ஒழிக்க எத்தனையோ மருந்து வகைகளை கண்டுபிடித்து விட்டார்கள், பலனில்லை. ஆந்தைதான் அதற்கு ஒரே வழி. எனவே இந்திய விவசாயத்துறை, வன உயிரியல் துறையினரோடு இணைந்து ஆந்தைகள் வளர்ப்பை ஊக்குவித்து வருகின்றது. எனவேதான் ஆந்தையை நைட் வாட்ச்மேன் என்றோம்.

ஆந்தை கத்தினால் கெட்ட சகுனம் என்ற நம்பிக்கை இன்னும் உண்டு. ஆந்தைக்கு மரணத்தை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்றெல்லாம் நம்பிக்கைகள் நிலவுகின்றன. விஞ்ஞான ரீதியாக இவை எதுவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. இருட்டு என்றால் எல்லோருக்குமே பேய்ப்பயம்! அதன் விளைவதான் இந்த நம்பிக்கைகள்.

மேலை நாடுகளில் வாழும் ஆந்தைகள் கொடுத்து வைத்தவை. அங்கு அவை கத்தினால் அதிர்ஷ்டம் வரும், பணம் வரும் என்று நம்புகின்றார்கள். ஆந்தையை அறிவின் அடையாளமாக போற்றுகிறார்கள் என்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்களேன்.

ஆந்தைகள் உலகில் எல்லா பிரதேசங்களிலும் வாழ்கின்றன. இதய வடிவமுக அமைப்பைக்கொண்ட இப் பறவை மாமிச பட்சிணி இனத்தைச் சேர்ந்தது.

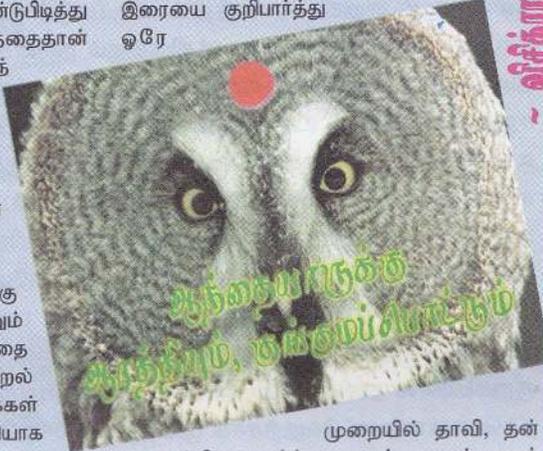
ஆந்தைகளில் பலவகைகள் உண்டு. இறகுச் சூட்டு ஆந்தை (Great Horned Owl) எனும் வகை இந்தியாவில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றமை. இதன் தலையில் கொம்பு போன்ற மயிர்க்குருமி காணப்படும். மார்பின் கீழ் பழுப்புநிற புள்ளிகள் காணப்படும். மரங்கள், கட்டிடங்கள், மின்சாரக்

கம்பங்களில் இருக்கும். பொந்தே கூடாக்குடும்பம் நடத்தும். பொதுவாக கிராமப்புறங்களில்தான் இதனைக் காணலாம்.

பார்ன் ஆந்தை (Barn Owl) என்பது அமெரிக்க வகை. இதனுடைய கால்கள் நீளமானவை. முகம் வெள்ளை நிறமும் கண்கள் கருகருவென்று கரிய நிறமும் உடையவை. இவற்றின் நீளம் 15 முதல் 21 அங்குலம் வரை இருக்கும்.

வருடத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை மூன்று அல்லது ஒன்பது வெண்ணிற முட்டைகளை இடும். முட்டையிலிருந்து குஞ்சு வெளிவரும்போது கண் விழிக்காமல் இருக்கும். மூன்று தினங்களின் பின் கண் விழித்து 60 - 75 நாட்களில் வளர்ந்து பறக்கும் நிலையை அடைகின்றது.

ஆந்தை இரவு நேரங்களில் மிகவும் கூர்மையான பார்வை மற்றும் கேட்கும் திறன் கொண்டது. இதன் காரணமாக தனது இரையை குறிபார்த்து ஒரே

ஆந்தையாருக்கு அகத்தியம், குங்குமம் சிவந்தும்

விசுட்ரா

முறையில் தாவி, தன் சக்தி வாய்ந்த கால் நகங்களால் பிடித்து, இறுக்கி, கொன்றுவிடும். இதனிடம் பிடிபட்ட எதுவும், பிடியிலிருந்து தப்பும் வாய்ப்பே இல்லை.

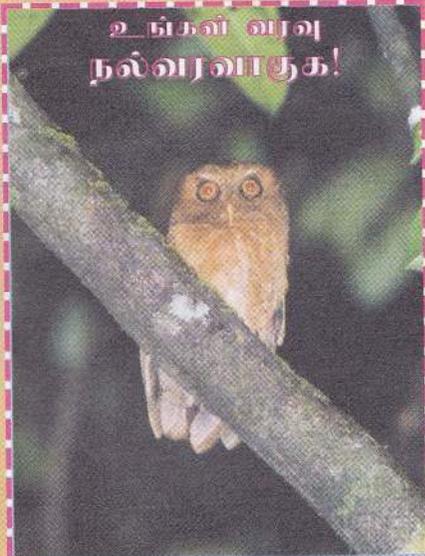
ஆந்தைகளுக்கு பகல் நேரங்களில் கண்கள் தெரியாது என்பதும் ஒரு தவறான நம்பிக்கையாகும்.

பகல் நேரங்களில் வெளியே வந்தால் இதன் எதிரியான காகம் கொன்றுவிடும் என்றே பதுங்கி வாழ்கின்றன.

தேனீ வளர்ப்பதுபோல் சில நாடுகளில் செயற்கைக் கூடுகளில் இதை வளர்க்கின்றார்கள், தமது விவசாயத்தையும் வேளாண்மையையும் பாதுகாப்பதற்காக.

இதனை வீட்டுக்கு அல்லது தோட்டத்திற்கு வரவைப்பதற்கு பல ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு புதுப்புது முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள்.

இப்படி மற்றவர்கள் ஆந்தைகளுக்கு ஆரத்தி எடுக்க, நாமோ விரட்டிவிடுகிறோம்.

உங்கள் வாஷு நல்வரவாகுக!

விஞ்ஞான உலகம் இதுவரை காணாத பறவையினம் ஒன்று இலங்கையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கால கட்டத்தில் புதுவகை பறவையினமொன்று கண்ட பிடிக்கப்பட்டமை உயிரியலில் விசேட அம்சமாகும். இந்த தசாப்தத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பறவையினங்கள் இதற்கு முன் சிறிய அளவிலாவது ஆய்வுகள் 'அவதானிப்புக்குக்குள்ளான நாடுகளிலும் இடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் 18ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கடந்த வருட மத்திவரை ஐரோப்பிய உயிரியல் விஞ்ஞானிகள் கடுமையான தேடலில், ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கணிசமான பறவைகள் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்டன. பொறிகள், வலைகள் போடப்பட்டு பிடிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு கடுமையான பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கையைப் போன்ற நாடொன்றில் இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்படாத பறவையினமொன்று பதுங்கியிருந்துள்ளது என்பதுதான் மூக்கின் மேல் விரலைவைக்கவேண்டிய ஆச்சரியம்.

ஜனவரி 23ம் திகதி இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது இலங்கைக்கே உரிய. இலங்கையில் மட்டுமே வாழக்கூடிய பறவையினமாகும். இதற்கான விஞ்ஞானப் பெயர் இதுவரை சூட்டப்படவில்லை.

நம் நாட்டுக்குரிய இலங்கையில் மட்டும் வாழக்கூடிய பறவையினங்களில் இதுவும் சேருகின்றது.

அடுத்தது 1846ல் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட முகலன் ஆந்தையாகும். இது தவிர 12 வகையான ஆந்தைகள் இலங்கையில் வாழ்கின்றன.

‘சேவை’ என்ற பேரில் எம் மத்தியில் நடமாடும் ‘துரோகிகள்’

அமுதுக்கு வணக்கங்கள் பற்பல!

சஞ்சிகை படித்தேன். நன்று. தங்கள் சஞ்சிகையில் ‘பிந்துனு வெவ படுகொலைகள்’ பற்றிய விளக்கக் கட்டுரையையும் வாசித்தேன். தகவல்கள் பல நம்பகமானதாகவே உள்ளன. திரு. மனோரஞ்சன் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘அவர்கள் அமர்ந்திருந்ததைப் பார்த்தபோது விடுதலைப்புலிகளின் பிரசார ஒளிநாடாக்களில் தாக்குதலுக்கு போவதற்கு முன் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக காத்திருக்கும் ஒரு படையணியைப் போல் அமர்ந்திருந்தனர்’.

‘இவர்களின் உடல்களில் ரவைக் கூடுகளும், துப்பாக்கிகளும், றொக்கட் லோஞ்சர்களும் இல்லையே ஒழிய அவர்கள் அமர்ந்திருந்த விதமும் நிலவிய கப்பிப் என்ற அமைதியும் எமக்கு அதையே நினைவுட்டின் என்கிறார்.

ஏனென்றால் அரசின் கூற்றுப்படி அப் புனர்வாழ்வு முகாமில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தனை தமிழ் உள்ளங்களும் பயங்கரவாதிகள்தான் - எனவேதான் ஆசிரியரும் அதுக்கேற்றார் போல் பல்லவி பாடுகின்றார்.

நான் உறுதிப்படுத்துகின்றேன், அந்த முகாமில் வைத்து வெட்டியும், குத்தியும் எரித்தும் சுட்டும் கொல்லப்பட்ட எம் தமிழ்ச் சகோதரர்களில் அனேகர் புலிகள் இயக்கத்தவர்களையோ, போரியல் ஆயுதங்களையோ தொட்டுக்கூடப் பார்க்காதவர்கள்தான்!.

வாசகர்களே! இது சரியா? நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? இங்கு கொல்லப்பட்டவை அப்பாவி மனித உயிர்களல்லவா?

இத்துடன் எங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களுடன் இன்னுமோர் அநாகரீகத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். அது என்னவென்றால் யாழ்ப்பாண அரசு உத்தியோகத்தர்களது தமிழர் துரோகம்.

நடாத்தி வருவது தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றமே. அதன் யாழ்ப்பாண கிளை பலாலியிலும் புனர்வாழ்வு முகாமை நடாத்தி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாண இளைஞர்களுக்குத் தாங்கள் பெரும் சேவைகளை மேற்கொள்கிறோம் எனக் கூறிக்கொண்டு இயக்குநர் பதவியையும், உத்தியோகத்தர் பதவிகளையும் தம் கைவசம் வைத்துக்கொண்டு யாழ் இளைஞர்களை ஏமாற்றியபடி பெரும் ஊழலில் மூழ்கியிருக்கும் இவர்கள் வெகு சாதூரியமாக அரசு நாணயத்தைக் காப்பாற்றியுள்ளனர்.

அதுதான் - தம் புனர்வாழ்வு முகாமொன்றில் படுகொடுமமாக மனிதத்தன்மையற்று, உயிர்கள் சூறையாடப்பட்டு தமிழ்பேசும் இளைஞர்களுக்கெதிராக செய்யப்பட்ட கொலைகளைக் கண்டித்து ஒரு வரியில் கூட கண்டனமோ, அனுதாபமோ, வெளியிடப்படவில்லை!

இவர்கள்தான் ‘சேவை’ என்ற பேரில் எம் மத்தியிலே நடமாடும் ‘துரோகிகள்’.

இப்படியான ஒரு இளைஞர் சேவை மன்றத்தில் எம் தமிழ் பேசும் இளைஞர்கள் இணைந்து செயற்பட வேண்டுமா? நீங்களே தீர்மானியுங்கள்.

அமுதே! உன்னிடம் நாம் எதிர் பார்ப்பது, ‘எதிர்ப்பு விமர்சனங்களை உடனே தவிர்ந்துக்கொள்’ என்பதல்ல; பத்திரிகாதர் நெறியை பிறழ்வு பட விடாது உரிய முறையில் நடுநிலையாக எழுத்துப் பணியை ஆற்று. அப்போது உன்னிடமே உண்மை - நேர்மை - அஞ்சாமை எனும் அணிகலங்களைக் கண்டு நாம் மனநிறைவு கொள்வோம்.

தொடர்க உன் பணி!
மாறுக உன் பக்கச்சார்பு!!
வளர்க உன் ஆய்வுத்திறன்!!!

இப்படிக்கு
உன் உறுதியான வாசகன்

- தமிழ்த்தாடி -
யாழ்ப்பாணம்.

வா
ச
வை
ல
த்
தா
ண்
டி
ய
க
டி
த
ங்
க
ள்

முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரத்தை சூறையாடும் புலிகள்

இதற்கு முன்னர் ஒரு ‘வாசலைத் தாண்டிய கடிதங்கள்’ பகுதியில் புலிகளிடம் தவறில்லை என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் மனோகுமார் என்பவரால் எழுதப்பட்ட விடயத்தில் புலிகளின் போராட்டமானது தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளை உள்ளடக்கியதாகவே இன்றுவரை தொடரப்படுவதாக குறிப்பிட்டிருந்தார்.

புலிகள் தம்மால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்காக முஸ்லிம்களிடம் மன்னிப்புக் கோரியும், தாம் இனி இவ்வாறான எந்தச் செயல்களையும் செய்யமாட்டோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்தும், அவைகளை பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் அனுதாபங்களை தம் பக்கம் சாய்த்துக் கொண்டனர்.

இவ்வாறு செய்தி பிரசுரமாகி அடுத்தநாளே கடலில் மீன்பிடிப்பதற்காகச் சென்ற வாழைச் சேனை, ஓட்டமாவுடி பிரதேசவாசிகளின் மீன்பிடிப்படகுகள் புலிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு அம் மீனவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பின்னர் படகுகள் முற்றாக சேதப்படுத்தப்பட்டன. இப்படகுகளின் மொத்தப் பெறுமதி 20 இலட்சம் ஆகும். ஏன்... அதற்குப் பின்னரும் மாத சந்தா செலுத்தாத படியினால் மீண்டும் படகுகள் கடலுக்குச் செல்லுவதை புலிகள் தடுத்தனர். பணம் செலுத்தியதன் பின்னரே கடலுக்குச் செல்வதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

அதே சமயம் புலிகள் இரவு நேரங்களில் முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்குள் ஊடுருவி சிலரிடம் பணத்தை கொள்ளையிட்டுச் சென்றதுடன் மோட்டார் சைக்கிள்களையும் பலாத்காரமாக பறித்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரத்தை சூறையாடியும் முஸ்லிம்களை அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கியும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் புலிகள் இயக்கம் இன்றுவரையில் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை உள்ளடக்கியதாகவே அதன் விடுதலைப் போராட்டத்தை குறிப்பிடுவது எவ்விதம் உண்மை என்பதை யாவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பேரினவாதிகளின் அடக்குமுறைக்குள் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தை மற்றைய சிறுபான்மை சமூகம் அதே விதமாக அடக்கியான நினைப்பது முற்றிலும் தவறே.

கே. அல்தாப்,
வாழைச்சேனை.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்க தலைவரின் பிள்ளைளான சான்ஸ் அன்ரனி, துவாரகா இருவரும் க.பொ.த (சா/த) பரீட்சையில் மிகவும் திறமையாக சித்தி அடைந்திருப்பதாக வன்னிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தச் செய்தியானது அப்பிள்ளைகளையும் அவர்களது பெற்றோரான பிரபாகரன் தம்பதியினரையும் நிச்சயம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தியிருக்கும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை தான்.

ஆனால் இந்தச் செய்தி இலட்சோப லட்சம் தமிழ்மக்களின் மனங்களில் வேலாகப் பாய்ந்து எத்தகைய ரணங்களை உருவாக்கியிருக்கும் என்று எண்ணும்போது...

பிரபாகரனையும் அவரது புலிகள் இயக்கத்தையும் புனிதமானவர்களாக கேள்வி, நியாயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக, தெய்வீக நிலையில் வைத்து ஏற்றிப் போற்றிய தமிழ் மக்களுக்கு இப்படி ஒரு பேரிடியா?

வயதுக்கு வராத ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் பெற்றோரிடமிருந்து பிரித்து கல்வி கற்க விடாது, இளமைக் களவுகளை கருக்கி யுத்த களத்தில் பலிக்கடாக்களாக்கி பெற்றவர் கண்ணுக்கு பிணம்கூடக் காட்டாது, 'விடுதலை வேள்வி' நடாத்திய தலைவன் இன்று தன் அருமைப் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பாது, பரீட்சை மண்டபத்துக்கு அனுப்பாது, பரீட்சை மண்டபத்தின் முன்னால் உள்ள அரங்கின் பின்னால் மறைவிடத்தில் இருந்து ஆயுதம் தாங்கிய புலிப் போராளிகளின் கட்டுக்காவலுடன் பரீட்சை 'எழுதி', 'சிங்கள எதிரி' அரசாங்கத்தின் பரீட்சையில் அதி விசேட சித்தி பெற வைப்பதென்றால்...!

ஒரு சராசரி மனிதனோ, சராசரி தமிழ் அரசியல்வாதியோகூட செய்யக் கூசும் இக் கைங்கரியத்தை ஒரு விடுதலை இயக்கத் தலைவன் செய்வதென்றால்....

சிறுவர் நலன் பேணும் ஐ. நா. விசேட பிரதிநிதி ஓலாரா ஒட்டுணு வன்னி சென்று சிறுவர்களை படையில் சேர்க்கக்கூடாது என்று புலிகளிடம் கொடுத்த அறிவுறுத்தலை பிரபாகரன் தனது பிள்ளைகள் விடயத்தில் மட்டுமே

நூற்றுக்கு நூறுவீதம் கடைப்பிடித்துள்ளார் போலும். ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் சிறார்களின் தாய்மார்கள் புலிகளின் முகாம் வாசல்களிலும் மாவீரர் கல்லறைகளிலும் அழுது குழறிக் கண்ணீர் சிந்த, தனது பிள்ளைகளின் சாதனையில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கும் தலைவனைப் பெற்ற வேறு இனம் உலகில் வேறெங்காவது உண்டோ என்னவோ?

யுத்த களத்தில் தமிழின வாரீசுகள்! பரீட்சைக் களத்தில் தலைவரின் வாரீசுகள்!!

வன்னியில் வாழ்கின்ற ஏழைத் தமிழ் சிறார்கள் டியூட்டரி செல்வதென்றால், பாடசாலை செல்வதென்றால், பரீட்சை எடுப்பதென்றால் அரசு வழங்கும் இலவச சீருடை, புத்தகங்கள் பெறுவதென்றால் புலிகளின் படையில் இணைந்து போர்ப்பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

வன்னியில் போதிய வசதிகளின்றி மரங்களின் கீழும் மழையில் நனைந்தும் எண்ணும் எழுத்தும் கற்கின்ற மாணவ மணிகளைப் பற்றி நெஞ்சருக்கத்தைக்கின்ற மதகுருமார்களும், ஆசி

ரிய சங்க தலைவர்களும், மனிதநேய அமைப்புகளும், பல்கலைக்கழக சமூகமும், தமிழ் பத்திரிகைகளும் இந்த செய்தி குறித்து என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்?

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்க் குடி என்று பெருமை பேசும் தமிழ்ச் சமூகம்

மனுநீதி கண்ட சோழன் வழி வந்த நீதி தவறாமை கூறும் தமிழினம் -

நெற்றிக்கண் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என நக்கீர பரம்பரையில் வழி வந்ததாக இறுமாப்புக் கொள்ளும் தமிழினம்....

எந்த இரசாயன வித்தைகளாலும் கழுவ முடியாத இந்த வரலாற்றுக் கறையையும் தனது பெருமைகளில் ஒன்றாகப் பேசப் போகின்றதா?

அல்லது சகபோராளிகளை துடிக்கப் பதைக்கக் கொன்று குவித்ததை,

தமிழ்த் தலைவர்களையும் அறிவாளிகளையும் துப்பாக்கிக்கு இரையாக் கியதை,

எல்லைகளில் உள்ள கிராமங்களில் குழந்தைகளையும், பெண்களையும், முதியவர்களையும் வெட்டிக் குவித்ததை,

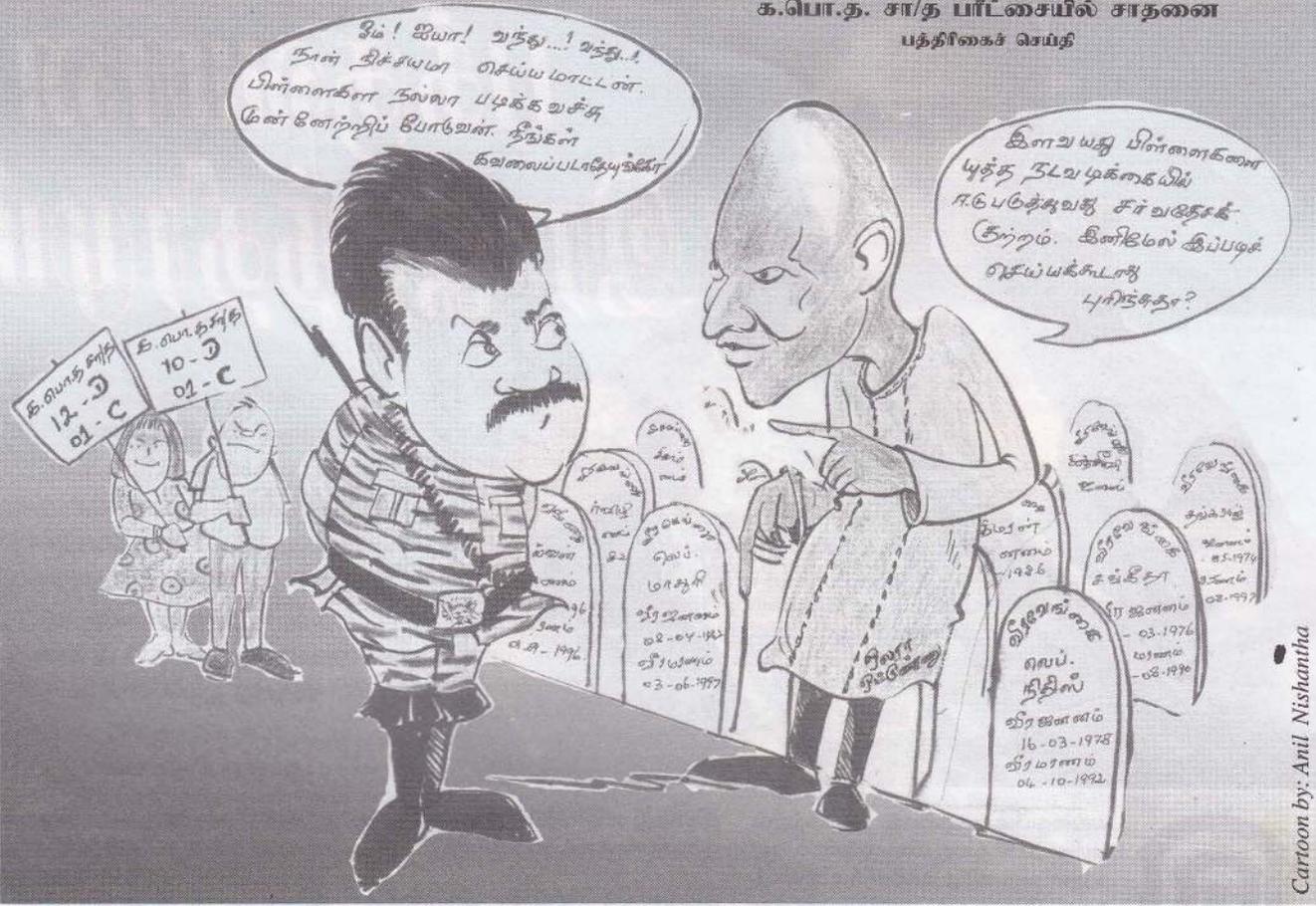
பள்ளிவாசல்களில் தொழுகை நேரத்தில் பலியெடுத்ததைப் போல...

இதையும் மறத்தமிழன் வீரம் என்று வெற்றி முரசு கொட்டப் போகின்றானா?

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இந்த செய்தி அறிந்து 'பொங்கி' எழுவார்களா? அல்லது பதுங்கி மறைவார்களா?

எல்லாத் தலைவனும் பிழை. இவன் ஒருவனே உண்மையானவன் என்று உரைத்தவர்கள் நாக்கை அவனே பிடுங்கிய கதை அல்லவா இது?

இம்மாதிரியான அவலங்கள் தமிழினத்துக்கு வரும் என எண்ணித்தான் தந்தை செல்வா, "தமிழினத்தை கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று தீர்க்கதரிசனமாய் கூறிச் சென்றாரோ? ●

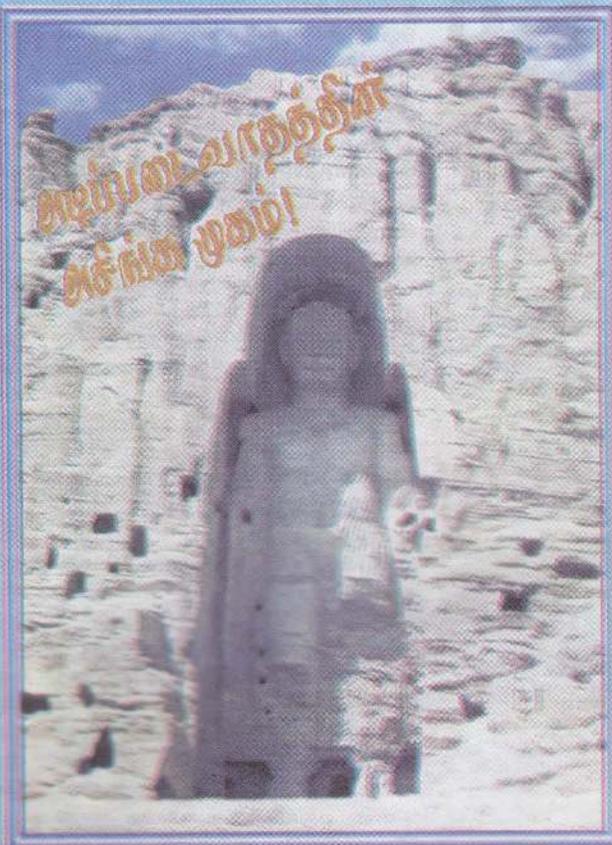
Cartoon by: Anil Nishantha

நம்நாட்டு பெளத்த துறவிகளிலிருந்து ஐ.நா. செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் வரையிலான உலகம் தழுவிய எதிர்ப்பையும் மீறி ஆப்கானிஸ்தானின் தலிபான் ஆட்சியாளர்கள், 4ம் 5ம் நூற்றாண்டுகளில் எகிப்திய-சீன பட்டுப்பாதையில் (Silk Road) இந்துக்குஷ் மலையடிவாரத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமான புத்தர் சிலைகளை தகர்த்தெறிந்துவிட்டனர். தலிபான்கள் நடாத்திய காட்டுமிராண்டித் தாக்குதலில் மனித நாகரீகம் இன்று அங்கே வெறும் கற் குவியலாகிக் கிடக்கின்றது.

எந்த ஒரு விடயத்திலும் அடிப்படைவாதம் எவ்வளவு தீங்கானது என்பதை உலக சமுதாயம் இன்று நிதர்சனமாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தலிபான்களின் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதம், இஸ்ரேலியர்களின் யூத அடிப்படைவாதம், இந்தியாவிலுள்ள இந்து அடிப்படைவாதம், இலங்கை சிங்கள இனவாதிகளின் பெளத்த அடிப்படைவாதம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தமிழ் தேசிய வெறி எல்லாமுமே மனித குலத்துக்கு விளைவித்து வரும் தீங்குகள் எத்தனை கொடுமானது என்பதை நாம் அறிவோம்.

இம்முறை வெளிப்படையாகவே, எவ்வித தயக்கமுமின்றி தலிபான்களின் நடவடிக்கையை விடுதலைப்புலிகள் வரவேற்று தமது பிரச்சார சாதனங்களில் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளனர். அவர்களின் வரவேற்பு வெறுமனே தலிபான்களிடம் பெற்ற 'ஸரிங்கர் ஏவுகணைக்கான' நன்றி தெரிவிப்பு அல்ல, ஏற்கனவே இனச்சுத்திகளிடமிலும் கலாச்சார, மத அழிப்பு வேலைகளிலும் ஈடுபட்டு வரும் அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கை அது. இனம் இனத்தை நாடுவது வியப்பல்ல.

உலகம் முழுவதிலுமுள்ள முஸ்லிம் மக்களே தலிபான்களின் அநாகரீகச் செயலைக் கண்டித்து நிற்கையில் தமிழ் மக்கள் மட்டும் உலகின் முன் தலைகுனிந்து நிற்க வேண்டியுள்ளது.

பக்குவமான இராஜதந்திரமும்..

**தமிழ் மக்களை
ஒருக்கிய இலங்கை
அரசை உலக நாடுகள்
ஒதுக்கீவைத்த காலம் போய்,
இன்று இலங்கை அரசை
அரவணைத்து அவர்களுக்கு
சகல உதவியும் வழங்கி
அவர்களுடன் நட்புறவை
வளர்த்துக்கொள்ள
உலகநாடுகள்
தயாராகிவிட்டன.**

இ

லங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் பாரிய தாக்கத்தை விளைவிக்கும் ஒரு காரணியாக தமிழ் மக்களின் உரிமைக் கான போராட்டம் வளர்ச்சியடைந்து ஒன்றரை தசாப்தங்கள் சென்றுவிட்டன. ஒருவகையில் தமிழ் மக்கள் இதுபற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். ஆனால் மறுபக்கம் இது தொடர்பாக மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியதும் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஒரு போராட்டத்தின் வளர்ச்சியை, எத்தனை இராணுவ முகாம்கள் அழிக்கப்பட்டன?, எத்தனை பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்?, எதிரிக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் பொருளாதார நட்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது?, விடுதலைக்காக போராடுகின்ற சமூகம் எவ்வளவு தூரம் சிதறி சீரழிந்து சின்னாபின்னப்பட்டுப் போயிருக்கின்றது என்பவற்றை வைத்துத்தான் அளவிட வேண்டுமானால், உலகத்திலேயே அதிசிறந்த விடுதலைப் போராட்டம் எமது போராட்டமாகத்தான் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தின் பாதை என்பது இன்று ஒன்றரை தசாப்தங்களின் பின்பு தமிழ் மக்களையும் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளையும் கையாலாகாதவர்களாக்கி, உலகின் பலமுள்ள நாடுகள் சமூகங்கள் அவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகின்ற அவல நிலைக்கே கொண்டு வந்து நிறுத்திய

ருக்கிறது என்பதை வெட்கமின்றி நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு உலக நாடும், தமிழர்களின் போராட்டத்தை 'பயங்கரவாதச் செயற்பாடுதான்' என முத்திரை குத்துகின்ற இன்றைய சூழ்நிலையில், எமது தரப்பில் இருந்து விடப்பட்ட பாரிய இராஜதந்திர, அரசியல், மூலோபாயத் தவறுகள் என்ன? என்பதை ஆராய்ந்து எஞ்சியிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தையாவது பயன்படுத்திக்கொள்வது மிக மிக அவசியம்.

அதைவிடுத்து முழு உலகையுமே கரித்துக்கொட்டி ஒப்பாரி வைக்கின்ற நிலையில்தான் தமிழ்ச்சமூகமும் அதன் அரசியலும், பிரதிநிதிகளும் ஏன் பத்திரிகைகளும் கூட இருக்கின்றன என்பதும் இன்று மிக வேதனையானது.

யதார்த்தத்தை புரிந்து கொள்வோம்

எமது போராட்டத்திற்கு பக்கபலமாக எந்த நாடுகள் - சக்திகள் இருக்குமென்று நாம் ஒரு காலத்தில் நம்பினோமோ அவர்களே இன்று தெளிவாக தமது நிலைப்பாட்டை முன்வைத்துவிட்டார்கள். இந்தியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து எனும் நாடுகள், தமிழர்களின் ஏக பிரதிநிதிகளென மார்தட்டிய புலிகள் இயக்கத்தை சட்டபூர்வமாக தடை செய்தாகிவிட்டது. இது யதார்த்தம்.

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியினர் 77ஆம்

ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றிபெறுவதற்காக தூக்கி போட்ட "தமிழீழம்" என்னும் தேர்தல் குண்டை, ஒரு வெற்றுக்கோஷ மென உணராத கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக தலையில் வைத்துக் கொண்டு நாம் அரசியல் நடத்தினோம்.

ஆனால் இந்தியா, அமெரிக்கா உட்பட முழு ஐரோப்பாவுமே இன்று தாம் எந்த வகையிலும் இந்த தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்பதை எமக்கு ஐயந்திரிபற தெளிவுபடுத்தி விட்டார்கள். இது யதார்த்தம்.

ஏனைய எல்லாத்தமிழ் இயங்கங்களை யும் அரசியல் கட்சிகளையும் அழித்து அதன் தலைவர்களையும் அங்கத்தவர்களையும் ஆயிரக்கணக்கில் கொன்றொழித்து விடுதலைப் புலிகள் ஆகிய நாம்தான் தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதி என மார்தட்டிக் கூறிய கருத்தை அமெரிக்கா உட்பட உலக நாடுகள் வெளிப்படையாக நிராகரித்து விட்டன. இது யதார்த்தம்.

விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக எவரையும் கொல்லலாம் என்படியும் குண்டு வைக்கலாம் எந்த அழிவையும் செய்யலாம் என நியாயப்படுத்தியவற்றை, 'இல்லை இவையெல்லாம் பங்கரவாதச் செயற்பாடுகள்தான்' என எமக்கும் எமது செயற்பாடுகளுக்கும் உலக நாடுகள் பயங்கரவாத முத்திரை குத்தியாகிவிட்டது. இது யதார்த்தம்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வெதுவும் கொடுக்காமல் அவர்களை ஒடுக்கிய இலங்கை அரசை உலக நாடுகள் ஒதுக்கி வைத்த காலம் போய், அவை இலங்கை அரசை அவ்வணைத்து அவர்களுக்கு சகல உதவியும் வழங்கி அவர்களுடன் நட்புறவை வளர்த்துக்கொள்ள உலகநாடுகள் இன்று தயாராகிவிட்டன. இது யதார்த்தம்.

இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளாது, ஏற்றுக்கொள்ளாது முல்லைத்தீவு காடும், அங்கு நிலத்திற்கு கீழ் உள்ள பங்கர்கள் மட்டும்தான் உலகம் என சிந்தித்து செயல்படுகின்ற ஓர் அரசியல் தலைவனும் அவர் பிறப்பிக்கும் உத்தரவுகளை எவ்வித கேள்வியும் இன்றி நிறைவேற்ற அறியாயமாக தம் உயிர்களைத் தியாகம் செய்கின்ற, விளக்கொளியில் விழும் ஈசல்களாக இளைஞர் சமூகமும், இதனை சுற்றிவர நின்று கைதட்டி ஆர்ப்பரித்து ஊக்குவிக்கின்ற நலமடிக்கப்பட்ட சமூகமுமே இன்று எமக்கு எஞ்சி நிற்கின்றது என்கின்ற யதார்த்தத்தை எண்ணுகின்ற போது தமிழ் சமூகத்தின் இருண்ட எதிர்காலம் மிகத்தெளிவாக தெரிகின்றது.

பயில்வான் அரசியலும் பக்குவமும்

எம்மைச்சூழ நடந்துகொண்டிருக்கின்ற தேசிய, பிராந்திய, சர்வதேசிய அரசியலை மிக நிதானமாக அவதானிக்க வேண்டிய காலமிது. அரசியலை ஆய்வு செய்வதற்கு உடலிலிருக்கும் பலத்தைவிட அறிவின் பலமே மிக அவசியமானது. தமிழ் சமூகத்திடம் இன்று மிகவும் குறைந்து கொண்டே செல்வதும் இந்த ஆய்ந்து அறியும் அறிவின் பலம்தான் என்பதை வேதனையுடனாவது ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

வெடிமருந்துகளையும், நவீன ஆயுதங்களையும், மனித வெடிகுண்டுகளையும் போற்றிப் புகழும் உசார் மடையர்கள் நிறைந்த சமூகமாக மாறிவிட்ட பின் இன்று உலகில் மாறிவரும் அரசியல் சமூகம்

கச் சூழ்நிலை பற்றி ஆய்வு செய்வது சற்று கடினம்தான்.

இருந்தாலும் எமது சமூகம் தப்பிப் பிழைத்து தலையெடுக்க வேண்டுமானால் கொஞ்சமாவது உலக நடத்தைையைப் புரிந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும்.

உலகநாடுகளோ இந்தியாவோ தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுயாட்சி போன்ற விடயங்களை மறுக்கவில்லை. தமிழ் மக்களுக்கு இந்நாட்டில் அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

எனவே அதற்கான தீர்வை உடனடியாக முன்வைத்து நடைமுறைப்படுத்தும்படி இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் உலக நாடுகள் பாரிய அழுத்தம் கொடுத்துத்தான் வருகின்றன. கடந்த சில வாரங்களாக இந்தியா உட்பட ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்ட ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரணதுங்க அவர்கள் அந்நாடுகளில் வைத்து வெளியிட்ட அறிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அவ்வழுத்தம் தெளிவாகப் புரிகின்றது.

வெடிமருந்துகளையும், நவீன ஆயுதங்களையும், மனித வெடிகுண்டுகளையும் போற்றிப் புகழும் உசார் மடையர்கள் நிறைந்த சமூகமாக மாறிவிட்ட பின் இன்று உலகில் மாறிவரும் அரசியல் சமூகச் சூழ்நிலை பற்றி ஆய்வு செய்வது சற்று கடினம்தான்.

இச்சந்தர்ப்பத்தை சரியாகப் பாவிப்பதானால் முதலாவது தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்றுதான். ஜனாதிபதிக்கும் அவருடைய அரசுக்கும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முயற்சியில் முழு ஆதரவை நாங்கள் தருவோம் என்பதை பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

அதுமட்டுமன்றி அம்முயற்சியில் இனவாத கட்சிகளும், ஜே.வி.பி. போன்ற இடதுசாரி இனவாத கட்சிகளினதும் செயற்பாடுகளை எதிர்த்து முகம் கொடுப்பதற்கு இவ் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவோம் என்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வரலாற்றிலே தமிழ்ச் சமூகத்தை பூண்டோடு அழிப்பதற்காக செயற்பட்ட ஐக்கிய தேசியக்கட்சியுடனான உறவுகளைத் துண்டித்து அக்கட்சியை இக்கட்டான நிலைக்குள் தள்ளி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு இவ்வரசாங்கம் முன்வைக்கும் தீர்வு ஒரு முழுமையான தீர்வாக அமைவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்க ஐக்கிய தேசியக்கட்சி முன்வர வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

ஆனால் இன்றைய நிலைமை அப்படியல்ல. தமிழ்க்கட்சிகள், தீர்வுக்கு எதிராக நிற்கக்கூடிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனேயே பின்பக்கமாக கைகோர்த்திருக்கின்றன என்பது ஒரு கீழ்த்தரமான வெளிப்படையான உண்மை ஆகும்.

இன்று உலக நாடுகள் கொடுக்கின்ற அழுத்தத்திற்கு மத்தியில், தமிழ் கட்சிகளின் ஆதரவும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் ஆதரவும் சரியாக வழங்கப்படுமானால், இனவாத சக்திகளுக்குப் பயப்படாமல், ஒரு தீர்வை முன்வைக்கும் நடவடிக்கையை அரசாங்கம் உறுதியாக எடுக்கும்படி செய்யலாம் என்கின்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பயில்வான் அரசியலும்

புலிகளோடு பேசுவதும் தீர்வு

அரசும் புலிகளும் பேசுவதென்பது இன்று தீர்க்கமாகிவிட்டதொன்று. பேச்சுவார்த்தை என்பது வெற்றிபெறுமா இல்லையா என்பது பற்றி இப்போது நாம் அலட்டிக்கொள்ள வேண்டிய தேவையே இல்லை. அரசும் புலிகளும் பேசுவது தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் இப்பேச்சுவார்த்தை மூலம் நடக்கக்கூடியது ஒன்றுதான்.

புலிகள் தாம் பயங்கரவாதிகள் அல்ல என்பதை உலகிற்கு நிரூபிக்கலாம். அதேவேளை அரசாங்கம் தாம் சிங்கள இனவாத அரசு அல்ல என்பதை உலகிற்கு நிரூபிக்கலாம்.

இப்பேச்சுவார்த்தையை யார் முறிக்கிறார் களோ முறித்ததற்கான காரணம், முறித்த விதம் என்பனவற்றிலிருந்துதான் இவை நிரூபிக்கப்படும். பேச்சுவார்த்தை வெற்றிபெற்றால் புலிகளின் இராணுவமும், அரச இராணுவமும் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆயுத ரீதியான மோதல் நிறுத்தப்படலாம்.

இப் பேச்சுவார்த்தையின்போது தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றி புலிகள் எவ்வளவுதூரம் அக்கறையாக பேசுவார்கள் என்பது ஏனைய தமிழ் கட்சிகளின் செயற்பாட்டிலிருந்தே தீர்மானிக்கப்படப்போகிறது.

தமிழ் மக்களுக்காக எட்டப்படப் போகும் அதிகபட்சத் தீர்வு இலங்கையில் ஒரு நாடு என்னும் வரையறைக்குள், பல இனங்கள் வாழுகின்ற நாடு என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆட்சியதிக்காரங்களை எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்வது என்கின்ற எல்லைவரை தான் செல்ல முடியும் என்றாகிவிட்டது.

இதைவிடுத்து பாரம்பரியத் தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை, திம்புக்கோட்டாட்டின் அடிப்படையில் பேசு என அர்த்தமில்லாது 'பொங்கியெழுந்து' குமுறுவதில் அர்த்தமேதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் மக்களை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்க விருப்பம் கொண்டுள்ள புலிகள் உட்பட ஏனைய தமிழ் கட்சிகள் இதுதொடர்பாக ஒரு பொது முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். அந்த பொது முடிவின் அடிப்படையிலேயே புலிகள் அரசாங்கத்தோடு பேசுகின்றபோது பேச வேண்டும் என்கின்ற அழுத்தத்தை இத்தமிழ்க் கட்சிகள் புலிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

தீர்வு விடயத்தில் தமிழ் மக்களுக்காக முன் வைக்கப்படும் தீர்வுப் பொதியை எவ்வளவு தூரம் ஐதாக்குவது அல்லது சாரமிழக்கச் செய்யலாம் என இவ்வரசாங்கத்தோடு கூட்டுச் சேர்ந்துள்ள சில சிங்களத் தீவிரவாத கட்சிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஏனைய அரசியல் சக்திகள் மிக தீவிரமாக செயல்படும் என்பதை சொல்லாமலேயே நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தற்கொலை அரசியலால், எம்மையும் அந்நியப்படுத்தி, தானும் அம்மணமாகி...!

இக்கட்டத்தில் பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்க் கட்சிகளுக்கு இருக்கும் 14 ஆசனங்களும், இ.தொ.கா., முஸ்லிம் காங்கிரஸ், மற்றும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணிக் குள் உள்ள தமிழ் உறுப்பினர்கள் கூட்டாக இணைந்து இத்தீர்வுத் திட்டத்தை செறிவுள்ள, அர்த்தமுள்ள ஒன்றாக முன்வைக்கும்படி அரசுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். அதற்கு ஒத்தாசை வழங்கும்படி ஐக்கிய தேசியக்கட்சியை நெருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமன்றி தமிழ்பேசும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கூட்டாக இப்பேச்சுவார்த்தையில் தம்மோடு ஒரு பொது நிலைப்பாட்டிற்கு வரும்படி புலிகள் இயக்கத்திற்கு அழுத்தம் தர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்பேச்சுவார்த்தை எவ்வித அர்த்தபுஷ்பியும் இல்லாது முடிவடவதைத் தவிர்க்கமுடியாது.

பேச்சுவார்த்தை குழப்பப்பட்டால்....

வரலாற்றில் பேச்சுவார்த்தைகள் குழம்பிய, குழப்பப்பட்ட ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தின் பின்னும் யுத்தம் மிக மோசமாக நடைபெற்றிருக்கிறது. உயிர்ச்சேதங்களும், அழிவும் பலமடங்கு அதிகரித்திருக்கின்றன.

அதுமட்டுமன்றி தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு இருந்த வரவேற்பு, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாகிய கதையாகவே முடிந்திருக்கிறது. எனவே தமிழ் மக்கள் நலன்பற்றி அரசாங்கத்தைவிட அதிகமாக அக்கறையோடு சிந்திக்க வேண்டியவர்கள் தமிழ் தரப்பினரே.

இதில் தமிழ் கட்சிகளுக்கு பாரிய பொறுப்பு உண்டு. புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அதிக பொறுப்பிருப்பதாக சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் தமிழர் நலனைவிட தமது இயக்க அதிகார நலனே அவர்களுக்கு பிரதானம் என்பது வரலாறு.

ஆனால் புலிகளை ஆதரிக்கின்ற அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்கின்ற, தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெருமக்கள் தாமே தம் தலையில் மண்ணை வாரி கொட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என முடிவெடுத்தால் பேச்சுவார்த்தையை குழப்புகின்ற திசையை நோக்கி புலிகளை ஊக்குவிக்கலாம். இல்லையேல் சகலதையும் ஆய்ந்தறிந்து தீர்க்கமாக செயல்படலாம்.

பேச்சுவார்த்தை குழப்புவது தொடர்பாக புலிகளுக்கும், சிங்கள இனவாதிகளுக்கும் எவ்வித நட்டமும் இல்லை என்பதை இங்கே நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

புலிகள் இயக்கத் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனைப் பொறுத்தவரையில், தனது உயிர்ப்பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டால் இன்னும் பத்து வருடத்திற்கேனும் யுத்தத்தை இதே வழியில் கொண்டு செல்வதற்குப் பலிக்கடாக்களை தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து உறிஞ்சியெடுப்பது ஒன்றும் அவருக்கு பொருட்டல்ல. பத்து வருடத்தின் பின்னர் தமிழ் சமூகத்தின் நிலை இன்றுள்ளதைவிட மிக சீரழிவாக இருக்கும் என்பது வேறு விடயம்.

சிங்கள இனவாதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் பேச்சுவார்த்தை தோல்விபோடு, நம்பிக்கை இழக்கும் சிங்கள மக்களை தூண்டிவிட்டு சிங்கள ஜனநாயகக் கட்சிகளைத் தோற்கடித்து சிங்களத் தீவிரவாதத்தை ஆட்சி பீடமேற்றுவதை மனதார விரும்பி செயற்படுவார்கள்.

இந்த நிலையில் உலக நாடுகளால் மறக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட சீரழிந்த நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கையும் கணிக்கப்படலாம். இந்த யதார்த்தம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு சாணக்கியமாக செயற்படாவிட்டால் இத்தேசத்தின் மொத்த எதிர்காலமே இருள்நிறைந்த திசையை நோக்கி நகரலாம் என்பதை புரிந்து கொள்வது மிக அவசியமாகும். ●

Pix by : Nishani Liyanage

மலையகம் ஐக்கியப்பட்டதே பெரும் வெற்றி

அமைச்சர்

ஆறுமுகன் தொண்டமான் பா.உ

(தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

பேட்டி கண்டவர்கள்:

**தே. செந்தில்வேலவர்
பதி. யுஸ். ஸமான்**

அமுது: கடந்த காலங்களில் மலையக மக்களின் பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகளை வென்றெடுக்க வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களே நடைபெற்று வந்துள்ளன. ஆனால் நீங்கள் காந்தியவழியில் சத்தியாக்கிரக போராட்டம் நடத்தினீர்களே ஏன்?

அமைச்சர்: எனது பேரனார் ஐயா தொண்டமான் அவர்களுக்குப் பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைமையை ஏற்று அதன் மூலமாக அமைச்சர் பதவியையும் ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர் தோட்டத் தொழிலாளர்களது சில சிறு கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற நாம் இரு வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களை நடத்தினோம்.

அப்போராட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டனர். கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதில் பத்து, பதினொரு நாட்கள் வரை போராட வேண்டிய நிலை ஏற்

நேரம் முடிந்த பின்னரும் கலந்து கொண்டனர்.

அமுது: தலைவர்கள் பங்கு பற்றியதால்தான் போராட்டத்தில் வெற்றிகாண முடிந்தது எனக் கருத இடமுண்டா?

அமைச்சர்: இல்லை, இது தொழிலாளர் போராட்டம். அதில் தலைவர்கள் பங்குகொண்டனர். தொழிற்சங்கம், தலைவர் என்பதெல்லாம் தொழிலாளர் நலன்

தொழிற்சங்கம், தலைவர் என்பதெல்லாம் தொழிலாளர் நலன்களுக்காகத்தான். எனவே வெற்றி என்பது தொழிலாளரது வெற்றியே. அது சகல தொழிலாளர்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் வெற்றி.

பட்டது. தொழிலாளர்கள் அந்த வேலைநிறுத்தப் போராட்ட காலத்தில் பாதிக்கப் பட்டனர். அன்றன்று உழைத்து வாழ்க்கை நடத்தும் தொழிலாளர்கள் தமக்கு தொடராகப் பத்துத்தினங்கள் வருமானம் இல்லாததால் கஷ்டப்பட்டனர்.

அதேபோன்று தொழிலாளி வேலைக்குச் செல்லாததால் தேயிலைக் கம்பனிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இதனை உணர்ந்து கொண்ட நான் இம் முறை தலைவர்களையும், தொழிற்சங்கங்களையும் நம்பியிருக்கும் தொழிலாளர்கள் தமது சம்பள உயர்வைப் பெறுவதற்காக அந்தத் தலைவர்களும், தொழிற்சங்கப் பிரமுகர்களும் பங்குபற்றும் வகையில் இந்தப் போராட்டத்தை மாற்றியமைத்தேன்.

இம்முறை தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் சென்றனர். போராட்டத்தில் சகல தலைவர்களும் பங்குபற்றினர். தொழிலாளர்கள் சமுதாய முறையிலும் வேலை

களுக்காகத்தான். எனவே வெற்றி என்பது தொழிலாளரது வெற்றியே. அது சகல தொழிலாளர்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் வெற்றி.

இதில் முக்கியமாக இரு விஷயங்களை குறிப்பிடலாம். ஒன்று எமது சம்பள உயர்வு கோரிக்கையில் வெற்றி பெற்றமை. அடுத்தது மலையகத்திலுள்ள அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றுபட்டது. இதன் மூலமே

அமுது: இந்தப் போராட்டம் மூலமாக நீங்கள் எதிர்பார்த்த வெற்றி இலக்கை அடைய முடிந்ததா?

அமைச்சர்: நிச்சயமாக, தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கிடைத்தது. அத்துடன் மலையக சமுதாயம் ஐக்கியப்பட்டு ஒரு குடையின்கீழ் இயங்கும் நிலையும் உருவாகியுள்ளது. ஒரு சமுதாய பிரச்சினையாக இருந்த மலையக மக்களின் பிரச்சினை

தேசிய ரீதியில் ஏன் அயல் நாடுகளில் பேசப்படுமளவிற்கு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு எம்மால் இலகுவான தீர்வுகளைக் காணமுடியுமென நான் நம்புகிறேன்.

அமுது: நீங்கள் கோரிய 400 ரூபா சம்பள அதிகரிப்பு எனும் வெற்றி இலக்கை அடைய முடிந்ததா?

அமைச்சர்: ஆம், நிச்சயமாக.

அமுது: தாங்கள் கேட்டது 400 ரூபா சம்பள உயர்வு. கிடைத்ததோ அடிப்படைச் சம்பளத்தில் உயர்வு தாங்களால் இதற்கு எப்படி இணங்க முடிந்தது?.

அமைச்சர்: நாம் 400 ரூபா சம்பள உயர்வு கேட்டோம். இது வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் ஏனைய எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருந்தது.

நிலையில் இது பெரும் வெற்றியாகும். அதைவிட தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது.

அமுது: 400 ரூபா சம்பள உயர்வு கிடைக்காவிட்டால் கூட்டமைப்பிலிருந்து விலகுவதாக தெரிவித்திருந்தீர்கள். விலகி விட்டீர்களா?

அமைச்சர்: நாம் கேட்டது கிடைத்து விட்டது. எமது கோரிக்கையில் வென்று விட்டோம் என்பதில் தெளிவாக இருக்கும் போது இந்தக் கேள்வி அர்த்தமில்லாதது.

அமுது: கூட்டிக்கழித்துப் பார்த்தால் தொழிலாளருக்கு எதிர் பார்த்த வெற்றி கிடைக்கவில்லை எனச்சில மலையகத் தலைவர்கள் கூறியுள்ளனர். இதுபற்றி ...

அமைச்சர்: இது கொள்கை இல்லாதவர்களது கதை. தம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியா

யார் எப்படிச் சொன்னாலும் இப்போதைய சூழ்நிலையில் இது பெரும் வெற்றியாகும். அதைவிட தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது.

அதே நேரம் ஏற்கனவே சம்பள உயர்வு ஒன்றை தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனத்துடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் பெற்றிருக்கின்றோம். மேலும் கூட்டு ஒப்பந்தமும் இன்னும் அமுலில் இருக்கின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் நாளொன்றுக்கு சம்பள அதிகரிப்பு என்பது 400 ரூபாவுக்குச் சமமானதே. அது மட்டுமல்ல ஏற்கனவே அதிகமானோர் அனுபவித்த இந்த அதிகரிப்பை இன்று அனுபவிக்கின்றனர். இதனை வெற்றி என்று கூறாமல் எப்படி கூறமுடியும்.

அமுது: முதலாளிமார் சம்மேளனம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் 400 ரூபா கோரிக்கையை நாசூக்காக முறியடித்து விட்டதாக கூறுகின்றதே. அதுபற்றி...

அமைச்சர்: யார் எப்படிச் சொன்னாலும் இப்போதைய சூழ்

நிலையில் இது பெரும் வெற்றியாகும். அதைவிட தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது.

அமுது: தொழிலாளர்கள் தமது வெற்றியில் திருப்தியடைந்துள்ளனரா?

அமைச்சர்: ஆம். எமக்குத் தேவை நாள்தோறும் கஷ்டப்படும் சமூகத்தின் திருப்தியே. பாமர மக்களாகிய அவர்கள் தமது வெற்றியை மலையகம் பூராவும் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு ஐவர் அவர்களது ஒற்றுமையைக் குலைக்க கூட்டிக்கழித்து பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அமுது: இந்தப் போராட்டத்தில்

பரிசு பெறுபவருக்கும் பின்னாலும்...

மில்லேனிய ஆண்டின் சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெறும் தென்கொரிய ஜனாதிபதி கிம் டே ஜங்கிற்குப் பின்னால் பரிசின் பிதாமகரான அல்-பிரட் நோபல் அவர்களின் உருவச் சிற்பம்.

பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்கள் தங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டமையைக் காணமுடிந்தது. இந்த நிலை தொடருமா?

அமைச்சர்: தொடர வேண்டும் என்பதே தொழிலாள்களது விருப்பம். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் விருப்பமும் அதுவே. நாம் தொடர்ந்தும் சில சந்திப்புக்களை அந்தத் தலைவர்களுடன் நடத்தவுள்ளோம். அதன்மூலமாக நல்ல பயனுள்ள முன்னேற்றம் ஏற்படுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அமுது: போராட்ட காலத்தில் மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவர் சந்திரசேகரன் மற்றும் மலையகத் தலைவர்கள் செல்

லச்சாமி, அஷ்ரப் அஸீஸ் போன்றவர்களுடன் ஏற்பட்ட நெருக்கமான உறவு பற்றி ...

அமைச்சர்: அவர்களும் என்னப்போலவே மலையக மக்களின் உரிமைகளுக்காக, சலுகைகளுக்காக ஒருவகையில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வருபவர்கள். நியாயமான கோரிக்கையை இ.தொ.கா முன்வைத்து போராடியபோது வந்து ஆதரவு தந்தார்கள். எதிர்காலத்திலும் தொழிலாளர்கள் நலன்கருதும் பல திட்டங்களுக்கும் ஆதரவு தருவதாக தெரிவித்தார்கள்.

அமுது: பிரிந்தவர்களும் தனித்து இயங்கியவர்களும் தங்களோடு இணைந்திருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில் இவர்களைப் பயன்

படுத்தி தொழிலாளர்களின் சுபீட்சத்திற்காக என்ன திட்டம் வைத்திருக்கின்றீர்கள்?

அமைச்சர்: இவர்களைப் பயன்படுத்தி அல்ல, இவர்களோடு இணைந்து என்று அந்தக்கேள்வி அமைய வேண்டும். ஆம்! அவர்களுடன் இணைந்து கலந்தாலோசித்து பல திட்டங்களை முன்னெடுக்கவுள்ளோம்.

அமுது: தொழிற்சங்கங்கள் இணைந்து கூட்டு சம்மேளனம் அமைக்கும் திட்டம் ஏதாவது உள்ளதா?

அமைச்சர்: இது தொடர்பாக நாம் சகல தொழிற்சங்கங்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தீர்மானித்துள்ளோம். பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

அமுது: தொழிலாளர் நலனுக்காக தொழிற்சங்க ரீதியாக இணைந்த நீங்கள் அரசியல் ரீதியாகவும் இணையும் சாத்தியம் உண்டா?

அமைச்சர்: எமது இ.தொ.கா வைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர் நலனுக்கே முதலிடம். அரசியலில் நாம் அங்கம் வகிப்பதே எமது தொழிலாளர் சமூகத்தின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காகவே. எனவே இ.தொ.காவின் இந்த நோக்கத்தைக் கொண்டவர்கள் எப்போதும் எம்முடன் இணைந்து செயற்படலாம். அதற்குத்தடை இருக்காது.

அமுது: அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக அங்கம் வகித்துக் கொண்டு இந்தப்போராட்டத்தை நடத்திய துணிவு குறித்து...

அமைச்சர்: நான் மலையக மக்களின் பிரதிநிதியாகத்தான் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகினேன். அதன் மூலமே அமைச்சராகினேன். என்னைத் தெரிவு செய்த மக்கள் கஷ்டப்படும் போது என்னால் பேசாமலிருக்க முடியுமா? எனவே மக்க

யுத்தம் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவில் இத்தகைய திடீர் அதிகரித்த தொகை அதிகரிக்கும் என யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. பாவம் தொழிலாளர் சமூகம். அவர்களால் இந்தச் சூழையைத் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாது

ளின் சக்தியே எனது துணிவு.

அமுது: அரச தரப்புடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதாகக் கூறினீர்கள். அரச வர்த்தமானியில் 400 ரூபா சம்பள அதிகரிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது அது கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்தவர்களுக்குப் பொருந்தாது எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நீங்கள் அதிகரிப்பு கேட்பதில் நியாயமுமில்லையே?

அமைச்சர்: நியாயமில்லை என எப்படிக் கூறமுடியும்? விலைவாசி அதிகரிப்புக்கு யுத்தம் காரணம் எனக் கூறப்பட்டது. யுத்தம் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவில் இத்தகைய திடீர் அதிகரித்த தொகை அதிகரிக்கும் என யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. பாவம் தொழிலாளர் சமூகம். அவர்களால் இந்தச் சூழையைத் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாது.

இதனால் கூட்டு ஒப்பந்தத்தை நீக்கிவிட்டு தோட்டத் தொழிலாளருக்கும் 400 ரூபா அதிகரிப்பை வழங்குமாறு கேட்டோம்.

இல்லை, முடியாது என்றார்கள். எமது சக்தி என்ன என்பதைக் காட்டினோம்.

அமுது: இந்தப் போராட்டம் மூலமாக முதலாளிமார் சம்மேளனம் தொழிலாளர் மீது பழி வாங்கல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயலுமா?

அமைச்சர்: தொழிலாளர்களது ஒற்றுமை, தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டு என்பவற்றால் அவர்கள் இதனை நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள்.

அமுது: போராட்டத்தில் தேவராஜ் அவர்களது ஆதரவும் தங்களுக்குக் கிடைத்ததா?

அமைச்சர்: எந்த தேவராஜ்? எனக்கு அப்படி ஒருவரைத் தெரியாது. (சிரித்தபடி)

அமுது: நான் குறிப்பிட்டது பி.பி. தேவராஜ் எம்.பி அவர்

அமுது: தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவராக தங்களின் பாட்டினர் தலைவர் தொண்டமான் பதவி வகித்தார்கள். தங்களுக்கு தற்போது ஏற்பட்டுள்ள செல்வாக்கை நோக்கும்போது அந்தப் பதவிக்கு வரமுடியும். பதவி வெற்றிடமாக இருக்கின்றது. போட்டிக்கு எவரும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

அமைச்சர்: தலைவராக அல்ல உபதலைவராகவே தொண்டமான் ஐயா இருந்தார். இப்படி ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நான் யோசித்திருக்கவே இல்லை. நீங்கள்தான் முதன்முறையாக சொல்லியுள்ளீர்கள். எனவே அது பற்றி இதன் பின்னர்தான் சிந்திக்க வேண்டும்.

அமுது: தங்கள் மீது புலிகள் கொலைமுயற்சி ஒன்றினை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளதாக வெளிவந்த செய்தி தொடர்பாக....

அமைச்சர்: அது செய்தி அல்ல. பொலிசார் கைது செய்த புலி உறுப்பினர் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் ஒருவரின் வாக்குமூலம். நான் யாரையும் சந்தேகிக்கவில்லை. எனினும் அது பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயம். அதில் நான் தலையிடக்கூடாது. பொலிசார் விசாரணைகளைத் தொடருவர்.

அமுது: புலிகளுக்கு உங்கள் மீது கண் இருக்குமென நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? உங்கள் பாதுகாப்புக்கு அவர்களால் அச்சுறுத்தல் உண்டா?

அமைச்சர்: Sorry, நான் இது பற்றி எதுவும் கூற விரும்பவில்லை.

களை, இ.தொ.காவின் முன்னாள் உபதலைவரைப் பற்றி ...

அமைச்சர்: நீங்கள் யாரைக் குறிப்பிட்டாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. எனக்கு எதுவுமே தொழிலாளர் சமூகமும், இ.தொ.கா. அமைப்பும் எல்லாம். அத்துடன் தொழிலாளர்களுக்காக ஓரளவு குரல் கொடுப்பவர்களையும் தெரியும். அப்படி அறிந்தவர்களுள் இந்த நீங்கள் குறிப்பிட்ட பெயரை நான் அறியவில்லை. (சிரித்தவண்ணம்) விளக்கம் போதுமா?

அமுது: இனப்பிரச்சினை தீர்வு விடயத்தில் மலையக மக்கள் சார்பாகத் தாங்கள் ஏதாவது கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் திட்டம் உள்ளதா?

அமைச்சர்: ஆம். அது குறித்து நாம் எமக்குள் பேசி ஒரு இறுதி முடிவு எடுத்து தக்க தருணத்தில் அதை முன் வைப்போம்.

மீ
ண்
டும்

அம்மா ஆட்சி

சென்னை: ஜெயலலிதா

- பொன்பர் முத்தையா -

சந்தர்ப்பவாத அரசியல் என்றால் என்ன என்பதற்கு உலகிற்கே இந்தியா உதாரணம். அந்த இந்தியாவிடமே உதாரணம், வழிகாட்டி எல்லாமே தமிழ்நாடு என்றால் மிகையிலலை. இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக 2001ம் ஆண்டு சட்டமன்ற தேர்தல் கூட்டணியே சான்று.

96ம் ஆண்டு நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க.வுடன் கூட்டணியென்று அன்றைய பிரதமர் நரசிம்மராவ் அறிவித்தவுடன் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தமிழ் நாட்டின் பட்டிதொட்டியெல்லாம் இருந்த அவரது 'கட்டவுட்' படங்கள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன. அவரது கொடும்பாவி கொளுத்தப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் ஒரு அரசியல் பிரளயமே ஏற்பட்டது.

ஏற்கனவே அழியும் நிலையிலிருந்த (ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் ஆளும் கட்சியாக இருந்து திராவிடக் கட்சிகளின் வரவின் பின்னால் பிரதான எதிர்க்கட்சியாகக் கூட வரமுடியாமல் மூன்றாவது கட்சியாக மாறிய) அகில இந்திய காங்கிரஸ் என்னும் தேசியக் கட்சி மீண்டும் உடைந்தது.

மூப்பனார் (இவர் மூன்று தடவை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பதவி வகித்தவர்), ப. சிதம்பரம் போன்ற தேசியத் தலைவர்களின் தலைமையிலும் ரஜினியே

னும் மந்திரக்கோலின் பின்பலத்திலும் தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சி உருவாகியது. தி.மு.கவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து 40 தொகுதிகளில் போட்டியிட்டு 39 தொகுதிகளில்

வெற்றியீட்டி எதிர்க்கட்சியாக சட்டசபையில் அமர்ந்தது. (கூட்டணிக் கட்சிகளான தி.மு.க ஆளும் கட்சியாகவும், த.மா.கா. எதிர்க்கட்சியாகவும் அமர்ந்தது விந்தை!) பதவிக்கு வந்தவுடன் தி.மு.க அரசு செய்த முதல் வேலை அ.தி.மு.க. செய்த ஊழல்களை வெளிக்கொண்டு வந்ததே.

**யாரும் உட்புக முடியாத
இரும்புக் கோட்டையாகவும்
உள்ளே என்னதான்
நடக்கிறது என்று வெளியே
தெரியாமல் மர்ம
மாளிகையாகவும் இருந்த
ஜெயலலிதாவின் போயஸ்
தோட்டத்தினுள்
விசாரணை அதிகாரிகள்
நுழைந்தனர். உண்மைகள்
வெளிக்கொண்டு
வரப்பட்டன.**

அ.தி.மு.க.வில் இருந்த பெரும்பாலான அமைச்சர்கள், முதலமைச்சராக இருந்த ஜெயலலிதா, அவரது தோழி சசிகலா*, அவரின் உறவினர் தினகரன் போன்றோர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. யாரும் உட்புக முடியாத இரும்புக் கோட்டையாகவும் உள்ளே என்னதான் நடக்கிறது என்று வெளியே தெரியாமல் மர்ம மாளிகையாகவும் இருந்த ஜெயலலிதாவின் போயஸ் தோட்டத்தினுள் விசாரணை அதிகாரிகள் நுழைந்தனர். உண்மைகள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டன. அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் மற்றும் ரி.விக்களிலும் சில வாரங்களாக இவைதான் தலைப்புச் செய்திகள்.

போலியா கந்தி

அதிகாரிகளுடன் ஜெயலலிதாவின் வீட்டுக்குள்ளே செல்வதற்கு ஆரம்பத்தில் ஒரே ஒரு ரி.விக்குத்தான் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அது கருணாநிதியின் குடும்ப ரி.வி நிறுவனமான சன் ரி.வியாகும். (இது கருணாநிதியின் மருமகன் முரசொலிமாறனின் மகன் கலாநிதி மாறனால் நிர்வகிக்கப்படும் ரி.வி. நிறுவனமாகும்).

தோண்டத் தோண்ட ஊழல். வீட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் தங்க, வைர நகைகளும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் இறைந்து கிடந்தன. ஜெயா, சசி படுக்கும் கட்டிலே சந்தன மரத்தில் செய்யப்பட்டது என்றால் மற்ற வற்றை நீங்களே ஊகித்துப் பாருங்கள். ஜெயலலிதாவின் சொந்த ரி.வி நிறுவனமான ஜெயா ரி.வி அரசால் 'முடப்பட்டது. (இவைபற்றி விரிவாக எழுதுவதானால் இக் கட்டுரை எழுதமுடியாது என்பதினால் அவை பற்றி பிறிதொரு நாட்களில் பார்க்கலாம்.

குற்றப்படுத்திரிகைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு 'ஜெ' கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலிலே அடைக்கப்பட்டார். மூன்று மாதங்களின் பின்னர் பிணையில் வெளியே வந்தார். அவ்வழக்குகள் இன்றுவரை நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது.

சட்டசபைத் தேர்தலைத் தொடர்ந்து மாநிலங்களவைத் தேர்தல் ஆரம்பமாகியது. சட்டசபைத் தேர்தலில் ஏற்பட்ட படுதோல்வியையும் தன்மீது போடப்பட்டுள்ள ஏராளமான

வை. கோபாலய்யர்

வழக்குகளையும் கவனத்தில் கொண்டு 'ஜெ' புதுவியுகம் வகுத்தார். அதில் முதலாவதாக தி.மு.கவில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எனும் கட்சியை ஆரம்பித்த வை. கோபால்சாமியை தன் அணிக் குள் இழுத்தார். தனிக்கட்சி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து பல தேர்தல் தோல்விகளையே கண்ட வை.கோ விற்கும் வேறு வழியில்லை.

வை.கோ கட்சி ஆரம்பித்தவுடன் தேர்தல் ஆணையத்தால் ம.தி.மு.கவுக்கு வழங்கப்பட்ட சின்னம் குடையாகும். வை.கோவிற்கு தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பரவலாக ஓரளவு ஆதரவு இருந்தபோதிலும் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்குத் தேவையான வாக்குகளை அவரால் திரட்டமுடியவில்லை. அநேகமான இடங்களில் மூன்றாவது நான்காவது இடங்களையே பெற முடிந்தது. சிவகாசித் தொகுதியில் போட்டியிட்ட வை.கோவினாலேயே வெற்றிபெற முடியவில்லை.

இந்நிலைமையில் தேர்தல் ஆணையம் நாட்டில் மழைக்கால காளான்கள் போல் புதிது புதிதாக கட்சிகள் ஆரம்பித்ததால் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் முகமாக சில புதிய விதிகளை கொண்டு வந்தது. அதன் படி நடந்துமுடிந்த தேர்தல்களில் பங்கு பற்றிய ஒவ்வொரு கட்சியும் பதிவான

'ஜெ' புதுவியுகம் வகுத்தார். அதில் முதலாவதாக தி.மு.கவில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எனும் கட்சியை ஆரம்பித்த வை. கோபால்சாமியை தன் அணிக் குள் இழுத்தார். தனிக்கட்சி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து பல தேர்தல் தோல்விகளையே கண்ட வை.கோ. விற்கும் வேறு வழியில்லை.

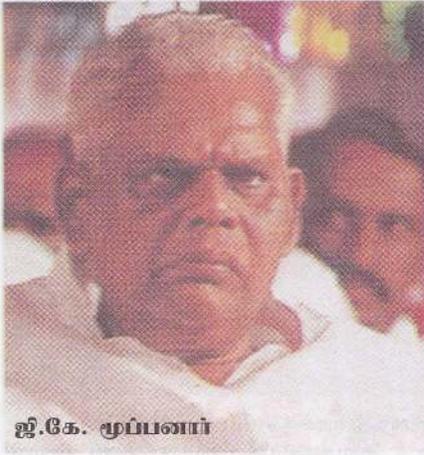
புதுவியுகம்

மொத்த வாக்குகளில் குறிக்கப்பட்ட விகிதாசார அடிப்படையில் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதில் தேசிய கட்சிகளுக்கு ஒரு அளவும், மாநிலக்கட்சிகளுக்கு ஒரு அளவும் என தேர்தல் ஆணையம் குறிப்பிட்டது. ஆணையம் குறிப்பிட்ட குறைந்தளவு வாக்குகளை பெறாதவறிய கட்சிகளின் பெயரையும் சின்னத்தையும் ரத்துச்செய்வது என்று அறிவித்தது.

அப்படி ரத்துச் செய்தால் அந்தச் சின்னத்தையும் அந்தப் பெயரையும் யார் வேண்டுமானாலும் சொந்தம் கொண்டாட முடியும். அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சியாக இல்லாமல் ஒரு குழுமாகவே கணிக்கப்படும். இதன் அடிப்படையில் பல கட்சிகள் தேர்தல் ஆணையகத்தால் அழைத்து ஆலோசிக்கப்பட்டது. தேசியக் கட்சிகளான சி.பி.ஐ, ஜனதா தளம், மத சார்பற்ற ஜனதாதளம், .போவர்ட் பிளாக்

மு. கருணாநிதி

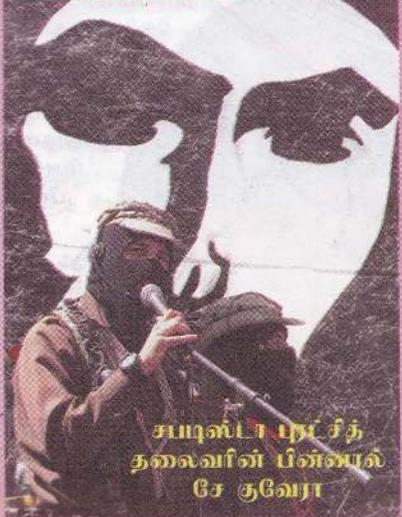

ஜி.கே. முப்பனார்

மாநிலக்கட்சிகளான ம.தி.மு.க ராமதாளின் பா.ம.க கிருஸ்ணசாமியின் புதிய தமிழகம் போன்றவை அவற்றில் சிலவாகும்.

ம.தி.மு.கவுடன் ஆலோசித்தபின் அவர்களின் கட்சி சின்னமான "குடை" ஆணையத்தால் ரத்துச் செய்யப்பட்டது. அடுத்து நடைபெறவுள்ள தேர்தலை அடுத்து கட்சியின் பெயரையும் முடக்குவதா இல்லையா என்பது பற்றி ஆணையும் முடிவு செய்யும் என்னும் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த சூழ்நிலையில் தான் அ.தி.மு.க அழைத்தவுடன்

பின்னால...

சந்திவிளக்கோ இருட்டைத் தறித்து வேட்டை ஆடும் அங்கு பறக்கும் ஈசல் ஆவி கொறிக்க வெளவால் வந்து பறக்கும்; கீழே வாயில் எச்சில் ஊற குந்தி இருக்கும் பூனை குறித்து வெளவால் உயிரை! ஒன்றின் உயிரில் ஒன்று உலகே வேட்டைக் காடு!

- மு.பொ.

வாசகர் வரிகாட்டிக் குறிப்பு (அமிரீக்க அதிபர் புஸ்துக்கு அல்ல)

1. தி.மு.க. - திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலைவர் - மு. கருணாநிதி.
2. அ.இ.அ.தி.மு.க. - அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுச் செயலாளர் - செல்வி. ஜெயலலிதா.
3. ம.தி.மு.க. - மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுச் செயலாளர் - வை. கோபாலசாமி.
4. பா.ம.க. - பாட்டாளி மக்கள் கட்சி தலைவர் - டாக்டர் ராமதாஸ்.
5. த.மா.க. - தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் தலைவர் - ஜி. கே. முப்பனார்.
6. சி.பி.ஐ. - இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
7. சி.பி.எம். - இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்ஸிஸ்ட்) கட்சி.
8. தி.க. - திராவிடர் கழகம் பொதுச் செயலாளர் - கே. வீரமணி.

வை.கோ அந்த அணியில் சேர்ந்தார். புதுக்கூட்டணியில் ம.தி.மு.க "பம்பரம்" சின்னத்தில் போட்டியிட்டது. (இது கிடைத்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து மாம்பழச் சின்னமே ம.தி.மு.க.வின் தேர்தல் சின்னமாக வை.கோ கேட்டுப்பெற்றுக்கொண்டார்.) 'ஜெ'யின் அடுத்த குறி டாக்டர் ராமதாளின் பாட்டாளி மக்கள் கட்சி. ராமதாளினால் வன்னிய சாதி மக்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு சாதிச் சங்கம்தான் வன்னியர் சங்கம்.

இது வன்னி இன மக்களின் உரிமைகளுக்காக போராடுவதாகக் கூறிக்கொண்டு தலித் மக்களின் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சுருக்கமாகத் தலித் என்று அழைப்பார்கள்). குடிசைகளை எரிப்பது, வீதியோர மரங்களை வெட்டிச்சாய்த்து போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்வது என்று வன்முறையிலேயே தன்னை வளர்த்தது. தனது சாதி மக்களை கணிசமான அளவு தனது தலைமையின் கீழ் கொண்டு வந்தது. அரசாங்கத்திடம் தமது கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தவும், அரசியல் கட்சிகளிடம் பேரம்பேசவும், பொலிசாரின் கெடுபிடிகளில் இருந்து தப்பவும் "வன்னியர் சங்கம்" என்ற சாதிச்சங்கம் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியென்ற பரிணாம மாற்றத்தை அடைந்தது.*

டாக்டர் ராமதாஸ்கு வை.கோவைப் போன்று தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பரவலான ஆதரவு இல்லாவிடினும் வன்னியர்கள் அதிகமாகவுள்ள குறிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆதரவு இருந்தது.

முன்றாவதாக ஜெயலலிதாவின் குறி தேசியக்கட்சியான பாரதிய ஜனதா கட்சியை நோக்கியிருந்தது. பா.ஜ.க தேசியக்

கட்சியாக இருந்தபோதிலும் தென் மாநிலங்களில் கர்நாடகாவைத்தவிர மற்ற முன்று மாநிலங்களிலும் உள்ளேயுடிக முடியாத நிலமையே இருந்தது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு, கேரளா என்ற இரு மாநிலங்களும் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத நிலையே இருந்தது. இந்த நிலமையிலே 'ஜெ' அழைத்தவுடன் 'ஜெ'யின் கடந்த காலங்களைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாமல் தமிழ் நாட்டுக்கான தனது பாதை திறக்கப்பட்டதாக எண்ணிக்கொண்டு அ.தி.மு.கவுடன் கைகோர்த்தது. இப்படியாக ஜெயலலிதா ஒரு வலுவான கூட்டணியை அமைத்தார். எம்.ஜி.ஆர் காலத்திலிருந்து அ.தி.மு.கவுடன் கூட்டணி கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியை கைகழுவி விட்டார்.

நடந்த தேர்தலில் தி.மு.க, த.மா.கா, சி.பி.ஐ, சி.பி.எம். ஒரு அணியாகவும், பி.ஜே.பி, பா.ம.க, ம.தி.க.மு மற்றோர் அணியாகவும் காங்கிரஸ் இதர குட்டிக்கட்சிகளை இணைத்துக்கொண்டு முன்றாவது அணியாகவும் போட்டியிட்டனர். இதில் அ.தி.மு.க கூட்டணி பெருவாரியான இடங்களைப்பெற்றது.

* 1வது : ஜெயலலிதா சசிகலா உறவு பற்றி தோழியென்றார், நண்பி என்றார் இறுதியில் உடன்பிறவா சகோதரி என்றார். இவர் நட்புக்கு உறவுக்கு ஈடாக உலக வரலாற்றிலேயே எங்குமே உதாரண பாத்திரங்கள் கிடையாது.

* 2வது : சாதி சங்கங்களை உருவாக்கி தமிழகத்தின் சாதி மோதல்களை அதிகரித்து தமிழகத்துக்கு புது அரசியல் (அ)நாகரிகத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை பா.ம.க.வையே சாரும்.

இதோ நம்நாட்டுக் குரங்கின் திறமை! கண்டியில் தெரு பைப் ஒன்றில் தண்ணீர் குடிக்கிறது.

தாய்லாந்தில் இரு ஒருவகை மதவழிபாடு. வாயை இரும்புக் கம்பிகளால் குத்திக் கிழித்துத் தன் வழிபாட்டைச் செய்கிறார் பக்தர் ஒருவர். இப்படிக்கிழித்துக் கொள்வதற்குத்தான் அங்கங்களைப் படைத்திருக்கிறாரா கடவுள்?

தாய்வான் கலைஞர் ஒருவரின் நுட்பச் சிற்பம் இது. முட்டைக் கோதில் வெகு கவனமாக அவர் செதுக்கியுள்ள மில்லேரியச் சிற்பம். இதற்கு 60 மணி நேரம் எடுத்துக் கொண்டாராம்.

சீனாவைச் சேர்ந்த 50 வயதான செள 25 அங்குல நீளமான பாம்பொன்றைத் தன் முக்கு வழியே நுழைத்து வாய் வழியாக வெளிவரச் செய்கிறார். நாட்டில் தன்னைவிட இன்னும் இரண்டு பேருக்குத் தான் இதைச் செய்து காட்ட முடியும் என்கிறார் இவர்.

பெண் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கார் முழுக்க முழுக்க 22 கரட் தங்கத்தில் செய்யப்பட்டது. அதன் முன் விளக்குகள் இரண்டும் வைரங்களால் ஆனவை. ஜப்பானில் செய்யப்பட்ட இந்தக் கார்கள் விற்பனைக்குண்டு. விலை அதிகமில்லை. சுமார் எட்டு லட்சம் ரூபாதான்.

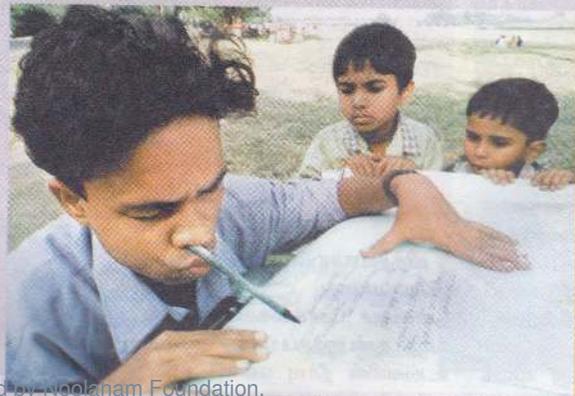
அருகே தன் மைத்தனாரோடு காணப்படும் ராஜன் அதிகாரி, நேபாளத்தின் அதி உயர மனிதர். உயரம் 7அடி 3அங்குலம். கின்னஸ் புத்தகத்தில் உயர சாதனை பதிவு செய்திருப்பவர் பிரிட்டனின் கிறிஸ்தோபர் கிறீனர். (7 அடி ஆறரை அங்குலம்) நேபாள ராஜனுக்கு இப்போதுதான் 20 வயது. விரைவில் கின்னஸ் உயரத்தைப் பிடித்துவிடலாம் என்று நம்புகிறார்.

சாதனைகளின் உலக வலம்

வியட்நாமில் ஒருவர் தன் பாணைகளைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்கிறார். ஹாண்டில் ஒரு தடி, கரியரில் இன்னொரு தடி. இரண்டையும் சமநிலைப்படுத்தியபடி சைக்கிளில் உருட்டிச் செல்கிறார் சர்க்கல் வித்தை தெரிந்த இந்த சந்தை வியாபாரி.

கொல்கத்தாவில் முக்கால் எழுதி கின்னஸ் சாதனை செய்து கொள்கிறார் இந்த இளைஞர். முக்கால் மட்டுமல்ல காதாலும் எழுதுவாராம். இரண்டு கைகளாலும் மற்றும் காதாலும் ஒரே நேரத்தில் மூன்று மொழிகளில் எழுதுவாராம் இந்தச் சரித்திர வகுப்பு மாணவர்.

வித்தியாசா: தன்னிசை சேர்க்கைக்கும் ஒரு சங்கமா? இதற்குப் போய் சங்கம் அமைப்பதற்கு அப்படி என்னதான் அவசியம் வந்துவிட்டது?

ஷேர்மன்: டீ ரோஸ் உண்மையிலேயே நான் ஒரு கத்தோலிக்க தேவாலயத்தின் மதகுரு ஆவதற்குப் பயின்று கொண்டிருந்தேன். அக்காலத்தில்

கப்பட்டிருக்கின்றனர். மற்றும் சிலர் பொலிசாரால் Black Mail பண்ணப்பட்டு அடித்துத் துன்புறுத்தி இழுத்து வீதிகளில் வீசப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாருங்கள் அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வேதனையால் வெந்திருப்பார்கள்.

தமது பாலியலின் காரணமாக இவர்கள் இவ்வாறு மோசமாக இம்சைக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியதில்லை.... இதனை தொடர விடக்கூடாது. இதன் காரண

ஷேர்மன்

நான் ஊனமுற்ற பிள்ளைகளுக்காக பணி செய்துள்ளேன். பிள்ளைகளின் உரிமைகளுக்காக பணிபுரிந்துள்ளேன். அந்த அனுபவங்களின் வாயிலாக, தன்னிசை சேர்க்கையின் காரணமாக, சமூகத்தால் இழிவுபடுத்தப்படும் இம்சைக்குள்ளாக்கப்படும், பாதிக்கப்படும் தன்னிசை சேர்க்கையாளர்களுக்காக குரல் கொடுப்பதற்கு முன்வந்தேன்.

இன்று என்னை எல்லோரும் தன்னிசை சேர்க்கையாளர்களுக்காக வேலை செய்யும் ஒருவன் என்று மட்டுமே எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆரம்பத்தில் நாம் 'பயணத்தின் கூட்டாளிகள்' சங்கத்தை ஆரம்பித்தது இப்படித்தான்.

நாம் கேள்விப்பட்டோம் தன்னிசை சேர்க்கையாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகும் ஆட்களைப் பற்றி. இவர்களில் சிலர் வீடுகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சிலர் வேலையிலிருந்து விலக்க

ஷேர்மன்: முதலில் குறிப்பிட வேண்டியது, இலங்கையில் தன்னிசை சேர்க்கையைச் சட்டபூர்வமாக ஆக்கவேண்டும் என்று நாம் எந்த ஒரு இடத்திலும் கூறியதில்லை. நாம் கேட்பது இலங்கையின் தண்டனைக் கோவையின்படி தன்னிசை சேர்க்கையை தண்டனைக்குரிய குற்றமாக ஆக்கியது ஏன் என்றுதான். இது ஒரு குற்றச்செயல் அல்ல என்றே நாம் கூறுகின்றோம். ஏனென்றால் 18 வயது பூர்த்தியான இரு ஆண்கள் அல்லது இரு பெண்கள் தாம் விரும்பிய வகையில் பாலியலில் ஈடுபடுவது எப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்? அது குற்றச்செயல் அல்ல.

வித்தியாசா: தன்னிசை சேர்க்கை என்பது அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம்தானே?

ஷேர்மன்: இல்லை. இது அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்றே அல்ல. தன்னிசை சேர்க்கை என்பது கிரேக்க நாகரி

பேட்டி : ஷேர்மன் டீ ரோஸ் (பணிப்பாளர், 'பயணத்தின் கூட்டாளிகள்' அமைப்பு)

மாக நாம் எமது உரிமைகளுக்காக ஒன்று சேர்ந்தோம். இப்படித்தான் இந்தச் சங்கம் உருவானது.

வித்தியாசா: உங்கள் சங்கத்தை எப்போது ஆரம்பித்தீர்கள்?

ஷேர்மன்: எமது சங்கத்தின் பெயர் பயணத்தின் கூட்டாளிகள் (Companions on a Journey) இதனை 1995ல் ஆரம்பித்தோம். இது தன்னிசை சேர்க்கையாளர்கள் தமது உரிமைகளுக்காகக் கட்டியெழுப்பிய நிறுவனம்.

கத்திற்கும் அப்பால் விரிந்து, வரலாற்று நெடுகிலும் பேசப்பட்ட ஒரு விஷயம். காம குத்திரத்தில் இதுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெளத்த ஜாதக கதைகளில் 'வினய பீடகம்' என்ற பகுதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இது அப்படி ஒன்றும் நேற்று இன்று தோன்றிய விஷயம் அல்ல.

வித்தியாசா: தன்னிசை சேர்க்கை சட்டத்தின் மூலம் குற்றமாகக் கருதப்பட்டது எப்போது?

ஷேர்மன்: 1883ல் பிரித்தானியர்கள் தான் இந்த சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். அதுவரை இலங்கையில் எந்த ஒரு இடத்திலும் இது ஒரு குற்றச் செயல் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இனி ஏன் நாம் வெள்ளையர்களின் இந்தச் சட்டத்திற்கு அடிமையாகி மனித உரிமையை பறிக்க வேண்டும்?

எமது பாலியலின் காரணமாக எம்மை எமது நாட்டிலேயே குற்றவாளிகள் என்று முத்திரை குத்துவது ஏன்? 1883ன் இங்கிலீஸ் சட்டம்தான் எம்மை இன்றும் நசுக்கி வருகின்றது.

வித்தியாசா: சரி உங்கள் இயக்கம் இன்று எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கின்றது?

ஷேர்மன்: உண்மையில் பயணத்தின் கூட்டாளிகள் அமைப்பு உள்நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு தாயனமாகும். உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் எமக்கு அங்கத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போல நாம் உலகின் பல நாடுகளுடன் இணைந்து செயல்படுகின்றோம்.

நான் கடந்த வருடம் Gay & Lesbian Association கிழக்காசியாவின் தலைவராக இருந்தேன். மட்டுமல்ல, சர்வதேச சியாமா சங்கத்தின் உறுப்பினரும் கூட. Homo sexual Issues தொடர்பாக பணிபுரிவதற்காக, சியாமா அமைப்பு 1992ல் தனியே ஒரு பிரிவை ஆரம்பித்தது. மேலும் நாம் ஜெனீவாவில் தன்னிசை சேர்க்கையாளர்களின் உரிமை பற்றி குரல் கொடுப்பவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டோம்.

எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாலியல் தன்மையையும் பாலியல் நடத்தையையும் ஒரே அணியில் சேர்க்கமுடியாது. இன்று இலங்கையில் நடப்பது, இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே குவியலில் போட்டு 'இதோ பொண்ணையர்கள்' என்று லேபல் குத்துவதுதான். இது தவறு.

வித்தியாசா: இது சட்டவிரோதமானது என்பதனாலேயே தன்னிசை சேர்க்கையாளர் இவ்வாறு துன்புறுத்தப்படுவது இதற்கு உங்களின் தீர்வு என்ன?

அதே போல இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம், இலங்கை ஆகிய நாடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து பலம் வாய்ந்த அமைப்பாக உருவாகியுள்ளோம்.

வித்தியாசா: நிதியுதவிகள் ஏதும் கிடைக்கின்றனவா? இல்லை எனின் எப்படி நடத்துகிறீர்கள்?

ஷேர்மன்: நாம் முதலில் எமது பணத்தை நாமே திரட்டிக் கொள்ள முயற்சி செய்தோம். நாம் அங்கத்துவக் கட்டணம் என்று ஒரு சிறு தொகையை அறவிடுகின்றோம். சஞ்சிகை வெளியீடுகின்றோம். வாழ்த்து அட்டைகளைத் தயாரித்தோம். இவற்றின் மூலம் நிதியை சேகரித்தோம்.

பூர்வமானதோ அதே போன்று சட்ட அங்கீகாரம் Lesbian அல்லது Gay பிரிவினருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நகைச்சுவை என்னவென்றால் இலங்கைக்கு இச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய இங்கிலாந்திலேயே இச்சட்டத்திற்கு 1967ல் தடை விதிக்கப்பட்டதுதான்.

வித்தியாசா: தன்னிச்சேர்க்கையை வரைவிலக்கணப்படுத்துவது எவ்வாறு?

ஷேர்மன்: கடினமான கேள்வி. ஆங்கிலத்தில் Gay, Lesbian, என்று வைத்துக் கொள்வோமே.

னர். Homo Sex இல் ஈடுபடுபவர்கள் என்றும் புறம்பான ஒரு பிரிவினர் உள்ளனர். இந்த இரு பிரிவினருக்கும் இடையில் பெரிய வேறுபாடுகள் உண்டு.

இரண்டாவது குறிப்பிட்ட பிரிவினரை தன்னிச்சேர்க்கையாளர்கள் என்று அடையாளப்படுத்த முடியாது; தன்னிச்சேர்க்கையாளர்கள் என்ற தனித்துவத்தைக் கொடுக்க முடியாது. நாம் தன்னிச்சேர்க்கையாளர்களாகவே பிறந்துள்ளோம் எமக்கு எதிர் பாலாரின் மீது எவ்வித கவர்ச்சியும் கிடையாது.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே குவியலில் போட்டு இதோ பொண்ணையர்கள்' என்று லேபல் குத்துவதுதான் மிகத் தவறு!

ஆகவே எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாலியல் தன்மையையும் பாலியல் நடத்தையையும் ஒரே அணியில் சேர்க்க முடியாது. இன்று இலங்கையில் நடப்பது, இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே குவியலில் போட்டு 'இதோ

பொண்ணையர்கள்' என்று லேபல் குத்துவதுதான். இது தவறு. இதற்கு அப்பால் இது செல்ல வேண்டும்.

ஏனெனில் நாம் திடமாக நம்புகிறோம் நாம் தன்னிச்சேர்க்கையாளர்களாகவே பிறந்துள்ளோம் என்று.

தன்னிச்சேர்க்கையாளர்கள் என்று வேறு சிலரையும் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். சேலை அணிபவர்கள், பெண்களைப் போல் நடந்துகொள்பவர்கள், Sex க்கு முடியாதவர்கள் இவர்களை எம்முடன் சேர்க்கமுடியாது.

விடிவு!

பருவ தாகத்தில் இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு தருவது கவிதையில் எதை?

அம்மணக் கோலத்தில் ஆண் பெண் உறுப்புகள்தம் மனப் போக்கில் தெரிவதைக் காண்பது கவிதைதானா?

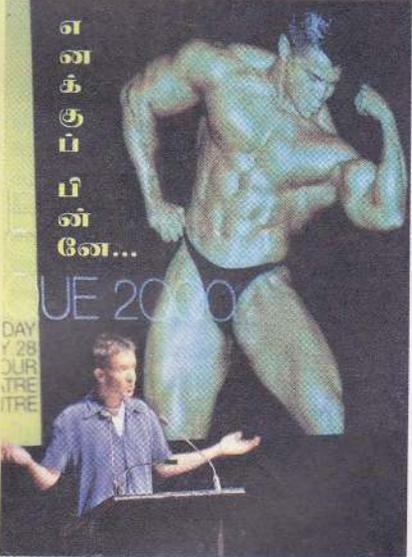
ஆதாம் ஏவாள் படைப்பின் அந்தரங்கங்கள் நமது ஆசையைத் தீர்க்குமா? போதைக்கு வேறு புலன்களைத் திருப்பிப் பாதை தெரியாது இருகண் முடிப்பார்க்காமல் பார்க்கும் சோதனை நமக்கேன்? அது பெரும் தொந்தரவாக மனதில் புதைபும்!

சுயத்தினில் திருப்தி சேர்ப்பதில் மனநோய் அகத்தினில் ஏறும்! பயத்தில் ஒதுங்கும் பான்மைபுள்ளோர் சுயமாய்த் திருப்தி காணுதல் சுகத்தைத் தந்திடா!

விடிந்ததும் விளைவு வேறு விடியாதென்று இன்னு மெண்ணுதல் விடிவைத் தருமா?

- ஏ. இக்பால்

சிட்னியில் நடைபெற்ற ஓரினப் புணர்ச்சியாளர்கள் மாநாட்டில், இயக்குனர் ஜோனாதன் பார்க்ஸ்ஸ் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். பின்னால் ஆணைக்கூர் ஒருவர்.

மேலும் கடந்த முன்று வருடங்களை எமக்கு நெதர்லாந்து அரசு உதவிகளைப் புரிந்து வருகின்றது. அதே போல பல நாடுகள் மனிதாபிமானத்தோடு புரிந்து கொண்டுள்ள தன்னிச்சேர்க்கை என்பது மானிட தேவை என்று. மேலும் அது மிகவும் மென்மையான வன்முறையற்றது என்று. பெரும் பாலான நாடுகள், இன்று இது ஒரு நியாயமான விஷயம் என்றே பேசுகின்றன. ஆனால் இலங்கை அப்படி இல்லை.

வித்தியாசா: அதாவது தன்னிச்சேர்க்கையை சட்டபூர்வமாக்கிய நாடுகள் உண்டா?

ஷேர்மன்: நிச்சயமாக. ஆசிய நாடுகளைத் தவிரந்த ஏனைய பெரும்பாலான நாடுகளில் இது சட்டபூர்வமானது. அமெரிக்கா, கனடா, நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகளை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஆண், பெண் சம்பந்தம் எவ்வளவு சட்ட

இதனடிப்படையில் வரைவிலக்கணம் சொன்னால் அதிகமானோருக்கு அது புரிவதில்லை. என்றாலும் நான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன். தன்னிச்சேர்க்கை என்பது மானசீகமாக, ஆத்மார்த்தமாக, உடல்ரீதியாக தமது பாலைச் சேர்ந்த ஒரு வரை நேசிப்பது என்று கூறலாம்.

வித்தியாசா: தன்னிச்சேர்க்கை, தன்னிச்சேர்க்கையாளன் என்பவை ஒன்றோடொன்று இணைந்த விஷயங்களா?

ஷேர்மன்: இல்லையில்லை. இதில் பெரிய வேறுபாடு இருக்கின்றது. ஆணுடன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா ஆண்களுமே தன்னிச்சேர்க்கையாளர்களாவது இல்லை. பெண்ணுடன் பாலியல் தொடர்பு கொள்ளும் எல்லா பெண்ணுமே தன்னிச்சேர்க்கையாளராவது இல்லை. Homo Sexual என்றே பிறக்கும் ஒரு பிரிவினர் உள்ள

வித்தியாசா: நீங்கள் சொல்வது போல் பிறப்பிலேயே தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்களாவது எங்ஙனம்?

ஷேர்மன்: மரபணுவின் தாக்கம் அதில் இருக்கின்றது. வைத்தியர்கள் கூட இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். என்றாலும் இதுபற்றி வாதப் பிரதிவாதங்களும் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

வித்தியாசா: இது பிறப்பிலேயே வந்தது. எவருடைய வற்புறுத்தலின் பேரிலும் ஏற்பட்டதல்ல என்கிறீர்களா?

ஷேர்மன்: ஆம்! எனது வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போதே இது புரிகின்றது. எம்மை எவரும் வற்புறுத்தவில்லை எனது முதல் பாலியல் அனுபவமே ஒரு ஆணுடன்தான். நாம் மேற்கொண்ட பல ஆய்வுகளிலிருந்து அதிகமானோருடைய முதல் பாலியல்

ஷேர்மன்: இங்கு நூலகம் ஒன்று இருக்கின்றது. வீடியோ கெசட், சீடி, கம்பியூட்டர் வசதிகள் உண்டு.

நாம் HIV Clinic ஒன்றை ஆரம்பிக்கவுள்ளோம். அது Hiv Test ஐ மேற்கொள்வதற்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும். இங்கு குடும்பப் பிரச்சினைகள், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் ஆராயப்படுகின்றது. பெண்களுக்கு ஆண்களால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் பற்றியும் ஆலோசிக்கின்றோம்.

வித்தியாசா: உங்கள் அமைப்பில் பெண் தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்களும் அங்கத்தவர்களாக இருக்கிறார்களா?

ஷேர்மன்: ஆம். எமது சங்கத்தில் பெண்களும் அங்கத்தவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களின் பிரச்சினைகள் தனிப்பட்டவை. வித்தியாசமானவை என்பதால் அவர்கள் பயணத்தின் கூட்டாளிகள் என்ற பெயரிலேயே மகளிர் பிரிவாக இயங்கி வருகின்றனர்.

வித்தியாசா: தன்னினைச் சேர்க்கைதானே எயிட்ஸ் பரவக் காரணம்?

ஷேர்மன்: முழுப் பழியையும் தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் மீது சுமத்தவேண்டாம். வைத்திய அறிக்கைகளின்படி இலங்கையில் எயிட்ஸ் காவிகள் 8000 பேர் வரை உள்ளனர். அவர்களில் ஆகச் சிறிய தொகையினர் தான் நம்மவர்கள்.

வித்தியாசா: சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தில் தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் ஈடுபடுவது பற்றி?

ஷேர்மன்: சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் எதிர்ப்பாலியலாளர்களே. எந்த ஒரு பொலீஸ் நிலையத்திலுமே தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் இவ்வாறு ஈடுபட்டார்கள் என்று அறிக்கைகள் இல்லை.

தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் தாமும் தமது பாடும் என்று ஒதுங்கி வாழும் அப்பாவிக்கள். அவர்களுக்கு உயிர்வாழ்வதே பிரச்சினையாகிவிட்டது. நாம் கேட்பது வாழும் உரிமையைத்தான். தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்களாக எம்மை வாழ அனுமதி, யுங்கள் என்றுதான்.

இரண்டும் ஒன்று!

சீறுகதை

“பறநாய்”

கண்கள் குளமாகி, முகம் வெதும்பி கூனிக்குறுகி நின்றாள் அவள்.

இவளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. இதன் அவஸ்தையை அனுபவித்தால்தான் உண்டு.

“சனியனுகள்”

அவள் கண்களிலிருந்து நீர்க்கோடுகள் நீண்டன.

“வயிறு குமட்டுது, வாந்தி வற்றமாதிரியிருக்கு” என்றாள்.

இவள் அவள் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, லேஞ்சியை கொடுத்தாள். கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டு இவள் கையை இறுகப் பற்றினாள்.

‘தலைக்கு மேல வேலை கிடக்கு நிம்மதியா வேலை செய்வம் எண்டால் ஏந்தான் இந்த தரித்திரம் பிடிப்பார் இப்படி நடந்துகொள்ளுங்கள்!’

ஒவ்வீசுக்கு போகும் அவசரத்தில், வந்த மினிபஸ்ஸில் ஏறிக்கொண்டாள். காலை நேரம் நகரத்திலிருந்து புறப்படும் பஸ் என்பதால் சனங்கள் இல்லை. வசதியாக ஜன்னல் ஓரத்தில் இருந்து கொண்டாள்.

ஜன்னல் வழி காற்று வந்து முகத்தில் அறைந்தது. இதமான சுகம். அதிகாலைக் காற்று.

‘மனம் ஒரு குரங்கு’ என்ற வாதம் அவளைப் பொறுத்தவரையில் வாய்ப்பாகத்தானிருந்தது.

முந்திக்கொண்டு ‘பஜிறோ’ ஒன்று போனது, அதிலிருந்த கனவான் சண்கிளாசும் அடிச்சுக்கொண்டு...

‘அவற்ற ஸ்ரைல் என்ன? எடுவையென்ன? பணம் எங்கயிருந்து கொட்டியிருக்கும்? எங்கயாவது வெட்டியிருப்பான்...’

கண்கள் கடந்தபோது பாதையோரத்தில் சிலர் தலமிருந்தார்கள். மூக்கும், சளியும், பறட்டைத்தலையும், கிழிஞ்சு சட்டையுமாய் அது கையில் எதையோ வைத்துக்கொண்டு தாயோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது.

மருட்சியான விழிகள்; இவளுடைய கண்ணையும் வந்தடைந்தபோது, ‘என்னவோ செய்தது?’

‘அதோ அந்தப் பறவை... அது ஏன் இந்த சனமும் சந்தடியும் நிறைந்த இந்தப் பொந்துக்குள் குடியிருக்கிறது. இயற்கை கொழிக்கும் ஏதாவது ஒரு காட்டுக்குள் போய் நிம்மதியாய் வாழலாமே! ஓ... அங்கு, சனமில்லை சந்தடியாக்கும்!’

தமது ஒத்த பாலாருடனேயே என்பது தெரியவந்துள்ளது.

வித்தியாசா: தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் பாதுகாப்பான பாலியலில் அக்கறை காட்டுகின்றார்களா?

ஷேர்மன்: ம்..முக்கியமான கேள்வி. ‘ப்தில் நிச்சயமாக. எமக்கு Hiv/Aids போன்றவையும் STDS உம் தன்னினைச் சேர்க்கை காரணமாக பரவலாம் என்பது பற்றிய போதிய விளக்கம் உண்டு. நாம் ஏற்கனவே தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்கள் மத்தியில் ஆணுறைகளை விநியோகித்து வருகின்றோம். அலையன்ஸ் லங்கா நிறுவனம் இதற்கு உதவுகின்றது. அதே போல் UNDP யும் எமக்கு உதவி வருகின்றது.

வித்தியாசா: இதுபோன்ற அறிவுட்டும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அப்பால் வேறு எந்த வகையான சேவைகள் உங்கள் வள நிலையம் மூலம் நடைபெறுகின்றது?

மருட்சியான விழிகள், 'என்ன வோ செய்தது?'

திரும்பிப் பார்த்தாள்.

இடி இறங்கியது! வெருண்டெழுந்தாள். தன்னிலை இழந்து முன்னால் இருந்தவர்களுக்கிடையில் அமர்ந்துகொண்டாள்.

கொண்டக்டரின் கையை எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டாள். நீரில் மூழ்கும்போது கிடைத்ததை அப்பிக்கொள்ளும் நிலை.

யாரும் ஏன் என்று கேட்கவில்லை. பெண் என்பதாலாக இருக்கும்.

இந்த அமளி தாமளியில் அடுத்த வேரால்ற்றில், அவன்... இல்லை நாய் சனியன் இறங்கிக்கொண்டது.

தொண்டையைக் கடித்து கொலை செய்கிற வெறி அவளிடம் ஒரு கணம் தஞ்சம் புகுந்தது.

"அக்கா, தங்கச்சியளோட பழகாத நாயன்..."

* * *

முகம் வெதும்பி, கண்கள் நிறைந்த கண்ணீர்.

பேய் அறைந்ததுபோல்.

'பேயறைந்ததைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா! அது ஆண்களால் தான் பார்க்கவும் முடியும், அறையவும் முடியும்.'

"என்னடி" என கைகளால் அணைத்துக் கொள்ள மனம் உந்தியது. ஆனாலும்....

"என்ன ஒரு மாதிரியிருக்கிறாய்?"

"ஒண்ணுமில்லை"

"சொல்லன்"

"....."

"ஏன் எனக்குச் சொல்லக் கூடாதோ!"

"ஒண்ணுமில்லை... கரைச்சல் படுத்தாதையுங்கோ."

'இப்படி அவள் ஒரு நாளும்

என்னுடன் சலித்ததில்லை அப்ப எதுவோ நடந்திருக்கு என்ன?

அவள் மேசை மீது கைகளை வைத்துக்கொண்டு குப்புறப் படுத்திருந்தாள். தலையைத் தடவிக் கொடுத்தேன், ஆறுதலாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்.

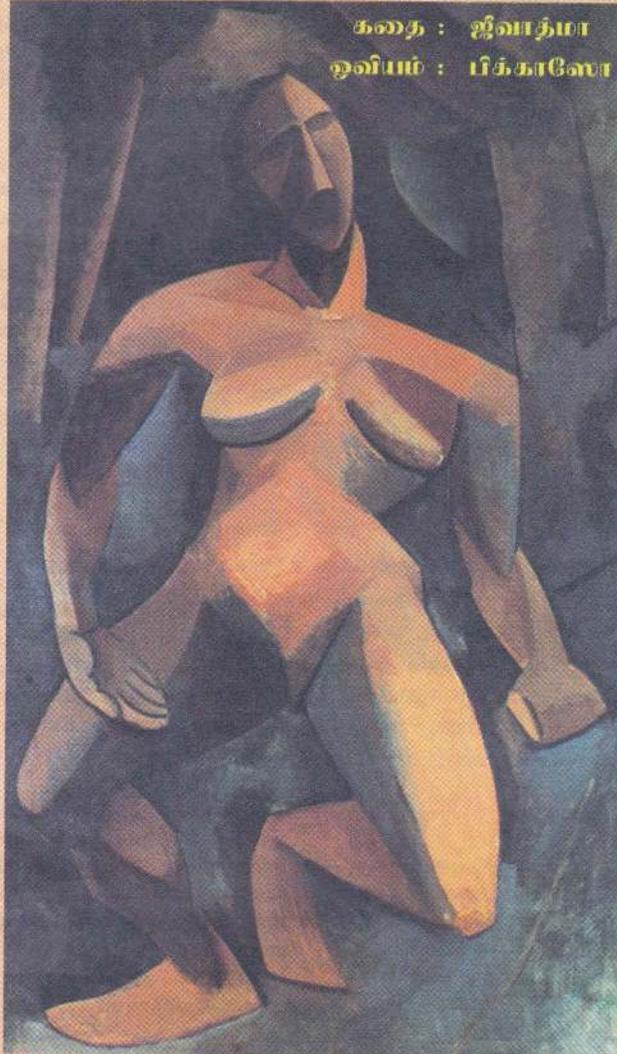
'யாராவது பேசியிருப்பார்களா? அதுக்கு உப்பிடி அப்பச்

கொண்டிருந்த எனது கையை இறுகப் பற்றினாள்.

குலங்கிக் குலங்கி ஓய்ந்தது ஒரு சமுத்திரத்தின் கொந்தளிப்பு. அது தற்காலிக ஓய்வு.

கொள்ளைக்காரன், திருடனைப் பிடிச்சமாதிரி....

'அது யாராயிருக்கும்?' எனும் தேடலில் ஆழ்மனம். "யாரடி?"

ஆகமாட்டாளே. யாராவது லவ் பண்ணச் சொல்லி கேட்டிருப்பாங்களோ, அப்படி என்றாலும் புத்தியா கதை சொல்லாளே. அப்ப என்ன? அதுதானோ?

"என்னடி யாரேனும் கைபோட்டுட்டாங்களோ"

மேசைமீது கவுண்டிருந்த அவளுடைய தலையை தடவிக்

"....."

"சொல்லன், ரோட்டால் போறவனே?"

"இல்ல."

"அப்ப தெரிஞ்சாளே..."

"அதேன் உங்களுக்கு?"

"சொல்லன் பாப்பம்"

"மாட்டன்"

"நான் யாருக்கும் சொல்லல்ல"

"பிறகு சொல்லுறன்"

"ஏன் இப்ப சொல்லன்..."

"இப்ப நான் சொல்லன்"

ஒன்றை விட்டு, ஒன்று தாவி அவளென் அணைப்புக்குள். வேதனையில் ஆறுதலடையும் மனம் அவளது. சுகம், சுகம் எல்லாம் சுகமே எனக் குதாகலித்துக் கொண்டிருந்தது எனது சுகம்.

கைகள் பரபரத்து, அவளுடம்பு முழுவதுமாக பரபரத்தது.

"சீ... உங்களுக்கும் அவனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?"

"அவனே"

"ம்... எப்படித் தெரியும்!"

"ஒரு கெஷ்ஸிங்தான்."

"ஒருத்தருக்கும் சொல்லாதையுங்கோ."

"ஏன்.... உன்ர மானமே போகும்?"

"வேண்டாம்!"

என்ர கையையும் தட்டிவிட்டு எழுந்துபோய் ஒரு மூலையில் முழங்காலை கட்டிக்கொண்டு முகத்தைப் புதைத்துக்கொண்டாள்.

தேன் குடித்த நரியாட்டம், ஆட்டம். ஆட்டமறுப்பு. புண்கடிக்க சொறிந்த சுகம் எனக்கு; சொறிந்தபின் எழுந்த எரிவு அவளுக்கு. உயிரையும் எரிக்கும் எரிவு.

தரித்திரம் பிடித்த உலகம். ஆண்கள் கட்டிய உலகம். ஆண்கள் கட்டிப்பிடித்திருக்கும் உலகம். ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஆன உலகம்.

எனது பிரதி விம்பம் அவன். புரட்சியாளன். ஆசிரியன். ஆய்வாளன். நடிகன். எழுத்தாளன். அவன். அவனே.

**மனிதர்களைக் கொன்றா நீங்கள் புதிய
நாகரீகத்தை நிறுவப் பார்க்கிறீர்கள்?
கல்லறைகளின் மேலேயா கலாசாரம்!
எங்களை எங்கள் வழி வாழத் தடுக்க
நீங்கள் யார்? உங்கள் யோசனைகளை
சுமக்க, நாங்கள் என்ன சுமைதாங்கியா?**

**தா
ட
கை**

“ராமா, மேலே பார்! தலையை நிமிர்த்து! நீ கடைசியாக வெல்ல வேண்டிய பொருள் ஒன்று அங்கே நிற்கிறது பார்” என்றான் விச்வாமித்திரன். ஆழ்ந்த யோசனையில் முனிவரின் பாதங்களையே பார்த்துக்கொண்டு நடந்தவன் நிமிர்ந்தான்.

அங்கே யெளவனமே உருவெடுத்தாற்போல ஒரு பெண் நின்றிருந்தாள். மார்பை மூடிய கச்சையும், இடையைச் சுற்றிய சிறுமுண்டுமாக அவளிருந்தாள். காட்டுவாசிகளையே சரயு நதிக்கரையில் பார்த்திருந்த ராமன், முதல் முறையாக, பல மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாகரீக நங்கையைக் காணநேர்ந்தது. அந்த பெண்ணும் இவனைக் கண்டு புன்னகை புரிந்தாள்.

“சுவாமி, யார் இந்த ஸ்திரீ...?”

“இவளே சீதா! ஜனகன் என்கிற மிதிலாபுரத்து தலைவனின் மகள். உண்மையில் இவள் கலப்பை! சீதா என்கிற சொல்லுக்கு கலப்பை என்றே பொருள்! நீ கையகப்படுத்த வேண்டிய பொருளே இதுதான். என் பணியே இதுதான்”

ராமனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. உயிரும், ஜீவனுமாக எதிரே நிற்கும் ஒரு பெண்ணை பொருள் என்கிறாரே முனிவர். விச்வாமித்திரருக்கு, பெண் பூதமாகத் தெரிகிறாள்; கல்லாகவும் தெரிகிறாள்; இப்போது பொருளாகத் தெரிந்தாள்.

“சுவாமி... ஸ்திரீயை, அவள் மேனியின் நிறம்கூட பழுப்பாகத் தெரிகிறதே அவளை, கல்லைப் போலவும், வில்லைப் போலவும் பொருள் என்கிறீர்!”

விச்வாமித்திரன் சிரித்தான்.

“நான் சங்காரம் செய்ய வந்தவன். என் லட்சியம் எல்லாம் எனக்குப் பொருள் மாத்திரமே!

புதுபுகம் காண விரும்புகிறவன் நான். என் தவமும், உன் புஜமும் சேர்ந்து ஸ்தாபிதமாகப் போகும் புதிய யுகத்துக்கு பழைமையெல்லாம் பகை, சத்ரு என்பதே என் கொள்கை. ராமா, இஷ்வாகு குலத்தோன்றலே! அந்த சீதா என்கிற பொருளை கையகப்படுத்து...”

மிதிலையை நோக்கிப் போகும் வழியில் மாணசரஸ் நதிக்கரையோரம் அவர்கள் தங்கி ஓய்வெடுத்தார்கள். லக்குமணன் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த காட்டுப் பன்றியின் மாமிசத்தை, நெருப்பில் வாட்டிப் பூசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நதியின் நீல நிறத்தையும், ராமனின் கைவண்ணத்தையும், சேர்த்துப் பார்த்த விச்வாமித்திரன் நகைத்தான்.

ராமன் உண்பதை நிறுத்திக் கொண்டு கேட்டான்.

“முனிவரே! எதை நினைத்து நகைசெய்தீர்கள்?”

“காலம் என்கிற மகத்தான ஆற்றலை நினைத்துச் சிரிக்கிறேன். ராமா! புலித்தோலை உடுத்தி, பிணச்சாம்பலைப் பூசி காடுகளில் ஆடும் காட்டுவாசிகளான சிவன்களை முடித்து, உழுது வாழும் ஒரு யுகத்தை தொடங்க எண்ணினேன். யாரைக் கொண்டு தொடங்கலாம் என்று நினைத்து கவலை கொண்டேன்.

அவன் வில்லை முறிக்கும் காட்டுவாசிகளின் வாழ்வை முடிக்கும் கூடித்திரியனாக இருக்க வேண்டும் என்று அவாவினேன். காலம் உன்னை தோற்றுவித்திருக்கிறது. நீ மேகம்; நீ நீர்; நீயே யுகத்தின் புருஷன். பல யுகங்கள் நீ ஜீவித்திருப்பாய். உன் வில்லின் ஆற்றல் வில்லை ஒழிக்கும். ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றை அழித்தலே உன் யுகத்தின் தர்மம். கழிவுகளின் இருந்தே ஆக்கங்கள் தோன்ற முடியும் மரணத்திலிருந்தே ஜனனம்...”

ராமனின் முகத்தில் அரும்பிய புன்னகையைக் கண்டு விச்வாமித்திரன் கேட்டான்.

“என்ன சிரிப்பு?”

“அழித்தலை ஒரு தத்துவமாகக் கொண்ட உங்களுக்கு, விச்வாமித்திரன் என்று பெயர் வந்தது எப்படி சுவாமி?”
(விச்வம் + மித்ரம் = உலகம் + அன்பு. உலகத்தை நேசிக்கிறவன் என்று பொருள்)

ஆற்றங்கரை எதிரொலிக்க அவன் சிரித்துக்கொண்டு சொன்னான்.

“அழிவை மாற்றமாகப் பார்த்து சித்தாந்தி நான். பாம்புகளின் வயிறு கிழிந்தே, பாம்புக் குட்டிகள் தோன்ற வேண்டும் குழந்தாய்!”

குளிர் வெட்டியெடுத்தது. ஆட்டு ரோமங்களைக் கொண்டு உருவான ஆடைச்சருளைப் போர்த்திக் கொண்டு நெருப்பை வளர்த்து, குளிர் காய்ந்த கொண்டிருந்தான் ராமன். மாசரலின் அலைகள் காற்றால் அலைக்கழிக்கப்படுவதைப் போல, அவன் மனம் அலை பாய்ந்தது. தூரத்தே தெரிந்த மிதிலாபுரியை அவன் பார்த்தான். ஜனகனும், சிற்றரசர்களும் இந்த நள்ளிரவில் மது அருந்தி, நன்கு சமைத்த மாமிசமும் உண்டு, பெண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைத்தான். அவனும் கூட அப்படி இருந்திருக்கலாம் தான்! இந்தக் கொடுமைக் கிழவனும், முனிவனுமான விச்வாமித்திரன் அவனை அயோத்தியை விட்டு பிரிக்காமல் இருந்திருந்தால்...!

எத்தனை கஷ்டம் அவனால்! குகையில் உறங்கும் முனிவனின் குறட்டை ஒலி அவனுக்குக் கேட்டது. அவனுக்குத் தாடகையின் நினைவு வந்தது. ‘பாவம்’ என்று நினைத்துக் கொண்டான் ராமன்.

தாடகை என்ன அழகாகப் பேசி, என்ன அழகாக தன் நியாயத்தை எடுத்து வைத்தான். அவளை, அவன் கொன்றது என்ன நியாயம்?

விச்வாமித்திரன், ராமன், இலக்குவன் மூவரும் அந்த காட்டுப் பிரதேசத்துக்குள் பிரவேசம் செய்து தங்கினார்கள். முனிவன், நெருப்பை ஏற்றி, காட்டு மரங்க

ளையும், பயிர்களையும் அழிக்கத் தொடங்கினான். அந்தச்சமயம்தான் அவர்கள் முன் அவன் தோன்றினான்.

“குழந்தைகளே...! யார் நீங்கள்?” என்றான் அவன். நன்கு வளர்ந்திருந்தான். மிகுந்த பலசாலியாகவும், மிருகத்தோலை அணிந்தவளாகவும் அவன் இருந்தான். அவளது ஆகிருதி, கம்பீரம், முகத்தில் தோன்றிய கனிவு அனைத்தும் அவனுக்கு கைகேயியை நினைவூட்டின. கைகேயி கூட இவளைப் போல காணக் பெண்தானே!

குழந்தையின் நேசக்கையை தட்டிவிடுபவன் போல முனிவன் சொன்னான்.

நாளைய வரலாற்றை உருவாக்குபவர்கள், இன்றைய வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்று என்கிற நிகழ்காலத்தை உணர்ந்துகொள்ள ஆசைப்படுபவர்கள், நேற்றைச் சரியாக உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். முதலாதையர்களை அறிந்துகொள்ளாத சமூகம் நாளைய இளைய சமுதாயத்தை எடைபோட முடியாது. நேற்றை உணர்த்தும் இக்கதை இன்றைப் புரிய வைக்கும். நாளையைத் தட்டி எழுப்பும்.

- பிரபஞ்சன்

“ஹே... அரக்கியே...! தூரப் போ...! உனக்கு பதில் சொல்லக் கூடமைப்படவில்லையே நாங்கள்.”

தாடகை ஆச்சரியமுடன் முனிவனையும், இவர்களையும் பார்த்தான்.

“முனிவனே...! உன் பேச்சை உணர்ந்து பார்...! இது என் பிரதேசம். என் ஆணைக்குட்பட்ட கானகம். இதில் அத்துமீறி பிரவேசிக்கவும் செய்தீர்கள். என் காட்டின், எங்கள் தோழமைக்குரிய மரங்களை நெருப்பைக் கொண்டு எரிக்கவும் செய்தீர்கள். யார் எனக் கேட்டால் பதில் சொல்ல மறுக்கிறீர்களே?”

ராமன் மெதுவாகச் சொன்னான்.

“முனிவரே...! யார் இந்த ஸ்திரீ?”

இதற்கு அவளே பதில் சொன்னான்.

“குழந்தாய்! என் பெயர் தாடகை. மாரீசன். சபாகு என்கிற இரு வீரக் குமாரர்களுக்கு நான் தாய். இது எங்கள் ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசம். நானே இதன் தலைவி. நீங்கள் யார்?”

“நான் தசரதராஜன் குமாரன். இவன் என் தம்பி இலக்குவன். இவர் மாமுனி விச்வாமித்திரர்”

“தசரதன் புத்திரனா? நல்லது.

னின் மனதைச் சுட்டது. அவன் முனிவரை திரும்பிப் பார்த்தான். எரியும் விறகை எடுத்து காணகத்தைப் பொசுக்கிக் கொண்டிருந்த முனி, தாடகையிடம் சொன்னான்.

“ஹே... அரக்கி! நீ நியாயம் பேசுகிறாயா? தசரத சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட நிலத்தைச் சுட எனக்கு எவர் அனுமதியும் தேவையில்லை உங்கள் கானக வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. நான் ஒரு புது யுகத்தை நிறுவ இருக்கிறேன். விளைந்த உணவை உண்ணும் மனிதரை, உணவை விளைவிக்கும் மனிதர்களாக ஆக்க நான் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறேன். நான் தீயிருகிறவன் இல்லை. நான் தீயை ஒம்புகிறேன். யாகம் செய்கிறேன். நகர்ந்துவிடு; இல்லையேல் நீ அழிந்துவிடுவாய்!”

தாடகையின் விழிகளிலிருந்து தீ கனன்று புகை கிளம்பியது.

“முடனே...! என்ன முனி நீ! தசரதன் எல்லை முடிகிற அந்த மலையிலிருந்து என் பிரதேசம் தொடங்குகிறது. இது தெரியாத நீ புதுயுகத்தை படைக்கிறாயாக்கும்.. படை! எங்கள் பிணங்களின் மீதா உன் புது யுகம் கட்டப்படுகிறதா? கோபத்தை வென்றவன் அல்லவா முனி? உன் பேர் விச்வாமித்திரன். நச்சுப் பாம்புக்கு நல்ல பாம்பு என்று பெயர் வைத்தாற்போல...”

“ஏ காட்டுவாசியே! நீயும் என்னுடன் கைகோர்த்துக்கொள். ஒரு புதிய விவசாய உலகத்தை உருவாக்குவோம். ராமனே அதன் பிதா. அந்த ஆண்மகனிடம் நீ சரணடை! இவனே புருஷோத்தமன். லோகரட்சகன்”

தாடகை சிரித்தான்.

“சிந்திக்கும் அறிவை இழந்த முடனே! இல்லாததை எல்லாம் பேசுகிறாயோ நீ! பிதாவா? அப்படியென்றால் என்ன? உலகத்துக்குத் தாய்தானே முதல்? நீயும் அந்த பாலகர்களும் தாயிலிருந்து தானே உருவானீர்கள். எந்த ஆண்டமும் நான் சரணடையும் அவசியம் இல்லை. நல்லது... நீங்கள் பிழை செய்திருக்கிறீர்கள். ஒரு தலைவி என்ற முறையில்...”

தாடகை முடிக்குமுன்.. முனிவன் அலறினான்.

“ராமா! அந்த ராட்சசியைக் கொல்!”

ராமன் தயங்கினான்.

“அந்த மனுஷி எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே சுவாமி!”

“குற்றமும், நியாயமும் நான் வகுப்பவை. கொல் அவளை! என் நியாயம் அதுதான்”

வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாக தர்மசங்கடத்தை அனுப

வழி நூல்போல் ஒழுக்கு! என்று சொன்னார் அல்லவா? இங்கே நீ கூடித்திரியன் இல்லை மகனே, நீ என் ஏவல் கேட்பவன். என் அடிமை. உன் ஆண்மையை நீ நிரூபி! அந்த அரக்கியைக் கொல்! அவள் பெண்ணல்ல, ராட்சசி. அவளைக் கொல்வதே தர்மம். நினைத்துப்பார்... வரப் போகிற ஊழிகள் அனைத்திலும் நீயே புருஷனும், தெய்வமும். அமையப் போகிற விளைநில கலாச்சாரத்தின் தந்தையும் நீ! இனி உன் வழிதான் உலகம் நெறிப்படும். தந்தை, தனயன், கணவன் என்கிற முன்று நிலைகளிலும் நீயே உயர்வாய்! இது என் கட்டளை! எடு பாணம், அந்த அரக்கியின் மார்பைக் கிழி...!”

ராமன் திரும்பி, அந்த முனிவனைப் பார்த்தான். ஒருகணம் தசரதனே அங்கு நிற்பது போன்ற பிரமையை அடைந்தான் அவன். கள் குடித்தவன்

போல். தன் சுயத்தை இழந்தான். அவன் தன் கை அம்பினை வில்லில் வைத்து வளைத்தான். அவன் எய்த அம்பு தாடகையின் மார்பை ஊடுருவி வெளிப்பட்டது. மலை சாய்ந்தது போல தாடகை வீழ்ந்தான்.

அவன் கைகளிலிருந்து வில் நழுவிவது. அவன் மெல்ல அவள் பக்கமாக வந்து நின்றான். மரண அவஸ்தையில் புரண்டாள் தாடகை. அந்த நிலையிலும் அவள் முகத்தில் இருந்த அருள் இன்னும் விலகி விடவில்லை.

“ராமா!... என் அருமைக் குழந்தையே! மனிதர்களைக் கொன்றா நீங்கள் புதிய நாகரிகத்தை நிறுவப் பார்க்கிறீர்கள்? கல்லறைகளின் மேலேயா கலாசாரம்! எங்களை எங்கள் வழி வாழ்த்துக்க நீங்கள் யார்? உங்கள் யோசனைகளை சுமக்க, நாங்கள் என்ன சுமைதாங்கியா? அயோத்தியின் நாணய அரசே! அநீதியை நிலைநாட்டக் கிளம்பிவிட்டாயா?

போகட்டும் ராமா! உனக்கு என் ஆசீர்வாதம்! என் மக்களுக்கு நல்ல தலைவியாக நானிருந்தேன். எங்கள் கானகத்தை

காக்கும் முயற்சியில் உயிர் துறந்தாள் தாடகை என்கிற சரித்திரம் இருக்கும் வரை... அத்துமீறி பெண்கொலை புரிந்தான் ராமன் என்கிற சரித்திரமும் நீடிக்குமே ராமா... வசைக்கு உரியவனாகிவிட்டாயே குழந்தாய்!

என் சூலப்படைக்கு முன் நீயோ, உன் தம்பியோ, அந்த தூர்மார்க்கி ரிஷியுமே நிற்க முடியாதடா ராமா! குழந்தையை தாய் கொல்வாளா? மாட்டாள் இதன் பொருட்டே உன்னை நான் கொல்லாமல் விடுகிறேன் போ! பெண்ணை வதம் செய்யாதே. அது உன் கர்ப்பப்பையை நீயே அறுத்துக் கொள்வதற்கு சமம்!”

தாடகை என்கிற அந்த வீரத்திரு அடங்கும் வரை அவளையே பார்த்தபடியிருந்தான் ராமன். ரிஷியின் குரல் கேட்டு நிலைவு மீண்டான்.

“விடிந்துவிட்டது.. ராமா எழுந்திரு! நீராடு! இன்று நாம் அகலிகை என்கிற பாவப்பிண்டத்தை பார்க்க இருக்கின்றோம்... நாளை சீதையை... எழு!”

ராமன் எழுந்து நின்றான்.

சரயு நதி, அவனைப் பார்த்து சிரித்தபடி ஓடியது. ●

ஒரு பார்வையில்லாதவன் எழுதிய கவிதை மாதிரி ஜோடனை செய்யாத முகமாய் உன் பிம்பம் இருக்கும்.

பளிங்குக் கற்களில் ஊற்றிய பாதரசம் போல் அலைபாய்ந்து கொண்டே உன் இரு கண்கள் இருக்கும்.

சொர்க்கத்திற்குப் போடப்பட்ட ஒற்றையடிப் பாதை மாதிரி உன் தலைவகிடு இருக்கும்.

ஒசோன் காற்றின் சுத்திகரிப்புக் கேந்திரமாய் உன் நாசி இருக்கும்.

நத்தைக்கு ஒரு ஆழாக்கு அதிகமான மென்மையில் உள்ளிரண்டு கன்னக் கதுப்புகள் இருக்கும்.

லாவாவை விட்டு வெளியே வரும் பட்டாம்பூச்சியின் முதல் தளமாய் பூக்களுக்கு முன் வரிசையில் தேன் ஊறிய இரு துண்டுகளாய் உன் உதடுகள் இருக்கும்.

குயில்கள் வெட்கப்பட்டு கூட்டுக்குள் ஒளிந்துகொள்ளும் விதமாய் உன் குரல் இருக்கும்.

நல்லவரோ, கெட்டவரோ எல்லா மனிதரிடத்திலும் ஏதோ ஒரு மூலையில் மனித நேயம் மறைந்திருப்பது போல் உனக்கும் ஒரு ஓரத்தில் இதயம் இருக்கும் அதில் ஈரம் இருக்குமோ?

- செந்தில்குமார்

அழிவை மாற்றமாகப் பார்க்கிற சீத்தாந்தி நான். பாம்புகளின் வயிறு கிழிந்தே, பாம்புக் குட்டிகள் தோன்ற வேண்டும் குழந்தாய்!

வித்தான் அவன். கொஞ்சமும் முகமாற்றமே இல்லாமல், தாடகை என்கிற தாய் கேட்டாள்.

“குழந்தாய்! ராமா... அயோத்தியின் இளவரசே! கோசலை மகனே! அறம் தவறாத, ஆயுதமும் ஏந்தாதவளாகிய என்னை நீ கொல்லப் போகிறாயா?” என்றாள் தாடகை.

ராமன் அவளை அங்காந்து பார்த்தான்.

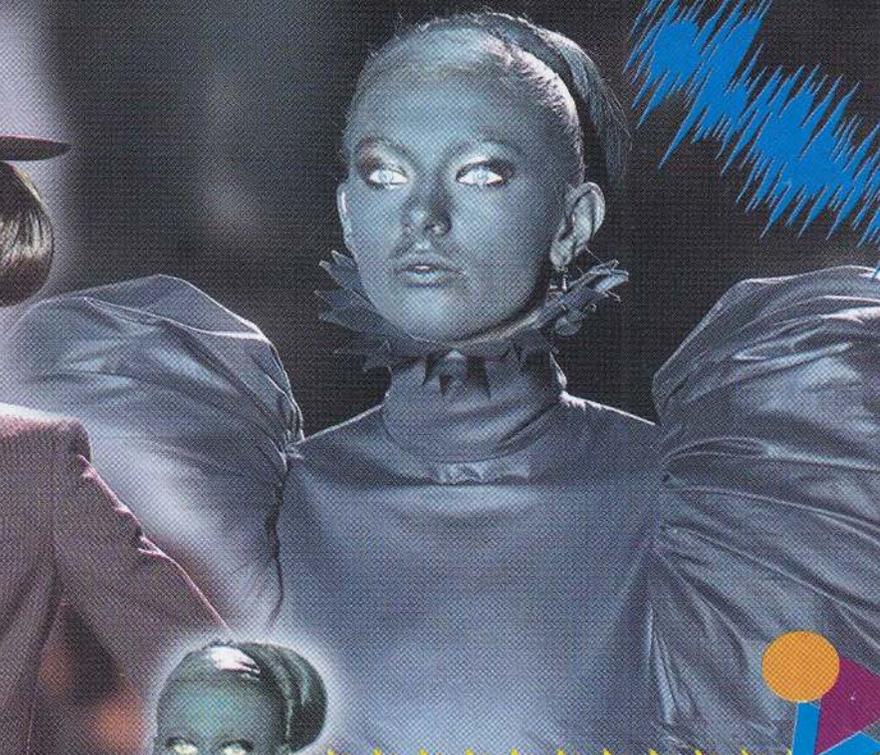
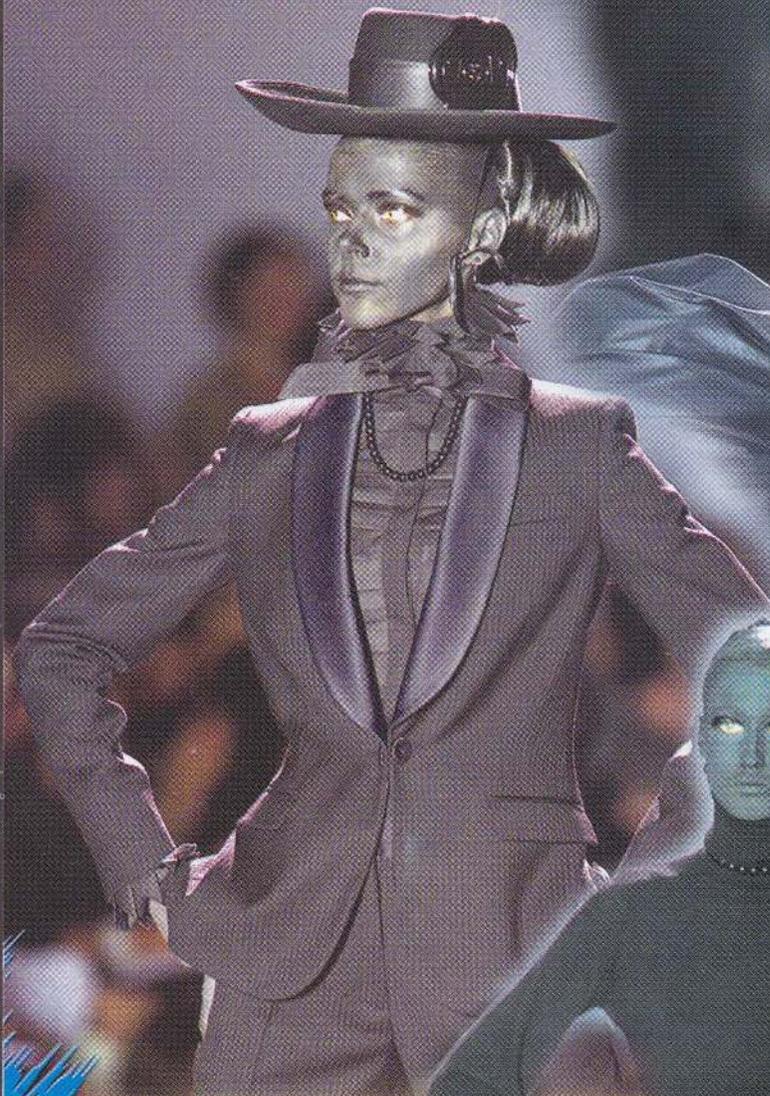
அந்தத் தலைவியின் கண்களில் வழியும் கருணையும், நியாய உணர்வும் அவனை மிகவும் நெகிழ்த்தின.

“சுவாமி! ஒரு தாயையா கொலை செய்யச் சொல்கிறீர்! அவள் ஜனங்களை உருவாக்குவதால் ஜனனியாயிற்றே! அது தர்மமல்லவே?”

முனிவன் சினம் என்னும் குன்றேறி நின்றான்.

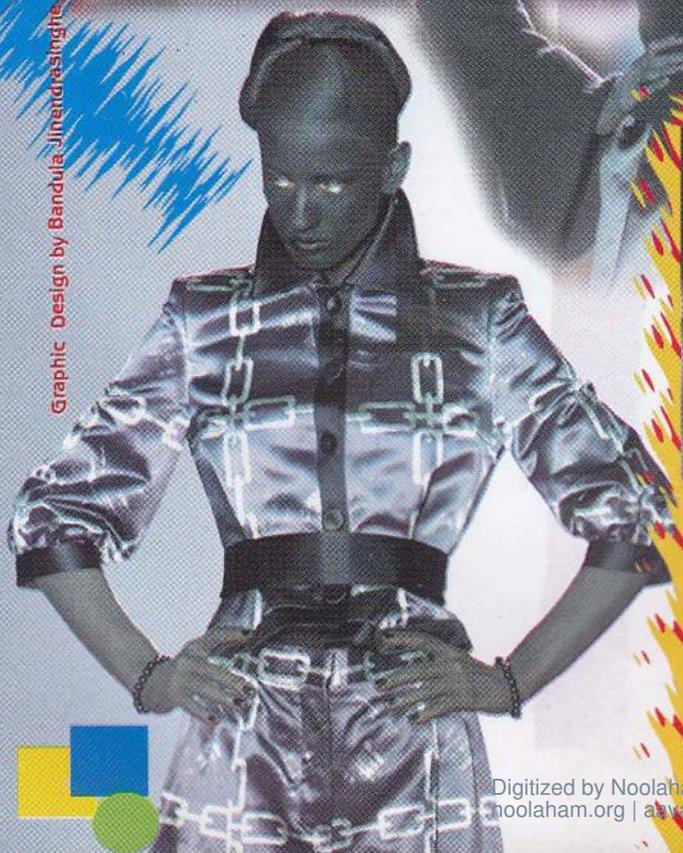
“தர்மம். அதர்மம். நியாயம், அநியாயம். சத்தியம். அசத்தியம் எல்லாம் நான் வகுப்பவை ராமா! உன் தந்தை உன்னை என்னுடன் அனுப்புகையில் என்ன கட்டளையிட்டார்! என்னை ஊசி

கறுப்புத்தான்...

அசிங்கம் என்றும் அடிமைகள்
என்றும் உலகின் ஓரத்தில்
தள்ளினார்கள்... இன்று
அந்த ஓரத்திலிருந்தே
வீகிறது உலகு!
... இப்போ-
'கருமையே அறகு...
கறுப்பே சக்தி'
என்கிறார்கள்.

ജൂൺ 2001

**புத்தாண்டு
வாழ்த்துக்கள்!**

இந்திய நகரமான கொல்கத்தாவில் இந்துக்களின் பெரு விழான சிவராத்திரி தினத்தன்று சிவபெருமான் வேடம் அணிந்து ஒருவர் வலம்வருகிறார்.

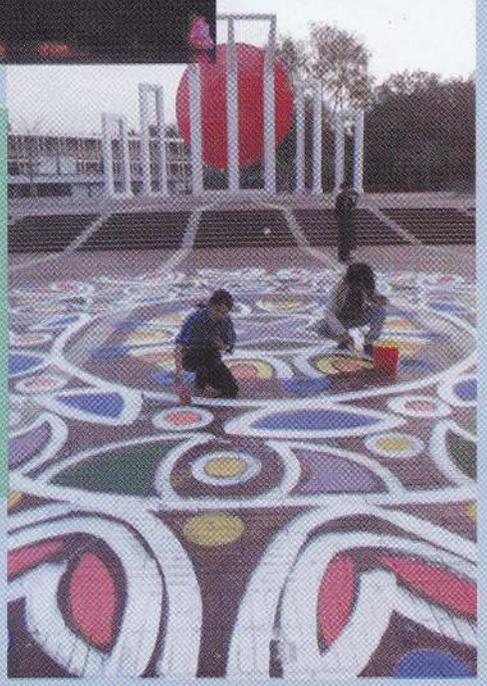

அமெரிக்க கொஸ்மெ டிக் அலங்காரப் பொருட்களை சீனாவில் நேரடியாக விற்பனை செய்வதற்கு அந்நாடு அங்க்காரம் அளித்துள்ளது. இதை, சீன இளைஞர் யுவதிகள் வரவேற்றுக் கொண்டாடினர். தென்சீன நகரான குவாங்சோ (Guanzhou)வில் யுவதிகள் கிராமிய நடன மாடி அரசின் முடிவை வரவேற்றுக் குதாகலிக்கிறார்கள்.

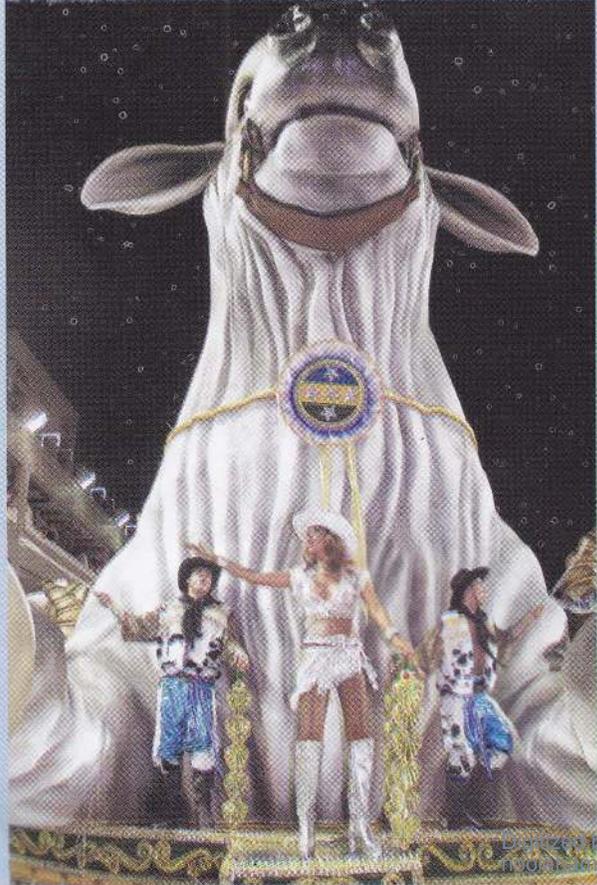
ஸ்பானிய 'நியூ ஓர்லீன்ஸ்' அமைப்பினர் Lundi Grass விழாவில் Crawley வர்ணங்கள் பூசியும், வர்ணங்களால் அலங்கரித்தும் மகிழ்கிறார்கள்.

கிழக்குப் பாகிஸ்தானிய மக்களின் தாய் மொழிப் போராட்டத்தின்போது, 1952 பெப்ரவரி 21ல் ஆறு மாணவர்கள் பொல் சாரினால் கொல்லப்பட்டனர். அந்நினைவாக பங்களாதேஷ் தலைநகர் டாக்காவில் அண்மையில் இடம்பெற்ற ஓவியக்கண் காட்சி இது.

ஷொறு ஷொறு சீப்ஸ்

பிரேசில் Sambadrome ஸ்ரேயத்தில் நடைபெற்ற களியாட்ட விழாவொன்றில் மத்திய அரசின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட 6 அடி உயர பிரமாண்ட பசு ஒன்றை உருவாக்கி அதளருகில் நடனமாடிய ஊர்வலம் வருகின்றனர்.

பாங்கொக்கின் வடபகுதியான சாய்நாட் என்ற இடத்தில் அறுவடை நிறைவுபெறுவதை பெருநாளாகக் கொண்டாடுகின்றனர். சிறுவர்கள் giant straw பறவைகளைப் பறக்கவிடுவது போல காட்சிக்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கருவுடன் கருகிய புவாய்...

அது
மண்ணை நோக்கி விழுந்து...
விண்ணை நோக்கி வெடித்து
முளைவிடும் நேரமது...
தன்னை ஆலம் வித்தாய் எண்ணி
பலமாக்க தன்னினத்தை
உரமாக்க சிந்தித்தது.
தன்னை மரமாக்கவல்ல...
மரமான சமுக்கத்தை தரமாக்க.

'பண்பாட்டில் பல படலைகள்'
இருக்கட்டும் என்றெண்ணி
தன் பாட்டில்
முளைவிட்ட நேரமது
மழைவிட்டுத் தந்தது
பக்கங்கள் களை எடுத்து நின்றது.

அது
தலையெடுத்து மண்ணைப் பீறி...
கதிரவன் - தரும்
ஒளிக்கீற்றால் சுவாசித்தது.
மறுநாள்...

அது தன் சுவாசத்திற்கு
தயாராக இருக்கவில்லை.
தன் வேரின் வளர்ச்சியையும்
தண்டின் உயர்ச்சியையும்
கணித்தது... அந்த நிசியில்!

- ப. கேதீஸ்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

நந்தவனமாய்ப் போனேன்

என் கண்ணில் நீ இடறும் போதெல்லாம்
என்னுள் இன்பப் பிரவாகத்தை
ஊற்றெடுக்க ஏன் உத்தரவிடுகின்றாய்
வார்த்தைகளை மௌனமாக்கி
புன்னகையை புயலாக அனுப்புகின்றாய்
உன் இதழ்களுக்கு எப்போ
திறப்பு விழா
உன் மௌனத்தின் அர்த்தம்
நம் காதலின் கர்ப்பமா?
தேரைக் காணாமுன்
சிற்பத்துக்குள் அல்லவா சிக்கிவிட்டேன்.
எட்டு வருடங்களுக்கு முன்
எங்கோ தொலைத்த என் முகவரியை
உன் இதய வங்கியிலா
பத்திரப்படுத்தி வைத்தாய்?
மொழிக் கவிதைக்குள் முச்சுப் போன
என்னை உன் விழிக்கவிதையை விசி
மேனி முழுவதும் பூக்கச் செய்தாய்.
காலத்தின் புறக்கணிப்பால்
காயப்பட்ட நெஞ்சத்தில் நீ ஒரு
விசித்திரமான தாஜ்மஹாலை அல்லவா
வரைந்து விட்டுச் சென்றாய்.
பாலையாய்க் கிடந்த நான்
உன் பார்வையால் பூத்துக் குலுங்கும்
நந்தவனமாய்ப் போனேன்.

- அப்துல் மனாப் நபீர், கந்தளாய்.

மனசீழந்த மானுடன்

மேகத்துக்கு காற்று சொல்லும்
காதல் சுகமானது
வானுக்கு நிலவு சொல்லும்
காதல் ஒளியானது.

உனக்கு நான் சொல்ல வந்த
காதல் தடையானது.

ஓட்டில் ஓடும் மழைநீரைப் போல்
ஓடோடி வந்தேன்
முழுகிப்போன படகைப் போல்
தாழ்ந்து போகிறேன்

கண்ணிழந்த குருடனைப்போல
வாயிழந்த ஊமையைப்போல
நானும் காதல் கொண்டு
மனசீழந்த மானுடன்.

- தி. பரணிபாரதி. யாழ்ப்பாணம்.

சங்கமமாகுவோம்

கல்லாய் விழுந்து
என்னுள் அலைகளைக் கிளப்பியவளே
கல்லாய் இருந்த என்னை கசக்கியவளே
வில்லாக நெளிந்து அம்புப் பார்வை வீசி,
வளைந்து பாம்பாய் அசைபவளே!

சொல்லால் கவிதை கோர்த்து - என்னை
சொப்பனத்தில் நிறுத்தியவளே
சிரித்து என் சிந்தையை சிதைத்தவளே
வெள்ளிப் பற்கள் காட்டி
எனக்குள் வெளிச்சமானவளே
கருமைக் கண்களால் - என்
எலும்புகளைத் துளைத்தவளே
துள்ளி நெளியும் கூந்தலால்
நரம்புகளைத் துடிக்க வைத்தவளே
முகர்ந்து முச்சுவிட்டு - எனக்குள்
வசீகரமானவளே!

பெண்ணே, என்ன பிறவி நீ?
பூவே, புயலே, பொன்னே, தேனே, தீந்தமிழே,
தேவாயிர்தமே உனைப் படைத்தவன் யார்?

எந்த மரபணு உன்னைத் தோற்றுவித்தது
எவனது சந்தோசத்தில் பிறந்தவள் நீ, சொல்?

கொல்லும் தேவதையே
வில்லாகும் வெண்கலமே
கல்லாகினேன் உனைக் கண்டு
வா,
உன்னைப் போல் ஓவியம் ஒன்று தத்தெடுக்க
உறைந்து சங்கமமாகி
உயிர் ஒன்றைப் பெற்றெடுப்போம்.

- ப. விமல்,
முருங்கன், மன்னார்.

மெழுகுவர்த்தியாய்...

துண்டுக் கடிதங்களாய்
இதய அறைகளும் கிழிபட்டு
துண்டாடப்பட்ட போதும்
தாடித்துக் கொண்டே தினம்
துவள்கிறது இதயம்.

இழந்துபோன நிம்மதிகள்
இனிவருமா?.. தேடல்களில்
இனிய பொழுதுகளும்
இளமையும் வீணே
இறக்கை கட்டி விரைகிறது.

வாழ்க்கை ஏனோ
இன்னும் கசக்கவில்லை
தலையைச் சீவிச் செல்கின்ற
அவமானச் சமைகளிலும்
இதயத்தைப் பிளக்கின்ற
இரகசிய ரணங்களிலும்
மெல்லெனவே சாகின்ற உயிர்
இன்னும் வாழ்கிறது.

மண்சோறு, கறி சமைத்து
விளையாடிய சிறுபருவம்
வேடிக்கை விளையாட்டுகளின்
சுவடுகள் அழியவில்லை.
அதன் நினைவுகளும் அழியவில்லை,
எனைச் சேர்ந்த நட்புகளும்...
உலகு மட்டும் மாற்றமடைகிறது
என்றாலும், எப்போதும்
என் நினைவுப்பறவை சிறகடிக்கும்
அதன் சுவடுகளும் நிழலாய் தொடரும்
நானும் எரிந்து கொண்டிருப்பேன்
மெழுகுவர்த்தியாய்.

- ரஜினி, கொழும்பு.

ஓற்றையடிப் பாதையாய்...

நிசப்தம் தெளித்த மகரந்த இரவுகளில்
ஸ்பரிசங்களால் ஒரு
தொடுவானம் செய்தாய்...
அந்த வான் பரப்பில்
சிறகடிக்க ஏனடி அனுமதி மறுத்தாய்?

ஞாபகங்களால் ஒரு
விழாக்கோலம் தொடங்கிவிட்டு
பிறகென்ன இதய முற்றத்தில்
விறகடுக்குகிறாய்!
அகத்திணை இலக்கணத்தில்
உயிரெழுத்தாய் உனை
வாங்கி என் பெயர் எழுதுவேன்
அது நினைவில்லையாய்!

காதலனாகத்தானே
எனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறாய்
நீ நடந்து வரும் அந்த
ஓற்றையடிப் பாதையாய் இருக்கிறேன்
அதற்காவது அனுமதி கொடு!

- நியாஸ் முஸாதிக்க. கிண்ணியா - 05.

ஒரு காலத்தில் மெக்சிகோ, சிக்காகோ குற்றச் செயல்களின் குற்றாலம் என்றால் இன்று இலங்கை பாதாள உலகின் நயாகரா. ஆங்கிலப் படங்களில் மட்டுமே பார்த்து அதிசயித்த அந்தப் பயங்கரங்கள் தாம் இப்போது நம் படுக்கையறையே.

இந்தளவுக்கு குற்றச் செயல்கள் சும்மா எழடிக்கும் நாடாக நம் நாடு முன்னணியில் நிற்கின்றது. வெளியில் மட்டுமல்ல, 17 சிறைகளில் 17,691 பெண்களும் 2,72,910 ஆண்களும் அடங்கலாக 2,90,601 பேர் சிறைச் சாலைகளில் அடைபட்டுக் கிடப்பதாக சிறைச்சாலை புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இவர்களில் 74,700 ஆண்கள் 3,356 பெண்கள் உட்பட நீதிமன்றங்களினால் குற்றவாளிகளாக்கப்பட்டுள்ளோரின் தொகை 78,056 என்றும் அந்த அறிக்கைகள் மேலும் தெரிவிக்கின்றன.

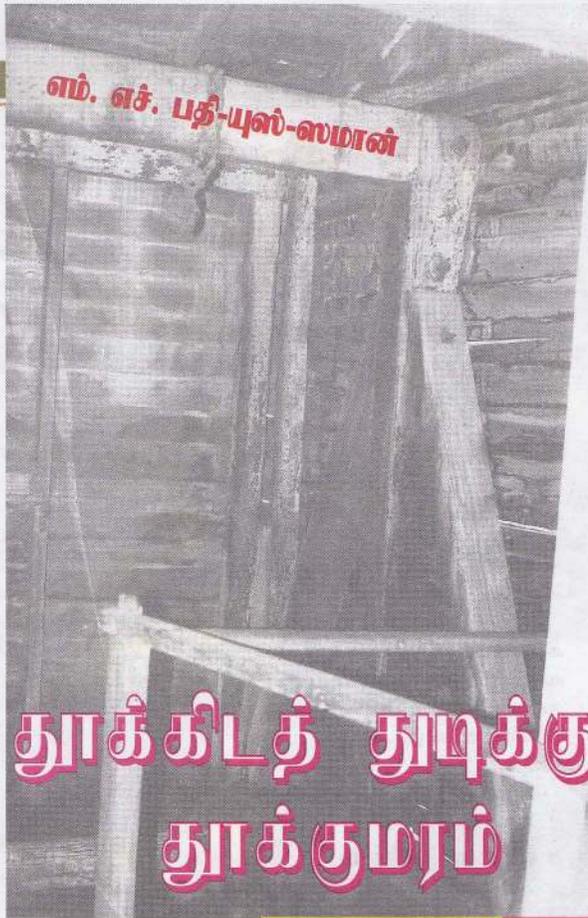
அதேவேளை பாரதூரமான குற்றங்களை இழைத்தவர்கள் கூட பெரும் தண்டனைகள் அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் கூட சிறிய தண்டப் பணம் செலுத்தி விடுதலை பெற்றுவிடுவது நீதித்துறை பற்றியே மக்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்து வருகின்றது.

இதனால் குற்றங்கள் குறைவதற்குப் பதிலாக அதிகரித்து வருவதாக பொதுமக்கள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர்.

எனவேதான் தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள் பரவலாக சகல மட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இதுபற்றி கடந்த கட்டுரை யில் குறிப்பிட்டோம். இக்கட்டுரையில் தூக்குத்தண்டனை எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றது என்று பார்ப்போம்.

ஒருவருக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவது நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் பிரகாரமே. குறித்த ஒரு சந்தேக நபர் கொலை ஒன்றில் குற்றவாளி என்று சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர் தூக்கிலிடுவ

தூக்கிடத் தூடிக்கும் தூக்குமரம்

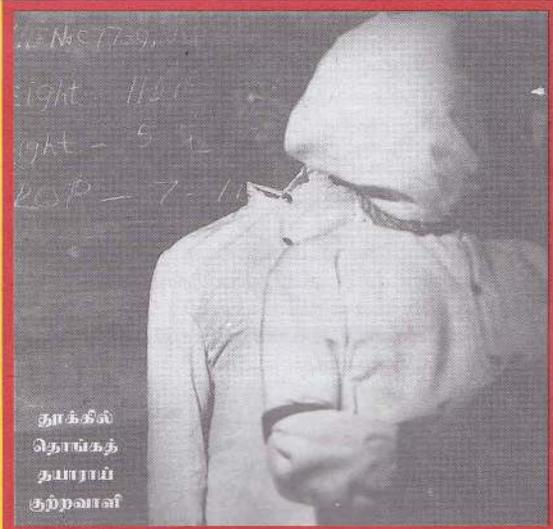
தற்குத் தகுதியுடையவர் என்று நீதவானால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட வழக்கில் வாதியின் சார்பில் ஆஜராகியிருக்கும் வழக்கறிஞர், சந்தேகநபர் தூக்கிலிடுவதற்குத் தகுதியானவரா இல்லையா என்பது பற்றி முன்வைக்கும் அறிக்கையும் இதன்போது முக்கியமானதாகும். அந்த அறிக்கை நீதி அமைச்சரின் அங்கீகாரத்துடன் ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

நீதவான், சட்டத்தரணி, நீதி அமைச்சர் ஆகிய மூவரும் சந்தேக நபருக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என ஏகமனதாக தீர்மானிப்பார்களாயின் ஜனாதிபதியால் மரணதண்டனை ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படுவது பொதுவான சம்பிரதாயமாகும்.

சில வேளைகளில் மேற்குறிப்பிட்ட மூவரினதும் அறிக்கையில் முரண்பாடுகள் இருப்பின், ஜனாதிபதியினால் மரண தண்டனை ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட மாட்டாது. எப்படியோ இது தொடர்பான இறுதி முடிவு ஜனாதிபதியிடமே.

கழுத்தில் கயிறு இறுகும்போது கைதிக்கு கரும் நடுக்கம் உண்டாகும். மார்பு பெரிதாக வீரவடையும். அணிந்துள்ள மேற்சட்டை வெடிக்குமளவுக்கு விசாலமாகும். 5 நிமிடம்தான் பின் அந்த நடுக்கம் குறைவதுடன் வீரிந்த மார்பும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிவிடும்.

மரண தண்டனை தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட உடன் அந்த நபர் மிகவும் பாதுகாப்பாக, கடுங் காவலில் வைக்கவேண்டிய கைதியாக மாறுகிறார். உடனேயே அவருக்கு கை விலங்குகள் மாட்டப்படும்.

ஒரு அதிகாரி தண்டனை அனுமதிப்பத்திரம், அடையாள ஆவணங்கள் மற்றும் கைவிரல் அடையாளப் பத்திரம் என்பவற்றை நீதிமன்றத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்வார்.

மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்திலிருந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கை மாற்றும்போது, அந்த வழக்கு தொடர்பான பூர்வாங்க விசாரணைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்கள் குறித்த கைதியின் கைவிரல் அடையாளமும் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். இவ்வாறு கைவிரல் அடையாளமும் பெற்றுக்கொள்ளப்படுவது இந்தக் கைதி மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டால் அப்போது நபரைப் பற்றி எழும் பிரச்சினைகளுக்க

1977ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் எந்த ஒரு ஜனாதிபதியும் மரண தண்டனையை ஊர்ஜிதம் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஆயுள் தண்டனையே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு நபருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டால் ஜனாதிபதியினால் தீர்மானிக்கப்படும் தினத்தில், இடத்தில் அந்த நபர் சாகும் வரை கழுத்தில் சுருக்கிட்டு தொங்கவிடப்பட வேண்டும் என்று சட்டரீதியான முறையில் பிரகடனம் செய்வார்.

சந்தேகங்களுக்கும் முகம் கொடுப்பதற்காகவே.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதி அதி உயர் பாதுகாப்புள்ள சிறைக்கூடங்களில் தடுத்து வைக்கப்படுவார். அவர்களை சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியே எடுப்பது குளிப்பதற்கு, உறவினர்களைச் சந்திப்பதற்கு, உடற்பயிற்சி செய்வதற்கு மட்டுமே.

அப்படி வெளியே எடுக்கப்படுவது கூட ஜெயிலரின் மேற்பார்வையின் கீழேயே.

கைதிகள் தமது உறவினர், நண்பர்களை சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுவது சிறிய மூடியுள்ள, மத்தியில் கம்பி வலையுள்ள அறையிலேயே. அந்தக் கம்பி வலைக்கு அப்பால் உறவினர் களுடன் ஒரு அதிகாரியும் இருப்பார். கைதியுடன் ஒரு அதிகாரியும் ஒரு ஜெயிலரும் நின்று கொண்டிருப்பார். எந்தப் பொருளையும் கம்பி வலையினூடாக பரிமாறிக்கொள்ள முடியாது. கைதிகள் இரு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை இவ்வாறு தம் உறவினர்களைச் சந்திக்க முடியும்.

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தத் தண்டனையை அகற்றிக் கொள்வதற்காக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கும் அதன் பின் உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் மேன்முறையீடு செய்யலாம். அதன்பின்னர் அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்ட

வதற்கு 7 தினங்களுக்கு முன் வைத்தியர் ஒருவரது அனுமதியின் பேரில் அவர்கள் கேட்கும் விதவிதமான உணவுவகைகள் குறிப்பாக இனிப்புப் பண்டங்கள் சாப்பிடுவதற்காக பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இந்த காலகட்டத்தில் கைதி விசேட சிறைக்கூண்டில் தனியாகவே வைக்கப்படுவார். மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதிகள் பலர் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் வெவ்வேறாக தனித் தனியாகத்தான் வைக்கப்படுவார்கள்.

தூக்கிலிடுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்ட தினத்திற்கு முந்தைய தினம் மாலை தூக்கு மேடைக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு அறைக்குக் கைதி கொண்டு வரப்படுவார். அவர் தனது வாழ்வின்

ஜெயிலர் ஒருவர் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நயர், அதே நபர்தான் என்று அடையாளம் காட்ட வேண்டும்.

அதன்பின் ஜெயிலரும் வைத்தியரும் தந்த அறிக்கைகளின் பிரகாரம் அலுகோசு, கைதியின் எடைக்குச் சமமான வகையில் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு தொங்க விட்டு, பின்னர் கீழே விழும் அடிக்கணக்கை காட்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆவணத்தின்படி (Table of Drope) கைதி கீழே விழ வேண்டிய அடிக்கணக்கும் தீர்மானிக்கப்படும்

கைதியை தூக்கிலிடப் பாவிக் கப்படும் கயிறு போதியளவு பலம் கொண்டதா என்பதை பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்காக தூக்கிலிடுவதற்கு முந்திய தினம் கைதியின் நிறைக்குச் சமமாக நிறைக்கப்பட்ட மண் மூட்டையொன்று அந்தக் கயிற்றில் கீழே தொங்கும் வகையில் தொங்க விடப்பட்டு அடுத்தநாள் காலை 7.00 மணி வரை அப்படியே வைக்கப்படும்.

இவ்வாறு அடுத்தநாள் சிறைக்கைதி தூக்கிலிடப்படுவதற்கு அவசியமான சகல ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டு ஆவணமொன்று ஜெயிலரின் கையொப்பத்துடன் சிறைச்சாலை அதிகாரியிடம் கையளிக்கப்பட வேண்டும்.

கைதி தூக்கிலிடப்படுவதற்கு முன்தினம் மாலை 2.30 மணியாகும்போது தூக்கிலிடும் அலுகோசுகள் இருவர் சிறைச்சாலையில் கடமைக்கு சமூகமளித்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன், அடுத்த நாள் கைதி தூக்கிலிடப்படும்வரை அவர்கள் சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியே சென்றுவிடாமல் இருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜெயிலர் பொறுப்பாக இருப்பார்.

கைதி தூக்கிலிடப்படுதற்கு முன் தினம் ஜெயிலர், கைதியைத் தூக்கிலிடப் பயன்படுத்தவிருக்கும் தூக்குமரம் அதற்குரிய ஏனைய உபகரணங்கள் யாவும் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாக அலுகோசுவுடன் பரிசோதித்துப் பார்த்த பின் திருப்திப்பட வேண்டும். அது தொடர்பான சகலவற்றுக்கும் ஜெயிலர் பொறுப்புதாரியாவார்.

தூக்கு கயிறை சரி பார்ப்பதும் அலுகோசு

னையில் மாற்றங்கள் செய்யப்படாவிட்டால் இறுதியாக இவ்வாறு மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படாமலிருப்பதற்கான காரணங்களை கூறி ஜனாதிபதிக்கு மேன்முறையீடு செய்ய முடியும்.

இவ்வாறு ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பிய மேன்முறையீட்டுக்குப் பின்னரும் தண்டனையில் மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யப்படாவிட்டால் குறிப்பிட்ட கைதிக்கு மரணதண்டனை ஊர்ஜிதம் செய்யப்படுவதுடன், அதுபற்றி தூக்கிலிடும் தினத்திற்கு 7 தினங்களுக்கு முன்னர் கைதிக்கும் அவரின் குடும்பத்திற்கும் அறிவிக்கப்படும்.

பொதுவாக கைதியின் தலை மொட்டையடிக்கப்படும்.

சிறைக் கைதி ஒருவர் மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படு

கடைசி இரவை அங்குதான் கழிப்பார்.

தூக்கிலிடப்படுவதற்கு முன்தினம் ஜெயிலர் ஒருவர் கைதியின் நிறை, உயரம் என்பவற்றை நிறுத்தும் அளந்தும் பார்ப்பார். அவர் தூக்கப்படும் தூக்குமரத்தின் உயரம் தீர்மானிக்கப்படுவது இதன்படியே. அதே போல சிறைச்சாலை வைத்தியரும் கைதியைப் பரிசோதிப்பார். அவர் விசேடமாக கைதியின் கழுத்தில் ஏதாவது பிரச்சினைகள் இருக்கின்றதா என்றே பரிசோதிப்பார்.

கைதி தூக்கிலிடப்படுவதற்கு முன்தினம், தூக்குமரம் அதற்குரிய உபகரணங்களும் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாக ஜெயிலர், அலுகோசுவுடன் பரிசோதித்துப் பார்த்த பின் திருப்திப்பட வேண்டும்.

யான ஆடைகளுடன் இருப்பார். காலை 8.05க்கு அல்லது 8.10 க்கு முன் அலுகோசு இருவர் சிறைக்கூடத்திற்குள் கைதியிடம் சமயத்தை கடவுளை நினைத்துக் கொள்ளும்படி கூறியவாறு உட்பிரவேசிப்பார்.

வேறு வேறாக கைகளுக்கு விலங்கு போடும் பட்டி மூலம் இரு கைகளும் இறுக்கப்படுவதுடன் அலுகோசு கால்களையும் கட்டுவார். இதன்பின் கைதிக்கு தனது கைகளை அசைக்க முடியாததுடன் ஓட முடியாமலும் போகும்.

தனது முகத்தைக் கடைசி முறையாக கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொள்ள கைதிக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும். தேவையானால் கைதி வீஸ்கி கொஞ்சம் அருந்துவதற்கும் இடமளிக்கப்படும்.

பம் வழங்கப்படும். தேவையானால் விஸ்கி கொஞ்சம் அருந்துவதற்கும் இடமளிக்கப்படும்.

சட்டத்தின் பிரகாரம், தூக்கு மரத்திற்கு முன்னால் சிறைச்சாலை அதிகாரி ஒருவர் அல்லது ஜெயிலர் ஒருவர், சிறைச்சாலை வைத்திய அதிகாரி, சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற வகையில் சிறைச்சாலையைச் சேர்ந்த மற்றுமொரு அதிகாரி ஆகியோர் தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் பிரசன்னமாகியிருக்க வேண்டும்.

மேலும் தண்டனை உத்தரவு நிறைவேற்றப்படுவது சிறைச்சாலையின் உள்ளே என்ன மத குரு ஒருவரும் அந்த இடத்தில் பிரசன்னமாயிருப்பது உசிதம் என்று சிறைச்சாலை அதிகாரிகளால் தீர்மானிக்கப்படும். கைதியின் உறவினர் அல்லது வேறு எவரேனும் அங்கு பிரசன்னமாகி இருக்கலாம்.

தூக்கிலிடப்படும் கைதி தூக்கிடப்பட்டபின் கீழே விழுவது தலைகீழாக அல்ல. 45 பாகை கோணலாகவே. இந்நேரம்

கழுத்தின் கயிறு இறுகும்போது அவர் மீண்டும் நேர் நிலைக்கு வருவார். இதன்போது அந்த கைதிக்கு கடும் நடுக்கம் உண்டாகும். அவரது மார்பு பெரிதாக விரிவடையும். அணிந்து கொண்டிருக்கும் மேற்சட்டை வெடிக்கு மளவுக்கு விசாலமாகும். 5 நிமிடத்திற்குப் பின் அவரது நடுக்கம் குறைவதுடன் விரிந்த மார்பும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிவிடும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவரது கழுத்து ஒரு பக்கமாக சாயும். இதன்போது மேலே இருக்கும் அலுகோசு மெதுவாக கயிற்றை கீழே இறக்குவதுடன், கீழேயுள்ள அலுகோசு வைக்கும் பலகை

காரி பரிசோதனை செய்வார். மரணம் நிகழ்ந்துள்ளதாக ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிந்துகொண்டு அதுபற்றிய சான்றிதழ் ஒன்று அவரால் கையொப்பமிடப்பட்டு சிறைச்சாலை அதிகாரிக்கு கையளிக்கப்பட வேண்டும்.

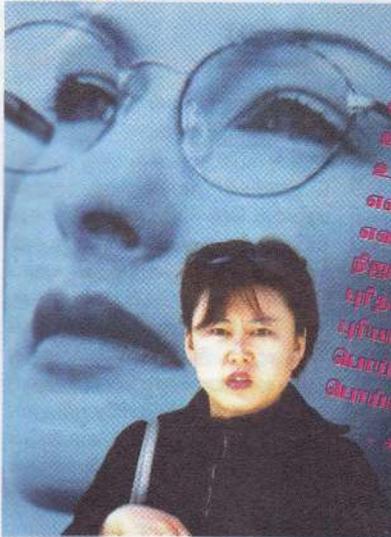
மரண தண்டனை அனுமதிப் பத்திரத்தில் அல்லது ஜனாதிபதியின் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்தில் தாமதமோ அல்லது தவிரக்க முடியாத காரணத்தினால் தூக்கிலிட முடியாமலோ போனால் அந்த தண்டனையை மீண்டும் வழங்கப்பட முடியாது என்ற ஒரு நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது.

அதில் உண்மையில்லை. கடந்த தசாப்தத்திற்கு முன் ஒரு கைதி தூக்கிலிடப்படும் போது கயிறு அறுந்து விழுந்துவிட்டார். எனினும் அரை மணித்தியாலம் கழித்து மீண்டும் அந்தக் கைதி தூக்கிலிடப்பட்டார். இது தொடர்பான சட்டம் பின்வருமாறு:

“இந்த அத்தியாயத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட ஏதேனும் உத்தரவு அல்லது அனுமதிப்பத்திரத்தில் நேரம் மற்றும் இடம் குறிப்பிடப்படாததனால் அல்லது குறிக் கப்பட்ட நேரம் மற்றும் இடம் தொடர்பில் ஏதேனும் பிரச்சினை யினால் மற்றும் உத்தரவு

உனக்குள் ஓர் ஆயிரம் கனவு எனக்குள் ஓர் ஆயிரம் கனவு சகலமும் புரிந்தாய் வாந்ததைகளை கலந்து திருப்பியானோம்.... கைகொடுத்து இல்லறமாக வாழ்க்கை தொடக்க என் குறையெல்லாம் உன் இழப்பாய் உன் குறையெல்லாம் என் கோபமாய்.... என்னை என் புரிந்தார் நீயுமாய்? புரிதல் என்பது புரியாததின் பாத் பொற்கள் கலக்காமல் பொய்ப்பர்கள் ஆனோம், அம்சப்பிரியா

எனக்குப் பின்னால் நான்

1. கயிறு,
2. இரு முனை காஞ்சி கொண்ட இடுப்புப் பட்டியும் கால் பட்டியும்.
3. வெள்ளை நீள் காற்சட்டை, கட்டைக் கை சேர்ட், தொப்பியுடனான விசேட ஆடை.
4. வெள்ளை சோக்குத் துண்டு ஒன்று.
5. சுருக்கு செய்யத் தேவையான பலமான இறுக்கமான நூல் ஒன்று.

அலுகோசுகள் இருவரும் காலை 7 மணி ஆகும்போது தூக்குமரத்திற்கு அருகில் வந்து விடுவார்கள். அவர்கள் முதலில் மண் மூடையை அகற்றி விடுவர். அத்துடன் கயிற்றுக்குப் போடும் சுருக்கை இறுக்கமான நூலினால் கட்டித் தயாரிப்பார்.

தூக்கு மரத்திற்கு பின்புறம் கரும்பலகை ஒன்று தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். அதில் மரண தண்டனை பெறுபவரின் பெயர், திகதி, நேரம், உயரம், நிறை என்பன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

23 - 06 - 1976.
இலக்கம்: ஊ 7730.
பெயர்: ஜே. எம். சந்திரதாசு.
நிறை: 115 இறாத்தல்.
உயரம்: 5 அடி 5 அங்குலம்.
கயிறு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள நீளம் 7 அடி 11 அங்குலம்.

கைதியின் சமயத்தைச் சேர்ந்த சமயப் பெரியார் ஒருவர் வந்து கைதிக்கு தர்ம போதனைகளை நிகழ்த்துவார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் கைதி தூக்கிலிடும் நேரத்திற்குத் தேவை

அல்லது அனுமதிப் பத்திரத்தின் மாதிரியில் ஏற்பட்ட ஏதேனும் தவறுதல் காரணமாக அத்துடன் பந்தி (இ)யின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய செயல்படாமையே காரணமாக அந்த உத்தரவு அல்லது அனுமதிப்பத்திரத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட அன்றேல் அப்படிச் செய்வதற்கு எண்ணியுள்ள தூக்கிலிடுதல் சட்டவிரோதமானதாக ஆகும் என்றோ கருதப்படலாகாது.”

இது தொடர்பில் சட்டயூர்வமான மற்றுமொரு நடவடிக்கை உண்டு. அது கீழ்வருமாறு:

தூக்கிலிடுதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது ஏதேனும் ஒரு இடத்திலாயின் அந்த இடம் அமைந்துள்ள தொகுதியின் மாஜிஸ்திரேட் நீதவான் மூலம் சிறைக் கைதி அடையாளம் காண்பதற்காக மற்றும் மரண தண்டனை உரிய முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது தொடர்பாக பரிசோதனை ஒன்றை அந்த தூக்கிலிடுகையின் பின் 24 மணித்தியாலங்களுக்குள் நடத்தி,

மாஜிஸ்திரேட் நீதவான் கைதியின் மரணத்திற்கான காரணம், கழுத்தில் சுருக்கிட்டு தொங்கவிடப்பட்டதால் பிடரி எலும்பு உடைந்து சம்பவித்தது என்று தீர்ப்பு வழங்குவார்.

அதன் காரணங்கள் பற்றி தாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்வதுடன் அது தொடர்பாக மூலப் பிரதிகள் இரண்டு கொண்ட அறிக்கையொன்று சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மூலப் பிரதிகளில் இரண்டில் ஒன்று உயர் நீதிமன்றத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அது அங்கு கோவைப்படுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும். அடுத்த மூலப்பிரதி நீதி அமைச்சரின் காரியாலயத்தில் கோவைப்படுத்தி வைக்கவேண்டும்.

வைத்திய அதிகாரி சாட்சியம் அளித்தபின் மாஜிஸ்திரேட் நீதவான் சிறைக்கையின் மரணத்திற்கான காரணம், நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் படி கழுத்தில் சுருக்கிட்டு தொங்க விடப்பட்டதால் பிடரி எலும்பு உடைந்து சம்பவித்தது என்று தீர்ப்பு வழங்குவார்.

Death is due to the Serverence of the Cirvicle Spinal Cord by Judicial hanging.

கடைசியாக சிறைச்சாலைச் சட்டம் 267 இன்படி தூக்கிலிடப்பட்ட சிறைக்கையின் சடலம் அடக்கம் செய்யப்பட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். அடக்கம் பெரும்பாலும் சிறைச்சாலை அதிகாரியினாலேயே மேற்கொள்ளப்படும். மரணமான கைதியின் சடலம் சோடனைகள் எதுவுமற்ற சவப்பெட்டியில் வைக்கப்படும்.

கைதி தூக்கிலிடும்போது அணிந்து கொண்டிருந்த உடையுடனேயே சடலம் அடக்கம் செய்யப்படும். சடலம் சிறைச்சாலை வாகனமொன்றின் மூலம் அருகிலுள்ள மயானத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்படும்.

சவக்குழி விசேட சோடனைகள் எதுவுமின்றி இருக்கவேண்டும். கைதியின் உறவினர்கள் சடலத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு உரிமை கோரி முன்வந்தால் பொதுவாக அதற்கு அனுமதி வழங்கப்படும். அவர்களுக்கு அண்மையிலுள்ள பொது மயானத்தில் அடக்கம் செய்ய முடியும். அத்துடன் சடலத்திற்கு அணிவிக்க ஆடை ஒன்றும் பெற்றுக்கொடுக்கப்படும்.

அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட வாகனம் பயன்படுத்தப்பட முடியும் என்பதுடன் சவக்குழியையும் செய்துகொள்ள முடியும். மலர் வளையம், பறை அடித்தல், வாத்தியக்

கோஷ்டி போன்றவற்றிற்கு இடமளிக்கப்பட மாட்டாது. சடலம் அடக்கம் செய்யப்படுவது சிறைச்சாலை அதிகாரியின் மேற்பார்வையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சவக்குழி விசேட சோடனைகள் எதுவுமின்றி இருக்க வேண்டும்.

தூக்கிலிடப்பட்டவரின் வேண்டு கோளின் பேரில் சடலம் மருத்துவ பல்கலைக்கழகத்திற்கு கையளிக்கப்படுவதும் உண்டு. கண் போன்ற உறுப்புக்கள் தானம் செய்யப்படுவதும் உண்டு.

மரணமான நபர், சட்டத்தின்படி குற்றவாளியாக்கப்பட்டு சிறைத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர் என்பதால் பொதுவாக அவரது சடலம் புதைக்கப்படும். சவக்குழி மீது மணல் மேடை அமைக்கப்படுவதில்லை. அவருக்காக நிலத்தை ஒதுக்க முடியாது. நிலத்தோடு நிலமாக அது இருக்கும்.

“பம்பாய் அடிதான் திறம்”

சென்னையிலுள்ள பெரும் செல்வந்தரான தொழிலதிபர் ஒருவர், பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த தனது வியாபாரக் கூட்டாளிகளை ஆண்டு இறுதி விருந்துக்கு தனது ஆடம்பர பங்களாவுக்கு அழைத்திருந்தார்.

பங்களாவின் பூந்தோட்டத்தில் அழகிய பசுமையான புல்தரையில், மென்மையான இதமான காற்றில் இனிமையான மேற்கத்திய இசை தவழ்ந்துவர, பொன்மாலைப் பொழுதில் விருந்து ஆரம்பமானது.

நாற்காலிகளுக்கு மத்தியில் போடப்பட்டிருந்த வட்ட மேசைகளில் விதம் விதமான சிற்றுண்டிகளும் பழங்களும் சமைக்க குடிவகைகளும் அழகுற அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

தொழிலதிபர் விருந்தினர்களை வரவேற்று தனது குடும்பத்தவர்களை அறிமுகப்படுத்தினார். பம்பாயில் உயர் கல்வி கற்கும் தனது சிரேஷ்ட புதல்வன் ஆண்டிறுதி விடுமுறையில் வந்து நின்றதால், விருந்தினர்களுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியுடன் தனது வாரிசை அறிமுகம் செய்து வைக்க அவர் தவறவில்லை.

விருந்து ஆரம்பமானது சென்னையின் தனித்துவமிக்க உணவு வகைகளை அவர் விருந்தினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி தன் மண்ணின் பெருமையைப் பறை சாற்றினார்.

ஆனால் நீண்டகாலமாக பம்பாய்வாசியாகிவிட்ட புத்தகப் பூச்சியான அவரது மகன் எடுத்ததற்கெல்லாம் “இதை விட பம்பாய் லட்டு திறம், பம்பாய் வடை திறம், பம்பாய் ஆரஞ்சுப் பழம் திறம், பம்பாய் தண்ணீர் திறம், பம்பாய் காற்று திறம், பம்பாய் அசுத்தம்கூட திறம்” என்றவாறு விருந்தினர்களுக்கு முன்னால் தந்தைக்கு ஏட்டிக்குப் போட்டியாயும் அதிகப்பிரசங்கித்தனமாயும் கூறிக்கொண்டே வந்தது தொழிலதிபரைச் சினம் கொள்ள வைத்தது. கண்களால் எச்சரிக்கை செய்தும் பயனில்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னிலை இழந்த தொழிலதிபர் மகனது கன்னத்தில் ஒங்கி ஒரு அறை கொடுத்தார்.

அடுத்த கணமே, “இது என்ன அடி; பம்பாயில் அடிப்பாங்களை, அதுவெல்லோ அடி” என்றானே பார்க்கலாம் அந்த பம்பாய் விசுவாசி.

தொழிலதிபரின் முகத்தில் வேறு என்ன, அசடுதானே வழிந்திருக்கும்!

கருள் சூரன் இப்படியும்...

மர்லின் மன்றோ என்றவுடன் உங்களுக்கு என்ன நினைவுக்கு வரும்...?

பொன்னிறக் கூந்தலும் புன்னகைத்த முகமும் வண்ணத்துப் பூச்சியாய்ச் சிறகடிக்கிற தன் ஆடையைச் சரி செய்யத் தவிக்கிற ஓயிலான தோற்றமும் நினைவு வருமா!

அதுமாதிரி சில புகைப்படங்களில்தான் நானும் மர்லின் பற்றி அறிந்திருந்தேன். தவிர, ஓரிரு செய்திகள் தெரிந்திருந்தேன்.

மதுரை ரீகல் டாக்கீஸ்... மர்லினை முதன்முதலாய்த் திரையில் பார்க்கப் போகிறேன். படம் ஆரம்பமாகிறது. அகண்டு விரிந்த அந்தத் திரையில் ஒரு க்ளோஸப். அந்த விழிகளும் உதடுகளும் நாசியும் என்னை வசியப் படுத்திவிட்டன. அதற்குப் பிறகு மர்லின் நடித்துப் பல படங்கள் பார்த்தாலும், அந்த ஒரே ஒரு க்ளோஸப் ஷாட் என்னை உலுக்கின மாதிரி அதற்கப் புறம் நான் உணர்ந்ததே இல்லை. மிகச் சரியான அந்த விநாடியில் நான் மர்லினைக் காதலித்தேன் தெரியுமா...

கல்லூரியில் 'நியூட் மாடலிங்' வகுப்பு. யாரோ ஒரு பெண் திரைமறைவில் தன் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டுக்

காத்திருப்பாள். மாணவர்கள் தயாரானதும் அவள் மறைவிலிருந்து வெளியேறி, அந்த ஹாலுக்குள் பிரவேசிப்பாள். மௌனமாக நடந்து வந்து, அந்த அறையின் மத்தியில் வெளிச்சம் பாய்ச்சப்பட்ட மேடையில் ஏறுகிற விநாடி... அந்த உடல் அதிரும் பாருங்கள்... அந்தக் கணம்! அதற்கடுத்த விநாடியில் அவள் ஒரு பெண் அல்ல... ஒரு பொருள். ஓவியம் வரைவதற்காக எங்களுக்குள்ள பல பயிற்சிகளில் அதுவும் ஒன்று... ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட அந்த விநாடியில் இருக்கிற Movement சடாரென உலுக்கும்.

தி. நகருக்கு என் வீட்டுப் பெண்களுடன் நானும் ஷாப்பிங் போயிருந்தேன். கடைகளுக்குள்ளே அவர்கள் மும்முரமாயிருக்க, நான் விலகி வெளியே வருகிறேன். மழை முடிந்து நனைந்த தெரு. 'அம்மா, பூ வாங்கிட்டுப் போம்மா...' குரல் கேட்டுத் திரும்பினால், ஒரு பெண்! கூடையுடையவைத்துக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறாள். ஒரு தீபம் ஏற்றி வைத்தது மாதிரி தேஜஸ் ஜொலிக்கிற தோற்றம். இரு கரமும் பிச்சிப் பூக்களை அனிச்சையாகத் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கால் சாய்ந்து, அவள் அமர்ந்திருப்பது பார்த்தால்... ஊனமுற்ற பெண்ணோ என்று நினைப்பு வருகிறது.

"அம்மா, பூ வாங்கிட்டுப் போம்மா..." கடக்கிற ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் நிமிர்ந்து முகம் தேடிக்கெஞ்சலாய்க் கேட்கிறாள். யாரும் நின்று வாங்கிய மாதிரி தெரியவில்லை. அந்த முகமும் அந்தக் குரலும் பார்க்க, கேட்க முடியாமல் விகக்கென்று நகர்ந்துவிட்டேன். "அம்மா, பூ வாங்கிட்டுப் போம்மா..."

இப்போதும் ஒலிக்கிறது.

என் வீட்டுக்குப் போகிற வழியில் சில பெண்கள். எனக்குப் பலவருடங்களாகப் பரிச்சயம். ஆனால் பழக்கம் இல்லை. எல்லோரையும் போலவே, இளமை பூத்துக் குலுங்குகிற உற்சாகம் வழிய ஓடித்திரிந்த பெண்கள். இத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகும் இன்னமும் தாவணியோடு வாசலில் ஏதாவதொரு துணியில் பூ தைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் உலகத்தில், அவர்கள் இல்லவே இல்லை. என்றாலும், திருமணமாகாத அந்தப் பெண்களுக்காக நான் அழுது நின்றதுண்டு. இவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இப்படியானது...? ஜன்னல்களும் பூ தையல்களும் அவர்களுக்குப் போதுமா என்று எனக்குள் நான் வருந்தியிருக்கிறேன்.

"இப்படித்தான் நான் எட்டாவது படிக்கும்போது..." என்று ஆரம்பித்து, ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணுக்காக ஏங்கித் தவித்துத் தேடியலைந்த தீவிரமான காதல் அனுபவம் எதுவும் எனக்குக் கிடையாது.

என் மனதில் பெண்கள் மரியாதைக் குரியவர்கள். எத்தனையெத்தனை பெண்கள்...

என் அப்பத்தா.. என்மேல் மட்டும் அன்பைப் பொழிந்த.. எனக்காகவே பிரார்த்தித்த... நான் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும்... எனது குழந்தைத் தன்மான ஒவ்வொரு செயலுக்கும் நெகிழ்ந்து நின்ற அப்பத்தா!

வீட்டை விட்டு வெளியேறி கல்லூரிக்கு வந்தாகிவிட்டது. அப்பா அனுப்புக்கிற பணம் போதுமானது. நல்ல நண்பர்கள், விருப்பமான படிப்பு, இனிமையான பொழுதுபோக்குகள் என்று வீட்டோடு இல்லையே தவிர, வேறெதற்கும் குறைவில்லை. விடுமுறையில் வீட்டுக்குப் போனால், "என்ன செய்யட்டும், சொல்லுடா..." ஆர்வமாய்க் கேட்கிற என் அம்மாவிடம் 'எனக்குச் சாப்பாடெல்லாம் பிரச்சினையே இல்லை. அதெல்லாம் கிடைக்குது. கொஞ்சம் பழைய சோறு போடறீங்களா...?' என்று சொன்னவுடன் பொசுக்கென்று அழுகிற அம்மா. இருக்கிற நாலைந்து நாட்களிலும் விதவிதமாய்ச் சமைத்துப் போட்டுத் தன் அன்பால் திண்டிடிக்கிற என் அம்மா!

"உனக்குத் திருமணம்... கிளம்பிவா" என்று எனக்கு தகவல்தான் வந்தது.

தாலிகட்டும்போதுதான் பெண்ணை முதன் முதலாய்ப் பார்த்தேன். 'கிராமத்துப் பொண்ணு. நீதான் பார்த்துக்கணும்...' ஓவியங்கள் வரைவது, புத்தகங்கள் படிப்பது, நல்ல திரைப்படங்களைத் தேடிப் பார்ப்பது என்பதைத் தவிர வேறெதுவும் எனக்குத் தெரியாது. தனிமை விரும்பி. என் வாழ்க்கையில் சந்தோஷம் நிறைந்த, அருகாமையை அர்த்தமுள்ளதாகக்கிய இனிய சிநேகிதியான மனைவி!

பள்ளிக் காலத்தில் விடுமுறைக்கு என் சித்தப்பாவின் கிராமத்துக்குப் போயிருந்தபோது, எங்களோடு விளையாடித் திரிந்த ஒரு சின்னப்பெண்.

வகுப்புகளில் கணக்கு வராமல் நான் திணறிக்கிடந்த நேரத்தில், என் பக்கத்தில் வந்து "எதுக்கு அழறே.. கண்ணைத் தொடச்சுக்கோ..." என்று ஆறுதல் சொன்ன வகுப்புத்தோழிகள்... கல்லூரியில் அடர்ந்த செடி கொடி களுக்குப் பின்னே கும்பலாக அமர்ந்து திருட்டு தம் அடித்த சிநேகிதிகள்.

எத்தனை எத்தனை பெண்கள்!

காதல் குறித்த மிகத் தீவிரமான அனுபவம் எனக்கு இல்லையென்றாலும், என்னோடு இருந்த நண்பர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது.

என் நண்பன் ஒருவனின் காதல் முயற்சிகளிலும், நானும் கூடவே இருந்திருக்கிறேன். பஸ் ஸ்டாப்களில்... அந்தப் பெண் வசிக்கிற தெரு முனையில்... கடை வீதியில்... கொடும் வெயிலில்... கொட்டும் மழையில்... அதிகாலைகளில்.. அந்தி மாலைகளில் எதற்கு என்று தெரியாமல் நண்பனுக்காக அவனோடு நானும் நடந்திருக்கிறேன்.

இன்னொரு நண்பனது திருமணம். உறவை வெறுத்து விலக்கி, வீட்டை உதறிவிட்டு வெளியே வந்த நண்பனுக்கும் அவனது காதல் பெண்ணுக்கும் ஒரு மாடியறையில் திருமணம் நடந்தது. மிகச்சிலரே கலந்துகொண்ட அந்த ரகசிய வைபவத்தில் ஒரு சாட்சியாக நானும் நின்றிருக்கிறேன்.

காதல் அவர்கள் வாழ்க்கையில், எவ்வளவு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்ற திகைப்பிலும் வியப்பிலும் பிரமித்திருக்கிறேன். காதல் வாழட்டும்!

நான் இப்படிச்சொல்வேன்.

என் உலகத்தில் காதல் என்பது கணங்களில் நிகழும்.

அரை டிரௌசர் பையனாக நானிருந்த போதுதான் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலம். வரையத் தெரியும் என்பதால், என்னை ஊர் ஊராக அழைத்துப் போவார்கள், பெரிய பெரிய சுவர்களில் ராட்சத உருவங்களை நான் வரைந்து திரிந்த கணங்கள்....

திருவிளையாடல் படம் பார்த்த என்னை, என் சின்னத் தாத்தா எம். எஸ். சோலைமலை அந்தப் படம் பிடிக்கப்பட்ட ஸ்டூடியோ அரங்குகளுக்குள்ளேயே அழைத்துப் போனபோது, கணுக்கால் அளவு தேங்கிக் கிடந்த நீரில் அந்த ராஜவீதிக்குள் நான் நடந்த கணங்களில் என்னுள் எழுந்த பரவசங்கள்...

கருப்பண்ணசாமி கோயிலில் என் உறவினர்கள் சாமியை அலங்கரிப்பதை அருகிலமர்ந்து பார்த்தபோது, அந்த மூர்க்கமான தெய்வத்தின் தோற்றமும் அந்தச் சூழலும் ஒரு கலவையான உணர்ச்சியைத் தந்த நிமிடங்கள்.

நான் படித்த புத்தகங்கள்... நான் பார்த்த படங்கள்... நான் சந்தித்த மனிதர்கள்... எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள்..

மர்லின் மன்றோ..
மாடல் பெண்....
தி. நகரில் பூ விற்கும் பெண்....
திருமணமாகாத அந்தப் பெண்கள்....
இப்படி என்னை உலுக்கிய ஒவ்வொரு கணமும் இன்னும் இருக்கின்றன!

காதலை மட்டுமல்ல, உங்களின் அத்தனை உறவுகளையும் இறுக்கமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். வாழப் பிடிப்பதற்கு அதுவேதான் ஆதாரம்.

காயங்கள், இழப்புகள், பிரிவுகள்... யாருக்கு இல்லையென்று சொல்லுங்கள்?

செடியைப் பிரிந்ததுதான் பூ. கடலைப் பிரிந்ததுதான் மேகம். உறவைப் பிரிந்ததுதான் நினைவு ஆனால் -
பூக்கள் எவ்வளவு மலர்ந்து உதிர்ந்தாலும்... வாசம் உண்டு.
மேகங்கள் எத்தனை கடந்து போனாலும்... வானம் உண்டு.
வாழ்க்கையும்தான்!

இஞ்சே! அப்பா... இவள் சுமதி எங்கப் பா... ஆறுமணியாகுது! ஆயிரக்காரன் றோட்டுக்கு குறுக்க தண்டவாளத்தப் போட்டிருவான். புறகு சுத்தித்தான் வரோணும்... அங்கால இட ஒரே இருட்டும் வேற... பொட்டப்புள்ள ரெண்டு சென்றி தாண்டவேணும் என்ற நின்பு ஒள்ளமாவது மண்டயில உறச்சாத்தானே... ஆம்புளப்புள்ள எண்டால் எக்கேடோ கெட்டுப்போடா எண்டு உட்டிக்கலாம். இவள ஆரையும் தலையில் கட்டி ஒப்பேத்த மட்டும் மடியில தணலோடதான் இரிக் கோணும்...."

பரிமளம் தாயிற்கேயுரித்தான கவலையில் ஏதேதோ புறுபுறுப்பதைப் பார்த்ததும் குணசேகரத்தாருக்கு சிரிப்பு வந்தது.

"ம்.. நாணுந்தான் பாக்கன்.. தண்டவாளம் எல்லாம் சிலுப்பர்க்கட்டயில இருந்து ஒழும்பி சென்றியோரமா வந்துத்து. மட்டக்களப்புல இனி ரெயின சீவிய காலத்துக்கும் காண ஒண்ணா போலத்தான் கிட்டுக்கு.. ம்.. புள்ளயிலயும் பெரிசா புழு ஒண்டும் இல்லத்தான். அவளும் படிச்ச களைப்பு ஒழியமட்டும் நாடகமோ என்னவோ எண்டுதான் போறான்... தீத்தக்கரையில் தொலய அவள் என்ன குழந்தப் புள்ளயா? குமர்... குணசேகரத்தார குமர்..."

"ஓ! குமர்.. அதுதான் வயித்தில புளிகரைக்குது. இந்த மனிசனோட கதைக்கிறத உட்டுட்டு பூவரசமரத்தில கட்டிருக்கிற நாயிட்ட சொல்லியிரிக்கலாம். ஆத்துக்குப் பேத்த கழிவு என்றாப்போல ஊருக்கு நீங்கான்..."

நாடகம் கோதாரி எண்டதெல்லாம் பொம்புளப் புள்ளகளுக்கு எதுக்கு! ஆம்பிளகனோட நடக்காளாம்... குமர்.. இந்தக் காலத்தில் ஆர நம்புற சாமி எண்டு நம்புளவன் எல்லாம் கையில சாறியோட எல்லோ உலவறானுகள்... கெலிகாலம்" என்றவாறு இஞ்சிப் பிளேன்ரீயை குணசேகரத்தாரிடம் நீட்டினான்.

"இஞ்சே இந்த விசர்க்கைய உட்டொழிப்பம். முன்னம் போல பொடியனுகள்

ஊட்டவர பொண்டுகள் ஊட்டுக்கதவு புணச்சலுக்குள்ளாலதான் பாக்கோணும் எண்டு நினைக்கேலா. இப்ப காலம் மாறிப் போயித்துடி... சுமமா சுசந்திக்கா. அடுப்போட கிடந்து மாஞ்சிருந்தா இண்டைக்கு நம்மட சின்ன நாடு உலகத்துக்கு தெரிஞ்சிரிக்குமா.. யோசி..."

"உங்கனோட கதச்சி மாள ஏலா" என்று பரிமளம் சொல்லி வாய் மூட முன்னர் கதவு திறக்கப்படும் சத்தம் கேட்டது.

"சா... வாடி எண்ட தங்கம்! வெட்டி விழுத்திப்போட்டு வாறான், எண்ட ராசாத்தி நீ தேத்தண்ணி போட நான் குடிக்கிற காலம் எப்படி வற? பொழுது கிறுறே தெரியாம அதென்னடி கண்டறியா நாடகம்?"

"இஞ்சே! கரிகா ஒள்ளம்! எங்கட கிளப்பால நாடகம் போடறம். நாந்தான் கதாநாயகி நீ... அப்பா... எல்லாப்பேரும் வரோணும்"

"ஓ! கெட்ட கேட்டுக்கு இதொண்டு தான் குற எண்டு இம்புட்டும் நினைச்சான். இஞ்சே முகத்தக் காலக் கையக் கழுவிப்போட்டு சறமுற எண்டு படி பாப்பம். உண்ட சோதின முடிவு எப்ப வருமோ தெரியா... எழுதிப்போட்டு வரக்குள்ள சரிச்சத்தான் வாற... புறகு முடிவு வாறெண்ட சங்கதி தெரிஞ்சோண்ணே நாத்த மீனப் பூன பாக்குறாப்போல ஆள ஆள்

பாக்கறே" என்றவாறு கதவோரம் சாத்தப் பட்டிருந்த தும்புத்தடியை எடுத்தான் பரிமளம்.

* * *

நிலவொளியில் மாமர ஓரமா பன்பாயை விரித்து பானை, சட்டி எல்லாவற்றையும் பரவி கதைத்துக் கொண்டே சாப்பிடுவது சேகரத்தாருக்கு விருப்பமான நிகழ்வுகளில் ஒன்று. அன்றிரவும் அப்படியே நிலவொளியில் இரவுணவை குடும்பத்தோடு உணடுகொண்டிருந்தார்.

"இஞ்சே! சுமதி.. நீ பெரிசா ரிசலர்ஸில கிழிக்காட்டியும் போகட்டும், ஒரு வாத்தித் தொழில் எடுக்கிற அளவுக்கெண்டாலும் சொட்டு அரக்குவாதானே? எனக்கும் இந்தா வாற மார்கழியோட பென்சன். புறகு நானும் சுமமா ஊட்டுக்கு முட்டுக்குடுத்துத்து படுக்க வேண்டியான் மிச்சம்... இஞ்சாரு கிளி நீ பாஸ் பண்ணுவாதானே..."

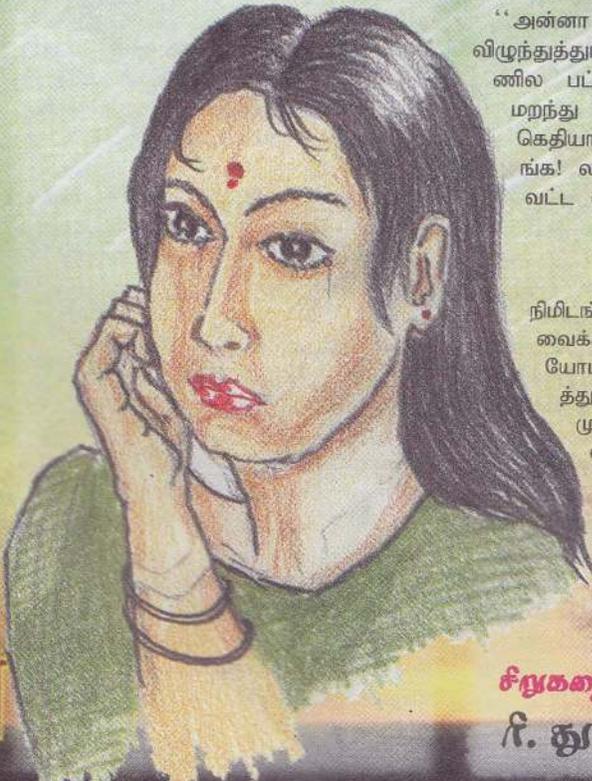
"ஓம் அப்பா... இந்தமுற நடந்த புது சிலபஸ் தானே. கொஞ்சம் முணு பாடக்கார ஆக்களுக்குத்தானாம் சான்ஸ் கூடயாம்... சிலவேள டொக்டரா வந்தாலும் வருவன்..."

"ம்... நீ ஆர்... குணசேகரத்தாண்ட பெடிச்சி.. அப்பண்ட புத்திரராம எப்படி...? என்று திரும்பி மனைவியைப் பார்த்தார் சேகரத்தார்.

"அன்னா சரி ஆணத்துக்குள்ள ஈசல் விழுந்துத்துப் போல... ஒரு கத கண்ணில பட்டாப் போதும் சுத்துமுத்தும் மறந்து வளவள எண்டு... இஞ்சே கெதியா திண்டுபோட்டு "பாய" விடுங்க! லாம்புர வெளிச்சத்துக்கு பூச்சி வட்ட ஏதும் வந்தாலும் வரும்"

* * *

நிமிடங்கள் மணிக் கம்பிகளை சுழலவைக்க, சில வாரங்கள் வழக்கியோடியது. அனைவரது தலை எழுத்துக்களையும் நிர்ணயிக்கும் A/L முடிவுகள் வெளியாகிவிட்டதாக வானொலி அலறியது.

தூரத்து தூறல்கள்

சீலகதை:
R. சூர்யந்தன்

“பொட்டேய்! இண்டைக்கு உண்ட குட்டு உடையத் தான் போகுது! பின்னேரம் என்ன கோதாரியக் காரணம் காட்டப்போறியோ தெரியா...” பரிமளமும் சுமதியோடு சேர்ந்து பதைபதைப்பில் பங்கேற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

வினாடிகள் வீணாகி மணிகளாகின. சூரியன் நாவலடியில் இருந்து புதாருக்குப் பயணமாகிக் கொண்டிருந்தான். ஒவ்வொரு பாடசாலையின் முன்னாலும் ஐந்து பிசாசிடம் ஆறுதலவை அடிவாங்கியது போல பிதூங்கிய விழிகளுடன் மாணவர்கள்... கைக்குட்டைகள் ஈரமான வேகத்திற்கு மெயில்பஸ்ஸின் வேகம் ஈடுகொடுக்கவில்லை.

“புள்ளைகள்! இன்னொரு அஞ்சி நிமிசத்தில பாலா சேர் நிசலற்சோட வருவார். இப்பதான் போஸ்ட் ஒப்பிசுக்கு எடுத்து கதச்சனான்...” ஈயாடாத முகங்களுடன் மாணவர்கள் நின்றிருக்க பாலாசேர் சைக்கிளைக் கூட பூட்டாமல் ஓடிவருவது தெரிந்தது.

“சேர்! இந்தமுற அந்தமாதிரி சேர், சுமதி புறகு இவன் குமுதினிக்கு மனேசுமென்ற, கவிதாக்கும் சவரா கிடைக்கும் சேர்... இந்தமுற போனதரத்த விட சோக்கான நிசலற்ஸ்...”

சுமதி மாவட்டத்தில் ஏழாவது இடத்தில் இருந்தான். உலகம் சிறுத்துவிட்டது போன்ற உணர்வு. சைக்கிள் ‘ஹீரோ ஹொண்டா’வாய் உருவெடுத்து உறும் வீட்டை அடைந்தான்.

* * *

“அம்மோவ்! அப்பாட்டச் சொல்லு! நான் ஒள்ளம் ரீச்சுமாரிட்டப் பொயித்து வாறன்”

குணசேகரத்தார் வாயெல்லாம் பல்லாக வருவார் என்று எதிர்பார்த்த பரிமளத்திற்கு கொடியிற் போட்ட ஈரச்சாறன் போல முகத்தை தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு வருவது தெரிந்தது.

“இஞ்சே... புள்ள கிளம்பித்தான்... எண்ட மாமாங்கேஸ் வரா...”

“அடியேய்! அஞ்சுபத்துக்கு ஆசுப்பட்ட எனக்கு இப்புடி ஆயிரம் ரூபா தாற மாதிரி செய்தி சந்தோசந்தாண்டி. இப்பத்தான் ஒரு விசயத்த நல்லா யோசிச்சுப் பாத்தன். இவளச் சும்மா நேசிங்கில சேத்திரிக்கலாம்...”

இப்ப ஒரு டொக்டருக்கு முடிக்க இன்னொரு டொக்டர் தானாமே வேணும். அதுகும் பெண் டொக்டர் எண்டால் மாப்புள்ளமார சும்மா வேலயில் இரிக்கிற மாதிரி முடிக்கேலாதாம். சங்கைக் குறச்சல் எண்டு மாப்புள்ளமாரே சறுகுறானுகளாம்.. இவள் முருகேசர் சுந்தரிய 45 லெச்சம் குடுத்துத்தான் ஒரு மாதிரி ஒப்பேத்திவனுகள். நம் மளிட்ட இரிக்கிற சாமான் எல்லாத்தையும் வித்தாலும் ஒரு அம்பது ஆயிரம்கூட தேறாது. அதோட கெம்பசுக்கு வேற காசனுப்போணும். அஞ்சி வரிசப் படிப்ப ஏமெட்டு வரிசத்தில் முடிப்பான். மரத்தால உழுந்தவன மாடேறி மிரிச்ச கதையா வாற மாதம் பென்சனும் வருகுது...”

திண்ணையில் அமர்ந்த சேகரத்தார் அந்த கதலி வாழையைப் பார்த்து யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ●

விக்கிரம சிங்கனின் விக்கல்!

(விடாக்கண்டன் கண்ட பேட்டி)

நிருபர் விடாக்கண்டன்: வணக்கம் தலைவரே! உங்கள் எதிர்கால அரசியல் திட்டங்களை சிறிது விளக்குவீர்களா?

விக்கிரமசிங்கன்: இந்த ஆட்சியை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு நாம் ஆட்சியைப் பிடிப்பதே எமது திட்டம்.

வி.க: ஆனால் 10 தேர்தல்களில் படுதோல்வி அடைந்துள்ளீர்களே? எப்படிப் பிடிப்பீர்கள்?

வி.சி: வேறு எத்தனையோ ஜனநாயக வழிமுறைகள் உள்ளன.

வி.க: இனப்பிரச்சினைக்கு உங்கள் தீர்வு என்ன?

வி.சி: இனப்பிரச்சினையை இந்த மக்கள் விரோத அரசு உடன் தீர்க்க வேண்டுமென்பதே எமது தீர்வு.

வி.க: சற்று விளக்கமாகச் சொல்வீர்களா?

வி.சி: அதாவது காணி, பொலீஸ், மற்றும் அதிகாரங்களை வழங்காது ஒற்றை ஆட்சிக்குள் மகா சங்கத்தினரின் அங்கீகாரத்துடன் விடுதலைப் புலிகள் ஏற்கக்கூடிய வகையில் இனப்பிரச்சினைக்கு அரசு உடன் தீர்வு காணவேண்டும்.

வி.க: விடுதலைப் புலிகளுடன் உங்கள் உறவு எப்படி இருக்கிறது?

வி.சி: மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. தற்பொழுது ஓமந்தையிலும் எழுதாமட்டுவாளிலும் ஓய்வு எடுக்கின்றோம். நாம் ஆட்சிக்கு வந்ததும் பேச்சுவார்த்தையின்றியே வடக்கு கிழக்கில் சிற்றரசுகளை நிறுவி அவர்களது பிரச்சினையைத் தீர்ப்போம்.

வி.க: சமீபத்திய உங்கள் பாதயாத்திரை வெற்றியாக அமைந்ததா?

வி.சி: நீண்ட நாட்களின் பின்னர் பஸ்யாலையில் நல்ல கஜுகொட்டை சாப்பிட்டோம்.

வி.க: உங்களது கதிர்காம சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் என்னாச்சு?

வி.சி: பாதயாத்திரையில் தமிழர்களை ஒதுக்கி வைத்ததாலை கதிர்காமக் கந்தனும் நம் மைக் கையை விட்டிடான்.

வி.க: உங்கள் அடுத்த போராட்டம் என்ன?

வி.சி: பஸ் கட்டணங்களை 35 வீதம் கூட்டச் சொல்லியும் அரசு கூட்டவில்லை. எம்.பி மாரின் கார் இறக்குமதிக்கு வரிச் சலுகையை நீக்கி விட்டார்கள். இப்படி போராட்டத்துக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

வி.க: இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு அரசுக்கு நீங்கள் உதவலாமே?

வி.சி: ஹி... ஹி... என்ன நிருபரே! அப்படி உதவினால் பிறகு நாங்கள் எப்படி ஆட்சிக்கு வருவது?

குண்டுவண்டன்

ஒரு சோம்பேறி இருந்தான். அவன் பெயர் குண்டுவண்டன். வேலை எதுவும் செய்யாமல் வீட்டிலே படுத்துக் கொண்டு நேரத்துக்குச் சாப்பிட்டு கொழுத்திருந்தான். அவன் மனைவி ஒரு நாள் அவனைப் பார்த்துப் பேசினாள்.

“இனிமேல் உங்களுக்கு இங்கு சாப்பாடு இல்லை. போய் ஏதாவது தொழில் கற்றுக் கொண்டு சம்பாதித்துக்கொண்டு வாருங்கள். இல்லாமல் இங்கு வரவேண்டாம்.”

குண்டுவண்டன் எங்கெங்கோ வேலை தேடியும் அவனுக்கு ஒரு வேலையும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் பிச்சை எடுத்து உண்ணும் நிலைக்கு வந்துவிட்டான். உறங்க இடமில்லை. பாதையோரங்களில் இரவுகளைக் கழித்தான்.

கடைசியில் தன் மனைவியின் காலில் போய் விழுவது என்று முடிவு செய்தான். கட்டிய கணவனை அவள் கைவிடமாட்டாள் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு இருந்தது.

வீடு வந்து சேர்ந்தான். அவன் மனைவியின் மனைலை எப்படி இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்வதற்காக, ஜன்னல் அருகே நின்று உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்று அவதானித்தான். அவன் மனைவி பக்கத்து வீட்டுக்காரியிடம் வம்பளந்து கொண்டிருந்தாள். அதில் அவன் என்ன சமைத்தான், வீட்டில் என்ன கறி என்று விஷயங்கள் எல்லாம் தெரியவந்தன.

குண்டுவண்டனின் மனதில் புதிய யோசனையொன்று தோன்றவே, அவன் அதை பரிசீலித்துப் பார்க்க எண்ணினான்.

மிகுந்த களைப்புடன் வருவதுபோல் பாவனை செய்துகொண்டு வீட்டினுள் நுழைந்தான். மனைவியை அதிகாரமுடன் அழைத்து, தான் சிறந்த முறையில் சோதிடம் கற்றுத்திரும்பியிருப்பதாகத் தெரிவித்தான்.

அவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிடைந்தான். தன் கணவன் ஒரு சோதிடர் என மனதுக்குள் நினைத்துப் பார்த்தான். அவளுக்கு நிலை கொள்ளவில்லை. பக்கத்து வீடுகளுக்கெல்லாம் சென்று பறைசாற்றினாள். என்றாலும், அவன் உண்மையில் சோதிடம் கற்றுவந்திருக்கிறானா என்ற சந்தேகம் அவளுள் எழுந்தது. எனவே கணவனிடம் வந்து,

“நீங்கள் உண்மையில் சோதிடம் கற்று வந்திருந்தால் இன்று எங்கள் வீட்டில் என்ன

கறி என்று கணித்துச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்” என்று வினவினாள்.

சகலதையும் ஒட்டுக்கேட்டு அறிந்திருந்த குண்டுவண்டன், ஏதோ கணிப்பது போல் பாவனை செய்துவிட்டு, எல்லாவற்றையும் புட்டுப் புட்டு வைத்தான்.

மனைவி அகமகிழ்ந்து போனாள். சுடுநீர் வைத்து அவனைப் குளிப்பாட்டினாள். பல நாட்கள் வீதியோரங்களில் கிடந்து அழுக்கேறிப்போயிருந்த அவனுக்கு இது ராஜ உபசாரமாக இருந்தது. பின்னர் பலமான விருந்து. ஆனந்தமாக அனுபவித்த அவன் அப்படியே உறங்கியும் போனான்.

சற்று நேரத்தில் ஏதோ சத்தம் கேட்கவே திடுக்கிட்டு விழித்துப் பார்த்தான். வீட்டின்

வந்தவன், “ஐயா நேற்றிலிருந்து என் கழுதையைக் காணவில்லை. தயவுசெய்து கொஞ்சம் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்” என்று ஒரு பெரிய கல்லை தூக்கிப் போட்டான்.

திக்குமுக்காடிப் போன குண்டுவண்டன், “நான் ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறைதான் சோதிடம் கணித்துச் சொல்வேன். அதன்படி இன்று என் மனைவிக்கு சோதிடம் சொல்லி விட்டேன். நீ நாளைக்கு வா” என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டான்.

அவனுக்கு ஒரே யோசனை. ‘என்னடா என்னுடைய வண்டவாளம் ஒரே நாளில் தண்டவாளத்தில் ஏறப்போகிறதே. எப்படியாவது இந்த கண்டத்திலிருந்து தப்பித்து விட்டால் பிறகு எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசித்துப் பார்த்தான். ஒரு வழியும் அகப்படவில்லை.

இரவு வந்தது. குண்டுவண்டனுக்கோ நித்திரை வரவில்லை. மனைவி உறங்கிய பின்

முன்னே ஒரே சனமாக இருந்தது. மனைவி நடுநாயகமாக இருந்து அவர்களுக்கு விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

‘அவர் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்’ என்று சொல்வது கேட்டது. அவனுக்கும் பெருமை பிடிபடவில்லை. கொஞ்சம் செருமி தான் விழித்துக் கொண்டிருப்பதை உணர்த்தினான். மனைவி அவனிடம் ஒடோடி வந்து சிலர் சோதிடம் பார்க்க வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தாள்.

குண்டுவண்டனுக்கோ மெல்லவும் முடியவில்லை. முழுங்கவும் முடியவில்லை. ஏதோ சமாளிப்போம் என்று அவர்களில் ஒருவரை வரச்சொன்னான்.

மெல்ல எழுந்த அவன் ஊர் முழுக்க அலைந்து கழுதையைத் தேடத் தொடங்கினான். எப்படியோ விடியும் தறுவாயில் கழுதையைக் கண்டுபிடித்து விட்டான். அதை ஓரிடத்தில் கட்டிவைத்துவிட்டு, மெதுவாக வந்து வீட்டில் படுத்துக் கொண்டான்.

விடிந்தது. ஊர் மக்கள் குழுமத் தொடங்கினர். குண்டுவண்டன் டாம்பீகமாக எழுந்து வீட்டின் திண்ணையில் வந்து அமர்ந்தான். கழுதைக்காரனை பக்கத்தில் அழைத்தான். கழுதையினுடைய அங்க அடையாளங்களை விசாரித்தான். பின்னர் ஏதோ கணிப்பது போல் பாவனை செய்தான். பின்னர் “என்னுடைய கணிப்பின்படி உன் கழுதை ஊர் எல்லையிலுள்ள ஒழுங்கையில் முருங்கை மரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னான்.

ஊரே திரண்டு அங்கு சென்றது. அங்கே கழுதையைக் கண்டதும் ஊர் மக்களுக்கு ஒரே சந்தோஷம். ஒரு பல்லக்கில் அவனை அமர்த்தி ஊர்வலமாக சுமந்து கொண்டு வந்து வீட்டில் சேர்த்தார்கள்.

அவன் மனைவி மகிழ்ச்சியில் பூரித்து, கணவனுக்கு ஏக உபசாரங்கள் செய்தாள். ஒரு கண்டத்தில் தப்பித்த திருப்தியில் அடுத்த நாள் வரும் சோதனையை அறியாது அவன் நிம்மதியாகத் தூங்கிப் போனான்.

அடுத்த நாள் அந்த நாட்டு அரசனின் அரண்மனையில் இரண்டு தங்கக் கொலுசுகள் காணாமல் போய்விட்டன. அரண்மனை முழுவதும் பணியாட்களை வைத்து தேடிப் பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது அரசனுக்கு இந்த அதிசய சோதிடனைப் பற்றிய தகவல் கிடைத்தது. குண்டு வண்டனை அரண்மனைக்கு வர வழைத்தான்.

“நீர் என்ன செய்வீரோ ஏது செய்வீரோ தெரியாது. இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அரசியின் பொற் கொலுசுகளை கண்டுபிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கண் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்ணும் மூக்கு இருக்க வேண்டிய இடத்தில் மூக்கும் இருக்காது” என்று எச்சரிக்கை செய்து அவனுக்கு அரண்மனையில் இருக்க அறை வசதியும் செய்து கொடுத்தான்.

உண்மையில் அந்த கொலுசைத் திருடியவர்கள் அந்தப்பூரத்தில் அரசியாருக்குப் பணிவிடை செய்யும் கண்ணம்மாவும் அவளுடைய தோழி ஒருத்தியும். திருடு போன பொருளைக் கண்டுபிடிக்க அரண்மனைக்கு சோதிடர் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அவள் வயிற்றில் புளி கரைய ஆரம்பித்தது. சோதிடர் கண்டுபிடித்துவிடுவாரோ என்ற பயத்தில் அவர் அறையை நோட்டமிட்டு ஓட்டுக் கேட்ட வண்ணம் இருந்தாள் கண்ணம்மா.

அறையினுள், தனக்கு வந்த கதியைப் பற்றி திருவிளையாடல் தருமி பாணியில் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான் குண்டு வண்டன். “கண்ணுக்குக் கண்ணான கண்ணும் போய் முக்குமல்லவா போகப் போகிறது” என்ற புலம்பலை ஓட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கண்ணம்மா தன்னுடைய திருகுதாளத்தை சோதிடர் கண்டுபிடித்துவிட்டார் என்றெண்ணி சடாரென அறையைத் திறந்துகொண்டு சோதிடர் காலில் போய் விழுந்தாள்.

“ஐயா ஏதோ தெரியாமல் பேராசையால் தப்பு செய்துவிட்டேன். கொலுசைத் திருடியது நான்தான். அதை எங்கே புதைத்து

வைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிவிடுகிறேன். என்னுடைய தலையை நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று மன்றாடினார்.

அவள் தலையைக் காப்பாற்றுவது ஒரு புறமிருக்க, தன் தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம் என்றெண்ணிய குண்டு வண்டன் “சரி போனால் போகிறது. புதைத்து வைத்திருக்கும் இடத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போ. மிகுதியை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்றான் பெருந்தன்மையோடு.

மறுநாள் தர்பாரில் எல்லோர் முன்னிலையிலும் சோதிடர் நிறுத்தப்பட்டார். அரசன் “எங்கே உனது சோதிடத் திறமையைக் காட்டு!” என்று உத்தரவிட்டான். குண்டு வண்டனும் ஏதோ கணித்துப் பார்ப்பதாக பாவனை செய்துவிட்டு மிகவும் உற்சாகமாக,

குண்டு வண்டன் திடுக்குற்றுப் போனான். தான் என்னவோ செய்யப் போய் எப்படியோ போய்க் கொண்டிருக்கிறதே என்று ஒரே மனக்குழப்பமாக நடந்து வந்துகொண்டிருந்தான்.

அரண்மனையை விட்டு வெளியே வரும் போது அங்கே உப்பரிக்கையில் இருந்து இறங்கி வந்துகொண்டிருந்த அரசியாரின் முகத்திற்கருகே ஏதோ ஒரு வண்டு வட்டமிட்டு அவள் முகத்தில் வந்துமோதிக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கையால் விரட்டுவதற்கு அரசி முனைகையில் அவள் கையில் அது சிக்கிக் கொண்டது. இது ஏதோ எதேச்சையாக நடந்தது. ஆனால் அரசியோ விளையாட்டாக எதிரே வந்த சோதிடரிடம் தன் மூடிய கையைக் காட்டி “சோதிடரே கைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்” என்றான்.

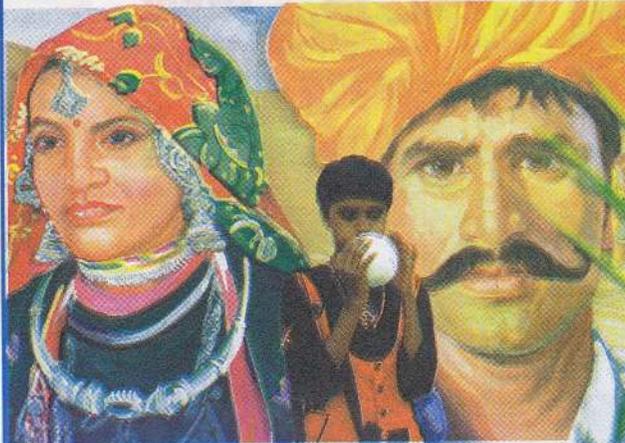
மீண்டும் இக்கட்டான நிலையில் மாட்டிக்கொண்ட சோதிடன் தன் கையை நொந்துகொண்டவனாக தனக்குத்தானே சற்று பலமாகவே “மாட்டிக் கொண்டாயா குண்டு வண்டி” என்று புலம்பினான். அரசியார் தன் கையைத் திறந்தார். கையினுள்ளே ஒரு சிறிய வண்டு குண்டாக இருந்தது. அரசியோ மகிழ்ச்சியில் தன் பங்குக்கு மேலும் சில பரிசுப் பொருட்களைக் கொடுத்து அனுப்பினார்.

வீடுவந்து சேர்ந்த குண்டு வண்டன், தன் மனைவியைப் பார்த்து “இன்றிரவே இந்த நாட்டை விட்டுப் போய்விடவேண்டும், ஆயத்தமாக” என்றான்.

“என்ன நீங்கள், அரசரே நீங்கள் பெரிய சோதிடர் என்று ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார். அதற்குள் ஏன் இப்படி ஒரு முடிவு?”

நீஜத்திற்குப் பின்னால் நிழல்

எல்லா இடத்திலும் போய் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது கண்ணாடியில் சிரிக்கும் பொழுதுகூட.
- சல்மா

பங்களூரில் இந்திய ராஜபுதைத் தம்பதியரின் பிரமாண்ட மாதிரி உருவப் படத்திற்கு முன்னால் பவான் ஊதும் பள்ளிச் சிறுமி.

“அரசே கொலுசு கிடைத்துவிட்டது. சில கள்வர்கள் அரசியார் குளிக்கும் குளத்துக் கருகிலிருந்து கொலுசைத் திருடிக்கொண்டு போகையில் அரண்மனைக் காவலர்களைக் கண்டுவிடவே அதை முற்றத்து மாமரத்துக்கு அருகில் புதைத்து வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். காவலர்களை அனுப்பி எடுத்துவரச் சொல்லுவங்கள்” என்றான்.

அரசன் ஆணைப்படி, காவலர்கள் சென்று மாமரத்துக்கடியில் தோண்டிப் பார்க்க கொலுசுகள் கிடைத்தன. அரசனுக்கோ எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி. அவன் குண்டு வண்டனுக்கு ஏராளமான பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து “இப்படியான ஒரு திறமையான சோதிடர் என்னுடைய நாட்டில் இருப்பதே பெருமைதான். நாளை முதல் ஆஸ் தான சோதிடராக உன்னை நியமிக்கிறேன்” என்றான்.

“உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நான் உண்மையில் சோதிடம் படிக்கவில்லை. என்னுடைய வயிற்றைக் கழுவிக்கொள்வதற்காக நீ பேசிக் கொண்டிருந்ததை ஓட்டுக் கேட்டு விட்டு உன்னிடம் சோதிடம் சொன்னேன். அடுத்து, அந்தக் கழுதையைக் கண்டுபிடிக்க அன்றிரவு நான் பட்டபாடு எனக்குத் தான் தெரியும். அரண்மனையிலும் இதுபோன்ற ஒரு குருட்டு அதிர்ஷ்டம்தான் கிடைத்தது.

ஆனால் இதற்குப் பிறகு என்னென்ன எப்படியெப்படி நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. எந்நாளும் அதிர்ஷ்டம் கைகொடுக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஏறுமாறாக நடந்தால் என் தலை உருளுவது நிச்சயம். வா, வேறு எங்காவது சென்று பிழைத்துக்கொள்வோம்” என்று மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான் குண்டு வண்டன்.

மலேசியாவில் பிரபலமான “மலேசிய நண்பன்” என்ற நாளிதழின் சிரேஷ்ட நிருபர் திரு.பி.மோகன், படப்பிடிப்பாளர் திரு.தா.பெருமாள் இருவரும் அண்மையில் இலங்கை வந்தனர். யாழ்ப்பாணம் உட்பட பல பகுதிகளுக்கும் சென்று நிலைமைகளை நேரில் பார்வையிட்டு செய்திகளைச் சேகரித்தனர். தாயகம் திரும்புவதற்கு முன் கொழும்பில் ரேணுகா ஹோட்டலில் தங்கியிருந்த அவர்களை சந்தித்து உரையாடினோம்.

இனி அவர்கள் சொன்னவை...

“இலங்கைக்கு குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் திற்கு விஜயம் செய்வதற்கு முன்னர், நாம் கேள்விப்பட்டிருந்த தகவல்களும் அதனால் நாம் அடைந்திருந்த கருத்துநிலையும் முற்றிலும் தலைகீழானவை...

இலங்கையில் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் வீதிகளில் சந்திக்க நேர்ந்தால் உடனடியாகவே அடிபட்டுக் கொள்வார்கள் என்றும், தமிழர்களை இலங்கை இராணுவம் வகைதொகையில்லாமல் தினமும் கொண்டு குவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும், அதை எதிர்த்து விடுதலைப்புலிகள் வீரதீரமாகப் போரிடுவதாகவும், அவர்களது போரின் பின்னால் முழுத் தமிழ்மக்களும் அணிவகுத்து நிற்பதாகவும் மலேசியாவில்

கனிமருந்து அறியக்கூடியதாக இருந்தது. நாம் சந்தித்த ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் சமாதான ஆவலையே மிகவும் தீவிரமாக வெளியிட்டனர்...

வெளிநாடுகளுக்கும் கொழும்புக்கும் வசதியானவர்கள் சென்ற பின், வறிய மக்களே தமிழ் பகுதிகளில் எஞ்சியுள்ளதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. அவர்கள் போராடத் திராணியற்று பலவீனப்பட்டுப்போய் உள்ளனர். புலிகள் தொடர்ந்தும் போர் செய்தால் அவர்களும் அழிந்து, தமிழ் இனம் என்ற ஒன்றும் இல்லாது போய்விடும

தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் கண்ட திடத்தில் அடித்துக் கொள்கிறார்கள்...

பி.மோகன்

த.பெருமாள்

எனவும் கவலை கொள்கிறோம்.

கடந்த காலங்களில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு முழு மலேசிய தமிழ் மக்களும் நாமும் அவ்வாறே நம்பியிருந்தோம்.

ஆனால் இங்கு வந்து நேரடியாகப் பார்த்த பின்னர்தான் நமக்கு முன்பு சொல்லப்பட்டவை தவறானவை என்பதையும், தமிழ் மக்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்த காலத்து சூழ்நிலை இன்று இல்லையென்பதையும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் மிகப்பெரிய இடைவெளி உருவாகியுள்ளதை காணமுடிந்தது.

விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதப் போரைத் தொடர்ந்தால் முற்றமுழுதாக தமிழ் மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிப்பர் என்பதை யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் சந்தித்த பொதுமக்கள்

ஒரு தனி மனிதனின் (பிரபாகரன்) வேலைகளால் ஒரு இலட்சம் பேர் கொண்ட மனித வளம் (இராணுவம்) வேறு வேலை எதிலும் ஈடுபட முடியாமல் ஏந்நேரமும் துப்பாக்கியும் கையுமாக உசார் நிலையில் பொழுதைக் கழிக்க வேண்டிய நிலை சின்னஞ்சிறிய நாடான இலங்கை தன் தலையில் சுமக்கும் பெரும் மலை.

இருந்தபோதிலும் இன்னமும் கூட மலேசியாவை விட இலங்கையில் பொருட்களின் விலை மிக மலிவாகவே உள்ளன. யுத்தம் முடிவுக்கு வந்து சமாதானம் பிறக்குமானால் இலங்கை செல்வச் செழிப்பில் மிதக்கும் என்ற நம்பிக்கையான எதிர்காலத்தையும் நாம் காண்கிறோம். எல்லாம் இலங்கையிலுள்ள பொதுமக்களாகிய உங்கள் விவேகமான செயற்பாட்டில்தான் தங்கியிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே பதிந்துவைக்க விரும்புகிறோம்...”

“பாலைவனம் பகுதியில் 150 அடி உயரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள தலையில்லா சிலைகளை அப்பகுதி வழியாக ஓட்டகத்தில் பயணம் செய்யும் சில பிரயாணிகளே பார்வையிட்டனர். இத்தகைய சிலைகளை அங்கு வைத்திருப்பதை ஏன் எவரும் விரும்ப வேண்டும்.”

- ஆய்கான் புத்தர் சிலைகள் தகர்ப்பு பற்றி புலிகளின் இன்ரநெற் செய்தி அறிக்கையான ‘தி சேரகிள் டைஜஸ்ட்’-ல்.

“நாட்டில் உள்ள சட்டவிரோத வணக்கஸ்தலங்கள் யாவற்றையும் அரசு உடனடியாக அகற்ற வேண்டும்.”

- கொழும்பு விகாரமாதேவி பூங்காவில் நடந்த ‘சிஹல உருமய’ மாநாட்டில் தீர்மானம்.

“இலங்கையில் போரை முடிவுக்கு கொண்டுவந்து சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் நோர்வே வெற்றி பெற்றே தீரும்.”

- நோர்வே சென்ற தமிழ்க்கட்சிப் பிரதிநிதிகளிடம் எரிக் சோல்ஹெய்ம்.

“தற்போது யாழ்ப்பாண மேயராக இருப்பவர் ஒருமுறை புலிகளால் தான் படுகொலை செய்யப்படுவதைப் பெருமையாகக் கருதுவதாகக் கூறியிருக்கிறார். எனவே கூட்டணியினரைப் புலிகள் படுகொலை செய்வதற்கு சர்வதேச லைசன்ஸ் வழங்கும்படி கூட்டணியினரே கோருவது புதினமான தல்ல...”

- பிரிட்டன் புலிகளைத் தடை செய்யக் கூடாது என த.வி.கூட்டணியினர் கோருவது பற்றி முன்னாள் வடகிழக்கு முதலமைச்சர் திரு. அ.வரதராஜப்பெருமாள் ‘கண்ணோட்டம்’ பத்திரிகையில்.

“இப்போது யோசிக்கும் வேளையில் தமிழகத்திலுள்ள எமது முற்போக்கு அணியினரின் நெருக்கத்தையும் அபிமானத்தையும் பெறுவதற்காகத்தான் எம்முடன் நெருக்கமானவராகக் (பேராசிரியர் சிவத்தம்பி) காட்டிக் கொண்டாரோ எனச் சந்தேகப்படுகின்றேன்.”

- எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா ‘ஆதவன்’ பத்திரிகையில்.

கொழும்பு லயன்ஸ் கிளப்புடன் இணைந்து சூரியன் எப். எம். வானொலி இந்திய மாயாஜால் விற்பன்னர் ஒருவரை இலங்கைக்கு வரவழைத்துக் காட்சிகளை நடத்தியது. நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பெறப்பட்ட நிதி, குஜராத்தில் நிலநடுக்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுவதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

'மாஜிக் ஷோ'வை நிகழ்த்தி பார்வையாளர்களை வியக்க வைத்த பி.எம். மித்ரா கேரளாவைச் சேர்ந்தவர். மாயாஜால் வித்தைகளை இந்தியாவிலும் பின்னர் அமெரிக்காவிலும் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்.

மாயாஜால் நிகழ்ச்சியை நம்மவர்கள் 'கண்கட்டு வித்தை' என்றே சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அதாவது பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நம் கண்களை ஏமாற்றுவதுதான் வித்தையாளரின் சாமர்த்தியம். மித்ராவும்

ஆரம்பத்தில், "இதில் மந்திர தந்திரம் ஒன்றுமில்லை. இதுவும் பயிற்சியால் வருகிற ஒரு கலையே" என்றுதான் குறிப்பிட்டார்.

ஏமாற்றும் கலையும் எல்லோராலும் இலகுவாக முடியக்கூடிய ஒன்றல்ல. கண்ணிமைக்கும் நேரம் என்பார்களே, அதற்குள் பலவற்றைச் செய்துவிடும் வேகமும், பார்வையாளர்களை பேச்சாலும் செயல்களாலும் திசைதிருப்பும் வல்லமையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். நிச்சயம் ஏமாறுபவர்களை விட ஏமாற்றுபவர் அதிக கெட்டிக்காரராய்த்தான் இருந்தாக வேண்டும். அதற்குரிய உத்திகளைத்தான் அவர் படித்துவைத்திருக்கிறார்.

மாயாஜாலத்தில் மேடை அமைப்பு, பின்னணித் திரை, வெளிச்சம், இசை, மேடையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நபர்கள் எல்லாமே நம் கவனத்தைச் சிதறடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஒரு வித்தையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது, கவனத்தை எதில் குவித்து வைத்திருப்போம் என்ற என்ற உளவியலையும் தெரிந்தவராக அந்த வித்தைக்காரர் இருப்பார்.

அப்படித்தான், மித்ரா அவர்களை சாக் கொன்றினுள் வைத்துக் கட்டி பெட்டிக்குள் போட்டுப் பூட்டுகளால் பூட்டி அதைச்சுற்றி கயிறுகளால் கட்டினார்கள். நாம் அதையும், அதற்கு முன் அவர் காட்டிய ஓட்டைகள் எதுவுமற்ற சாக்கையும், கீழ்ப்பக்கம் ஓட்டையில்லாத பெட்டியையும் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்க, நாம் நினைத்திராத ஒரு பகுதியால் வெளியேறி மேடையின் பின்புறமிருந்து குரல் கொடுத்தபடி வந்தார் மித்ரா.

பார்த்துக்கொண்டிருந்த எல்லோர் கண்களிலும் மண்ணைத் தூவிவிட்டு, எவரும் கண்டுபிடித்துக் கூச்சலிடாதவாறு எல்லோரையும் ஒருசேர வியக்க வைத்த அந்தக் கெட்டித்தனம்தான் மாயாஜால்!

பயணியின் பின்னால் விளம்பரப் பெண்

தென்கொரியக் கடைத்தொகுதியில் விளம்பரப் பலகையொன்றின் முன்னால் நடந்து போகும் பயணி ஒருவர்.

நான் உன் இதயத்திற்குள் வந்துவிட்டேன் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. என்னைக் கண்டு வெட்கப்பட்டுத்தானே உன் மார்புகள் வெளியே வந்துவிட்டன?

குளிர்ந்தபெற்ற அறை யில் மெல்லமிதக்கும் இன்னிசை. கம்ப்யூட்டர் திரையில், ஒருவதும் திரும்பி வருவதுமாக பிஞ்சுக்குழந்தை ஒன்று தன்னந்தனியாக அந்த அறையிலே இருந்தான் மனோ கரன். உடல் எரிகிறாற் போலவே உணர்ந்தான். மனநிலை உட லையும் பாதித்திருக்க வேண்டும்.

குணவர்த்தனா சொன்ன ஒவ்வொரு சொல்லும் திரும்பத் திரும்பக் காதினுள்ளே அறைந் தது. அவர்கள் இருவரிடையே யும் பத்தாண்டு கால நட்பு. பல தடவைகள் அவர்களிடையே விவாதங்கள் நடைபெற்றிருக்

கார்ந்திருந்தவன் சட்டென்று மனோகரனைப் பார்த்தான்.

“மனோ?”

கெயிற்சின் ஓவியத்தைக் கண்கள் தொட்டிட வாட்டசாட்ட மாக உட்கார்ந்திருந்த குண வர்த்தனாவிடம் கேட்டான் மனோ கரன்.

“என்ன?”

“நீ சிங்களம் படித்தால் என்ன?”

கெயிற்றின் பெண் ஓவியத் திலே நின்ற மனோகரனின்

எது கண்களில் வெறுப்புத் தொனித்தது. பின்னர் வார்த்தை கள் தடித்தன. தொடர்ந்து இர ண்டு நாட்கள் பேச்சுவார்த்தை இல்லை.

தேநீர் கொண்டு வந்த காரி யாலய ஊழியன் அவர்களை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தான். கலகலப்பே அவர்களினுடைய மொழியாக இருந்ததை அவன் அறிந்திருந்தான்.

இரண்டு நாட்களாகப் பேச்சே தும் இல்லை. இறுகிய மௌனம் எரிச்சலையும், பிறர் கண்களிலே வினாக்களையும் ஒலித்ததால் எதுவுமே நடவாது போல் இரு வரும் வழமைக்கு மாறினர். எனி னும் முடிச்சு விழுந்த கயிற்றி

“மனோ”

பைலைப் புரட்டிக்கொண்டே “ம்ம்” என்றான்.

“நீ நினைத்தால் சர்வசுதந் திரமாக இலங்கை முழுவதும் சுற்றி வரலாம். எனக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள். வடக்கு- கிழக்கு, மத்திய மாகாணங்க ளுக்கு என்னால் அச்சமின்றிப் போய்வர முடியுமா? நினைத் தாலே உடம்பு நடுங்குகிறது. எத்தகைய பாவப்பட்ட அடிமை களாக நான் எனது தாய் மண் ணிலே இருக்கின்றேன்... ஓ, எத்தகைய பரிதாபம் இது!”

நாடக வசனத்தை ஒத்தவை போல அவனது ஆங்கில வார்த் தைகள் கேட்டன. ஆனாலும் நடுக்கவைக்கின்ற குளிரிலும் உடம்பின் கோபச்சூட்டினை உணர்ந்தான். அவனது வார்த் தைகள் தொடர்வதை விரும்பா மல்,

“குணா அசட்டுத்தனமாகப் பேசாதே.”

கெயிற்சின் பெண்ணைப் பார்த்தபடி சொன்னான் மனோ கரன் அழுத்தமான வார்த்தை களில்.

“நான் இதையெல்லாம் வாசித்து அறிந்த பின்பே இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன்.”

குரலில் எரிச்சல் போர்த்தி ருந்தது.

‘பேப்பர் வெயிட்’டைக் கையி னுள் அழுத்திக்கொண்டே மனோ கரனை ஏறிட்டான் அவன்.

சிறுகதை:

செ.யோகநாதன்

வீனோதமாக மனோகரனைப் பார்த்தான் குணவர்த்தனா. அவனது கண்களில் வெறுப்புத் தொனித்தது. பின்னர் வார்த்தைகள் தடித்தன. தொடர்ந்து இரண்டு நாட்கள் பேச்சுவார்த்தை இல்லை.

கின்றன. வார்த்தைகளில் குடு தகித்துப் பறக்கும். கொதிக்கும். ஆனால் சில மணி நேரங்களி லேயே எல்லாம் தணிந்து இயல் பான புன்னகையோடு ஒருவரை ஒருவர் எதிர்கொள்வார்கள்.

கடைசியாக, இன்று நடந்த தற்கு முன்னர் அவர்களிடையே நடந்த விவாதம் அவன் கண் களிலே வந்தது. லேசாக கண் களை மூடியவனின் முன்னே மானசீகமானதாக விரிந்தது அந்தச் சம்பவம்...

எதிரேயுள்ள மேசையில் உட

கண்கள் இப்போது குணவர்த்த னாவை முழுமையாக நோக் கின. மனதில் அறுகம் புல்லாய் வேர் பரப்பிற்று இனந்தெரியாத வெறுப்பு.

“ஏன்?”

“நாங்கள் இரண்டு பேரும் நெருக்கமாகப் பழகலாம்”.

“அது சரி நீ தமிழ் படித்தால் என்ன?”

வீனோதமாக மனோகரனைப் பார்த்தான் குணவர்த்தனா. அவ

னைப்போல மனோகரனுக்கு மனதினுள் நெருடல். காலம் நெருடலைக் கரைத்து நினை விலிருந்து உதிர்த்துப் பறக்க வைத்தது.

மீண்டும் இன்று காலையில் தேவையேதும் இன்றி வார்த்தை களை உதறினான் குணவர்த் தனா.

அவன் வந்த வீதி மார்க்கத் தில், அதிகாலையிலே குண்டு ஒன்று வெடித்து சேதாரம் உண் டாக்கியதே இறுதிக்குடான வார்த்தைகள் கொதித்துச் சிதறக் காரணம்.

மனோகரன் நெற்றியை விர லால் வருடினான்.

“நீ எதை வாசிக்கிறாய் நீ வாசிக்கும் ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை ஒருநாளும் சொல்வதில்லை. அவை துவே ஷத்தை தூண்டிவிடும் பரபரப் பான செய்திகளையே வெளியிடுகின்றன. இப்போதுள்ள நிலைமைகளை ஒளிவுமறை வின்றி மக்களுக்குச் சொன்னால் அவர்களிடையே வேறுபாடுகள் நொருங்கிக் கலைந்து போகும்.”

“மனோ நீ சொல்வது சரியல்ல. நான் ஒருநாளும் நீ சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை.”

மனோகரன் விவாதத்தைத் தொடர விரும்பவில்லை. சட்டென எழுந்து வெளியே போனான்.

மனோகரன் சட்டைப்பைக்குள் கையை விட்டான். மனம் எகிறிவிழுந்து நொருங்கிற்று. நெற்றியில் பொட்டிட்ட வியர்வை வழிந்து உடைந்தது. அலுவலக மேசையில் தற்செயலாக எடுத்துவைத்த அடையாள அட்டையை மீண்டும் எடுக்கவில்லை...

குளிர்மானம் அருந்திவிட்டு உள்ளே வந்த போது மனதைக் கிள்ளுகின்ற வெறுமை. கெயிற் சின் பெண் இப்போது மந்த காசமான புன்முறுவலோடு அவனைப் பார்த்தாள்.

தொலைபேசி மணி நளின மாய்ச் சிணுங்கிற்று. எடுத்தான்

“மனோ.”

மறுமுனையில் களைத்த குரலில் குணவர்த்தனா.

“என்ன?”

இனந்தெரியாத பரபரப்பு மன தினுள்.

“நெஞ்சுவலி தாங்கமுடிய வில்லை. மேலே ‘போர்ட்றா’ மில் இருக்கிறேன். தாமதிக் காமல் வா.. ப்ளீஸ்.”

வேதனையோடு நெகிழ்ந்த குரல் நெஞ்சைப் பற்றி, கைகளை இழுத்தது. திரும்பத் திரும்ப எதிரொலித்தது.

நெஞ்சை அழுத்தியபடி அவ திப்பட்டவனின் கண்களில் மனதைப் பிழிகிற வேதனையும் கெஞ்சதலும். நிமிஷங்களில் பாய்ந்து அவசரமாகப் புறப்பட்டார்.

முனகலுவுடன் பின்னே சாய்ந்து வெகுவாக அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த குணவர்த்தனாவைப் பார்க்கவே நெஞ்செங்கும் ஆணிகள் ஏறின மனோகரனுக்கு.

கொழும்பின் எல்லையை கண்ணை மூடிப் பாய்ந்து சென்ற ‘பிக் அப்’பை சோதனைச் சாவடி நிறுத்திற்று.

முன்னே இருந்தான் மனோகரன்.

“ஐடென்றிக்கார்ட்” - இயந்திரக்குரல்.

மனோகரன் சட்டைப்பைக்குள் கையை விட்டான். மனம் எகிறிவிழுந்து நொருங்கிற்று. நெற்றியில் பொட்டிட்ட வியர்வை வழிந்து உடைந்தது. அலுவலக மேசையில் தற்செயலாக எடுத்துவைத்த அடையாள அட்டையை மீண்டும் எடுக்கவில்லை.

“இறங்கு”

முறிந்த ஆங்கிலம் மனோகரனின் பிடரியில் அறைந்து கீழே இறக்கிற்று.

நெஞ்சைப் பிடித்தபடி குணவர்த்தனா சிங்களத்தில் தாம் வேலை செய்யும் நிறுவனத்தின் பெயரையும் மனோகரனின் பதவிநிலையையும் கூறினான்.

“ஐ.சி., பொலிஸ் பதிவு இல்லாமல் இவர்கள் வெளியே வருவது பெருங்குற்றம். தண்ட

னைக்குரிய குற்றம்”

“ஹி இஸ் ஏ ஜென்டில் மென். ஸ்கொலர்..”

குணவர்த்தனாவில் குரல் இரந்து கெஞ்சிற்று.

இயந்திரக்குரல் கட்டளையிட்டது. “டிரைவர் நீ உடனே புறப்படு. நோயாளியை டொக்டரிடம் கொண்டு போ”.

‘பிக் அப்’ கட்டளைக்கு அடிபணிந்து குதிரையாய் ஓடிற்று.

வாக்குமூலம் பதியப்பட்டு, உணவற்ற மதியப்பொழுதும் நகர்ந்து மணி நாலரையைத் தொட்டபோது அலுவலகத்திலிருந்து தலைமை அதிகாரி மனோகரனது அடையாள அட்டை, பொலிஸ் பதிவோடு அங்குவந்தார்.

“இப்போது விடுகிறோம். சட்ட நடவடிக்கை தொடரும். இதுபோன்ற பாரதூரமான தவறுகளை இனி விடக்கூடாது.”

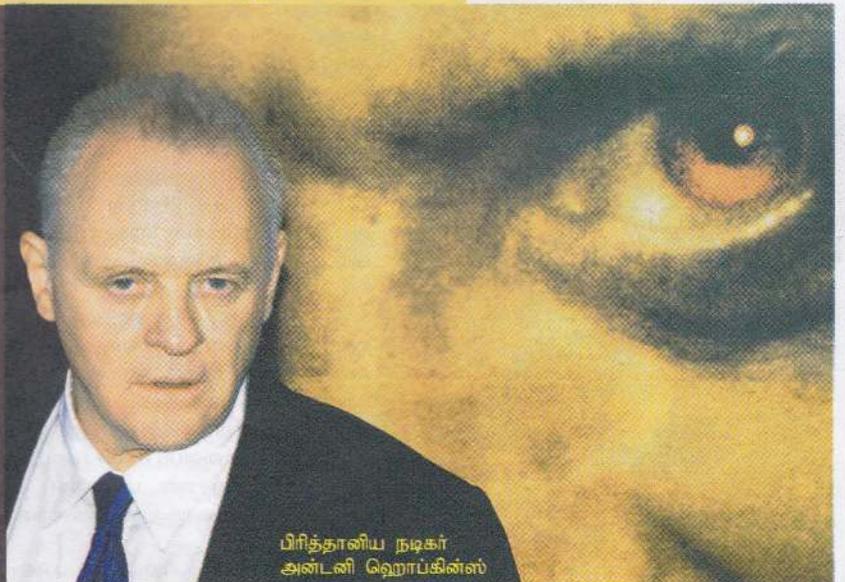
புன்னகையோடு வெறுமையான தன் சட்டைப்பையைத் தடவினார் தலைமை அதிகாரி. தலையை ஆட்டியவாறு மனோகரனைப் பார்த்தார்.

தன் கால்களில் ஏதோ சங்கிலி கவிக்கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்த மனோகரனின் நினைவில் இப்போது குணவர்த்தனாவந்தான்.

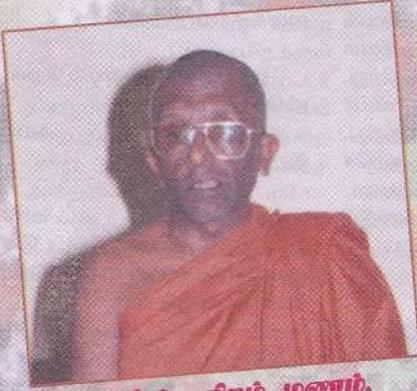
புஷ்பத்தின் மென் மஞ்சமும் வண்ணத்துப் பூச்சியின் மகரந்தச் சிறகும் புலரும் காலைப் பொழுதும் புணரும் காதல் இருதயமும் கணங்களின் தாக்கமும் நிகழ்வுகளின் போராட்டங்களும் நினைவுகளின் விஷநாக்கு தீண்டலும் எனக்கு தோன்றுவதைப் போலவே இதே நிமிட நீட்டிப்பில் இன்னொருவனுக்கும் தோன்றும். அவனை முந்திக்கொண்டு எனது வெளிப்பாட்டில் கைதட்டலும் பாராட்டும் பரிசும் பெறுவதில்தான் இருக்கிறான் எனக்குள் ஒரு ‘கவிஞன்’.

- எஸ். சி. கலையமுதன்

எனக்குப் பின்னால் நான்

பிரித்தானிய நடிகர் அன்டனி ஹொப்கின்ஸ்

பூவின் - நிறம், மணம், தோற்றம் ஒரு நாளிலேயே மாறி மடிவது போல உலகத்தில் தோன்றிய ஜீவராசிகளின் மறைவும் அவ்வாறே.

மலர், புஷ்பம், கமலம்.

எனப் பூக்களுக்கு வேறு பெயர்களும் உண்டு. சிங்களத்தில் மல், புஷ்பய என்கின்றனர்.

நித்தியம் என்பது நிரந்தரமானது; அநித்தியம் அதற்கு நேர் மாறானது, இதை மிக எளிதில் புரிந்துகொள்ள மலர்கள் உதாரணமாகின்றன.

“மனிதா உன் வாழ்வு அநித்தியமானது. சில காலங்களில் நற்குணம் படைத்தவனாய், நன்மை பகிர்பவனாய் வாழ்!” நீ நிரந்தரமானவன் அல்ல, நீ தேடுபவையும் அவ்வாறே என்னும் மறைபொருளை உணர்த்தும் மலர்கள் இன்னும் பல விஷயங்களுக்கு விசேடமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

“உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக! உங்களை, உங்கள் சேவையை நாம் மதிக்கின்

கடதாசி பிளாஸ்டிக் - பூ, பூஜைக்கு உபயோகிக்கும் வழக்கம் உருவாகியிருக்கிறது

றோம், கனம் பண்ணுகிறோம்” என்னும் பொருள்பட மலர்ச்செண்டுகள் கொடுத்து வரவேற்கின்றோம்.

இன்னும் சில சமுதாயங்களின் வழக்கப் படி மலர்மாலை அணிவித்து “கௌரவம்” செய்கின்றோம்.

காதலன், காதலிக்கு மலர் கொடுத்து காதலை வெளிப்படுத்துகிறான். மலரைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் காதலை வெளிப்படுத்துகிறாள் காதலி.

இவை தவிர திருமண வைபவங்களிலும், மரணச் சடங்குகளிலும் மலர்கள் வேண்டப்படுகின்றன.

மனிதர்கள் எல்லோராலும் ஆராதிக்கப்படுகின்ற மலர்கள் இந்துக்களினதும், பௌத்தர்களினதும் சமய வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்திருக்கிறது.

இதனாலேயே கோவில்களின் முன்பாக

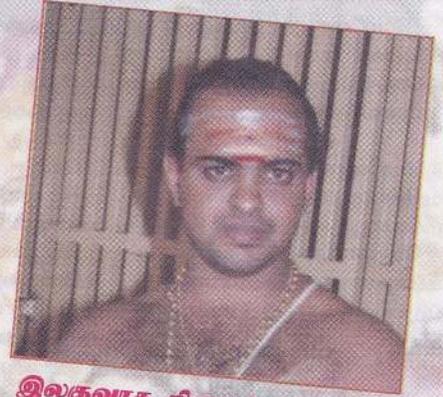
வும், விகாரைகளுக்கு முன்பாகவும் நிறைய பூக்கடைகள் காணப்படுகிறது.

“பூவின் - நிறம், மணம், தோற்றம் ஒரு நாளிலேயே மாறி மடிவது போல உலகத்தில் தோன்றிய ஜீவராசிகளின் மறைவும் அவ்வாறே” என்பதை உணர வைப்பவை மலர்கள் என்கிறார் நுகேகொட, தேவத ஹிமி (பெல்லன்வில விகாராதிபதி).

செவ்வரத்தம்பூ மட்டும் பௌத்த பூஜைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அபசகுனம், பலி, தொவில், பேய்விரட்ட பாவிப்பதால் அதை எடுப்பதில்லை. மணமுள்ள எந்தப் பூவும் பூஜைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

சில் சுவந்த, குணசுவந்த, தம்சுவந்த என்பது சீலம் (பண்பு) குணம், தர்மம் கொண்ட வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள மலர்களை புத்தரின் பாதங்களில் வைத்துப் பணிகின்றனர் பௌத்தர்கள். அரலிய, நெலும் (தாமரை), சுதுமல் (வெள்ளைப்பூ), பிச்சமல், தசமல், கொடபிச்ச, ஒது என பலவகைப் பூக்கள் இப்பூவுலகில் நிறைந்து கிடக்கின்றன.

விகாரைக்கு அருகில் காணப்படுகிற

இலகுவாக கிடைக்கக் கூடியது ஏழை எளிய மக்களால் கூட இறைவனின் பாதங்களில் தாவீ, தனக்காக, தமக்காக, நாட்டுக்காக வேண்டாதல்களைச் செய்துகொள்ளக் கூடியதாக மலர்கள் காணப்படுகின்றன.

பூக்கள் அனுராதபுரம், பிலியந்தலை போன்ற பகுதிகளிலிருந்தும் மிகக்குறைவானவை அபலவர்களாலும் சந்தைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காலை 6 மணி தொடக்கம் மாலை 8 மணி வரையில் இப் பூக்கடைகள் திறந்திருக்கும்.

பூஜை காலங்களில் வியாபாரம் ஓரளவு நடைபெற்றாலும், பொதுவாகவே இப்பொழுது வியாபாரம் நடைபெறுவதில்லை எனச் சலித்துக்கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் விலை கூடிய பூக்களை மக்கள் வாங்குவதில்லை, மற்றது பத்தர்கள் வீட்டிலிருந்தே எவ்வாறோ பூக்களைக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள்.

மேலும் கடதாசி, பிளாஸ்டிக்கினாலான பூக்களையும் பூஜைக்கு உபயோகிக்கும் வழக்கம் இப்போது உருவாகியிருக்கிறது. வீட்டை அலங்கரிக்கவும், நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்ளவும் இவை பயன்படுகின்றது.

“இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடியது; ஏழை எளிய மக்களால் கூட இறைவனின் பாதங்களில் தூவி, தனக்காக, தமக்காக, நாட்டுக்காக வேண்டுகளைச் செய்து கொள்ளக் கூடியதாக மலர்கள் காணப்படுகின்றன” என்கிறார் வெள்ளவத்தை மயூரபதி கோவில் சிவபிரகாசக் குருக்கள்.

மலர்களை ஆண்டவனின் திருப்பாதத்தில் காணிக்கையாகச் செலுத்தி அவன் மனதைக் குளிர்ச்சியெய்து பக்தர்கள் தம் வேண்டுகளை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள்.

இந்துத் தெய்வங்களில் -

- சரஸ்வதி - தாமரைப்பூ
- வீரையகர் - அறுகம்புல்
- சீவன் - வீல்வம் இலை
- அம்பான் - செவ்வரத்தம்பூ
- முருகன் - நந்தியாவட்டை

இவ்வாறாக கடவுள்களுக்கு விருப்பமான பூக்கள் என இந்துக்களால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நச்சுப் பூக்கள் தவிர்ந்த அனைத்து சுத்தமான பூக்களும் பூஜைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அதிலும் தாமும் பூவை இந்துக்கள் நிராகரிக்கிறார்கள். முழுமுதற் கடவுளான சிவனுக்கு எதிராக ‘பொய்ச்சாட்சி’ சொன்ன ஒரே காரணத்துக்காக அந்தப் பூ ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது இல்லை.

கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணப்படுகின்ற இந்து ஆலயங்களின் அருகில் ஏராளமான பூக்கடைகள் காணப்படுகின்றன. இவை பெட்டிக்கடைகளாகவும், ஒரு மேசையில் நான்கு முலையிலும் உயரமான தடிக்களைக் கட்டி, அதில் பூ மாலைகளைத் தொங்கவிடக் கூடியதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

30 ரூபாவிலிருந்து 100 ரூபா வரை பூ மாலைகள் உண்டு. கல்யாணத்துக்குரிய நாட்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க வருமானம் கிடைக்கின்றது.

திருமணங்களில் பூவுக்கென பெருமளவு செலவு செய்து, வாசல் அலங்காரம், மனை

வறை அலங்காரம், மாற்று மாலை என பல வழிகளில் பூவின் பயன்பாடு அமைகிறது. பெண்களின் கூந்தலையும் பூக்கள் அலங்கரிக்கின்றன. (பூவுக்கு பூ ஜோடையையோ?) இது தவிர்ந்த காலங்களில் ஒரு நாள் வருமானமாக 100/= - 200/= வரை சராசரியாக இருக்கும் என்கிறார்கள்.

கிஷோர் என்கிற 16 வயதுக்காரர் நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் கொழும்புக்கு வந்து 10 வருடங்கள் ஆகின்றன. தனது அண்ணன் மார்களின் வழிகாட்டலில் பம்பலப்பட்டி புதிய கதிரேசன் கோவிலுக்கருகில் தனது வியாபாரத்தை மேற்கொள்கிறார். 300/=, 400/= வரையிலான வியாபாரம் ஒரு நாளைக்கு நடப்பதாகவும் சில வேளைகளில் வெறுங்கையுடன் வீடு திரும்பவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது என்கிறார். 1000/= வாடகை அறையில் வாழுகிறார். இவரின் அண்ணன்மார்கொச்சிக்கடையில் இரண்டு பூக்கடைகளை நடத்துவதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

கொழும்பு கிருலப்பனையைச் சேர்ந்த விஜயகுமார் (வயது 29) கூலிக்கு பெட்டிக்கடையை எடுத்து 9 வருடங்களாக வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுவருகிறார். கல்யாண, பூசை, வீடுகளுக்கான ஓடர்களை இவர் இலகுவில் பெற்றுக் கொள்வதால் வியாபாரத்தில் திருப்தியுடையவராகக் காணப்படுகிறார். இவ்வாறே சுரேஷ் (23), ரமேஷ் (22) அண்ணன் தம்பி இவ்வியாபாரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். தெஹிவளையில் வசிக்கும் இவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் ஐந்து பேரும், கிடைக்கும் தமது வருமானத்தில் வாழ்வதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

லோகநாதன் என்னும் கண்டியைச் சேர்ந்தவர், 5 வருடங்களாக இதில் ஈடுபடுவதாகவும், விவசாயம் செய்துவந்த இவர் கொழும்புக்கு உறவினரிடம் வந்த இடத்தில் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டதாகவும் தொடர்ந்தும் அதையே செய்யவேண்டிய குழந்தை உருவானதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். அதிகரித்துச் செல்லும் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத வியாபாரமாக இருந்த போதிலும் வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவது இல்லை என்கிறார்கள்.

படத் தெரியாததாலும் தொடர்ந்து இத்தொழிலை மேற்கொள்வதாக இவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பெரும்பாலும் இளவயதுக்காரர்களே இத்தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். வெய்யிலில் நின்று கொண்டு செய்யவேண்டியிருப்பதால் வயதுபோனவர்கள் இவ் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவது இல்லை என்கிறார்கள்.

ஜா-எல், மாத்தளை, ஹெராரணை போன்ற இடங்களில் இருந்து மலர்கள் வரவழைக்கப்படுகின்றன.

தற்போதைய சந்தை நிலவரம், ஒரு ரூபா (சொப்பிங் பாக்) பை பூ 60/=, இரண்டு ரூபா பை பூ 100/=, ஐந்து ரூபா பை பூ 150/= .

பூக்களை வாகனங்களிலும் கடைகளிலும் வைத்து வணங்கும் இந்துக்கள் இப்பொழுது பிளாஸ்டிக் பூக்களை நிரந்தரமாகவே மாட்டி விட பழகியிருப்பதால், பூ வியாபாரம் பாதிப்படைந்திருப்பதாக குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இவற்றுக்குப் புறம்பாக, இலக்கியத்தில் பூவை பெண்ணுக்கு ஒப்பிட்டு கவிபாட கவிஞர்கள் தவறவில்லை. அதற்கெதிரான பெண்ணியவாதிகள் குரல் கொடுக்கவும் தவறவில்லை. ஏனெனில் பூவின் மென்மையாக, பெண்ணின் மென்மையை ஆண் கவிஞர்கள் எண்ணிக்கொள்வதால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள்தான். சினிமாப் பாடல்களில் கூட பூவையும், பெண்ணையும் பிய்த்துப் பிய்த்துப் போடுவதையும் காண்கிறோம்.

“பூ”வைப் பற்றிய விபுலானந்தரின் பார்வையில் -

வெள்ளைநிற மல்லிகையே வேறெந்த மாமல்லோ வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ வெள்ளைநிற பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

ஜி. சதாசிவம்.

தமிழ் சினிமாவில் நடிக்கையின் பங்கு என்ன என்று கேட்டால், பாடல் காட்சிகளில் ஆடுவதற்கும், கதாநாயகனின் வீரத்தை, பாசத்தைக் காண்பிப்பதற்கும், சண்டைக் காட்சிகளுக்கு முன்னிபந்தனையாக வில்லனால் கடத்தப்படுவதற்கும், கற்பழிப்பதற்கும் மற்றும் அவ்வப்போது கவர்ச்சித் தோற்றங்களில் வந்து கிருகிஞ்சுப்பூட்டுவதற்கும் என்று பொத்தாம் பொதுவாகச் சொல்லிவிடலாம்.

அன்றிலிருந்து இன்று வரை பெண்களுக்கு கதையிலும் சரி, படத் தயாரிப்பிலும் சரி எந்த முக்கியத்துவமும் தரப்படுவதில்லை. அங்கங்கே சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர, பொதுவாகத் தமிழ் சினிமா உலகம் கதாநாயகர்களின் உலகமாகத்தான் இருக்கிறது.

நம்பர் 1 இடத்திலிருந்த நடிக்கையின் பலர், ஜோள்ளர் சங்கங்கள் உருவாகக் காரணமாயிருந்திருக்கிறார்கள். கடித்த ஆப்பிளை ஏலத்திற்கு விட்டு ரசிகர்கள் அலை மோதியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு ஏன்... கோயில் கூடக் கட்டி பூசை வழிபாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் எப்போதும் படத்தின் வியாபாரம், ஓட்டம் எல்லாம் நடிக்க நாயகர்களை முன்னிறுத்தியே நடைபெற்று வருகிறது. திரையுலகை ஆள்பவர்களும் அவர்கள்தான். கமல் படம், ரஜினி படம், விஜய் படம், அஜித் படம் என்றுதான் சொல்லப் படுகிறதே தவிர, சிம்ரன் படம் மீனா படம் ஜோதிகா படம் என்று படங்கள் கணிக்கப்படுவதில்லை.

பெரும்பாலான ஹீரோக்கள் அவர்களே கதையைத் தீர்மானிப்பவர்களாகவும், இயக்குனர், நடிக்கையையும் தேர்ந்தெடுத்ததுக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

ரசிகர் மன்றங்கள் பலவற்றை வைத்திருக்கும் நடிக்கையின் என்றால், படத்திற்கான தயாரிப்பாளர்களையும் அவர்களே தீர்மானிப்பார்கள்.

சினிமா

பெரும்பாலும் போணியாகிற நடிக்கையின் இப்படித்தான் சினிமாவைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் - நடிக்கையின் விஷயத்தில், யாரைப்போடுவதென்பதை பெரும்பாலும் பெரிய நடிக்கையின் நடிக்கையே தீர்மானிப்பார். பெரிய தைரக்டரென்றால் அவர், பெரிய தயாரிப்பு நிறுவனம் என்றால் தயாரிப்பாளர் தீர்மானிப்பார். இந்த மூன்று தரப்பினரையும் நன்கு திருப்திப்படுத்தத் தெரிந்த நடிக்கையே கோடம்பாக்கத்தில் கொடிக்கட்ட முடியும்.

இதற்கு விதிவிலக்காக சில நடிக்கையின் அந்நாட்களில் இருந்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கதாநாயக நடிக்கையும் ஒரு லட்சம் ரூபா சம்பளமாகப் பெறாத காலத்தில் அவ்வளவு பெரிய தொகையை ஓளவையார் படத்துக்காக கே.பி சுந்தரம்பாள் பெற்றிருக்கிறார்.

“எனக்கு இன்னாரைத்தான் ஜோடியாகப் போடுங்கள்” என்று கட்டளையிடக் கூடிய ‘தில்’லுடன் பாணுமதி இருந்திருக்கிறார். நாடோடி மன்னனில் எம்.ஜி.ஆரை தொட்டு நடிக்க விட மறுத்ததாலேயே எம்.ஜி.ஆர். கன்னடத்துப் பைங்கிளி சரோஜாதேவியை அழைத்து வந்து கட்டிப் புரண்டு நடித்ததாக அந்நாளைய திரை விமர்சகர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். இப்போதென்றால் தொடர்விடாதவர், ஆடை

குறைக்க ஒப்புக்கொள்ளாதவர், படப்பிடிப்புக்கு வெளியேயும், கதாநாயக நடிக்கையின் திருப்திப்படும் விதமாக நடந்து கொள்ளாதவர் பிரச்சினை கொடுக்கும் நடிக்கையாக முத்திரை குத்தப்பட்டு திரையுலகைவிட்டே காணாமலடிக்கப்பட்டு விடுவார்.

ஆனால், நடிக்கையின் தெரியாவிட்டாலும், தாராள மனதுடன் நடந்துகொள்ளத் தெரிந்திருந்தால் மும்பை, ராதிகா செளத்திரி போல ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கேனும் ‘பிஸி’யான நடிக்கையின் களாக வலம்வர முடியும்.

மறுபுறத்தில், நடிக்கையின் இன்னலுக்குள்ளான (உள்ளாகும்) தயாரிப்பாளர்களும் இருக்கிறார்கள். தவிர்க்க முடியாமல் நஷ்டமடைய தேர்ந்த சந்தர்ப்பங்கள் சில உண்டு. படிப்பின்போதே அகால மரணமடைந்த ராணிசந்திரா, (படம்: ‘பத்ரகாணி’, திவ்யபாரதி (படம்: இளம் நெஞ்சே வா), நிவேதிதா (படம்: தாயின் மணிக்கொடி) போன்றவர்களால் ஏற்பட்ட இயற்கையான நெருக்கடிகளைத் தவிர்த்துவிடலாம். ஆனால் மேலும் பல குளறுபடிகள் இத்தகைய நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன.

சமீபத்தில் வெளியான ‘பிரியாத வரம் வேண்டும்’ இது மலையாளத்தில் பெரு வெற்றி பெற்ற ‘நிறம்’ படத்தின் தமிழ்த்

“பொறுமை என்னும் நகை அணிந்து பெருமை கொள்ள வேண்டும் - பெண்கள்” என்று ஓளவையாரில் பாடுகிறார் கே.பி.சுந்தரம்பாள். இதுவே பெரும்பாலான திரைப்படங்கள் பெண்களுக்கு வகுத்துக் கொடுத்த நெறி.

தயாரிப்பு. மலையாளத்தில் குஞ்சாக்கோ கோபன் ஏற்ற நாயக வேடத்தில் தமிழில் நடித்தவர் பிரசாந்த். கதாநாயகியாக மலையாளத்திலும் நடித்த ஷாலினியே ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டார். படம் வளர்ந்து வரும் வேளையிலேயே அஜித்குமாருக்கும் ஷாலினிக்குமிடையே காதல் மலர்ந்து கல்யாணத் தேதியும் குறிக்கப்பட்டது.

சிம்ரனின் தங்கை மோனல் - படம் 'பார்வை ஒன்றே போதுமே'

அப்போது அவர்கள் இருவரும் எடுத்த முடிவிற்படி கல்யாணத்துக்குப் பிறகு ஷாலினி நடிக்க மாட்டார் என்பது தயாரிப்பாளரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'அதற்குள் படத்தை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டார் அஜீத்குமார்.

ஆனால் படம் முடிவடையவில்லை. ஷாலினியோ கல்யாணத்துக்குப் பின் நடப்பதை அறவே நிறுத்திக் கொண்டார்.

நடிகர் சங்கத்துக்கெல்லாம் பிரச்சினைகொண்டு போகப்பட்டது. ஆனால் "அதற்கு நஷ்டஈடாக என் தேதிகளை வேண்டுமானால் தருகிறேன். ஒரு புதிய படம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஷாலினி நடிக்க வருவார் என்று எதிர்பாராதீர்கள்" என்று கறாராகச் சொல்லிவிட்டார் அஜீத்.

ஒன்றும் செய்ய வழியில்லை. ஓரிஜினல் மலையாளப் படத்தில் இருந்து ஷாலினியின் காட்சிகளை அப்படியே பயன்படுத்திப் படத்தை முடித்தார்கள். அசப்பில் ஷாலினியைப் போலிருக்கும் ஒரு நடிகையை

பாரதிராஜாவின் மகன் மனோஜ் நடிக்க, இளைய இயக்குனர் சரண் இயக்கும் படம் 'அல்லி அர்ஜுனா'. நாயகியாக நடிக்க ரி.வி. விளம்பரத்தைப் பார்த்து மும்பையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவர் இந்த ரிச்சா பலோட். ரிச்சா மும்முரமாக தமிழ் படித்து வருகிறார். காரணம், படப்பிடிப்பிலே இவரது நடிப்பையும், இயக்குனர் மற்றும் உதவி இயக்குனர்களுக்கு இவர் தரும் இம்சையையும் பார்த்து படப்பிடிப்புக் குழுவினரும் ஏனையோரும் கொடுப்புக்குள் சிரிக்கிறார்களாம். இவரைப் பற்றி அவர்கள் என்ன 'கமெண்ட்' அடிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகவே அவசரமாகத் தமிழ் படித்து வருகிறார். தமிழை இம்சைப்படுத்தாமலிருக்க வேண்டுமே என்று இறைஞ்சுவோம்.

வைத்து சில காட்சிகளை எடுத்து முடித்தார்கள் என்றும் செய்தி.

'விரும்புகிறேன்' படத்துக்கென குமுதம் பத்திரிகை போட்டி அறிவித்துத் தேர்ந்தெடுத்த 'ஸனேகா'வும் இந்தக் குறையடிக்குள் சிக்கியிருக்கிறார். 'விரும்புகிறேன்' படத்தை முடித்துவிட்டுத்தான் வேறு படங்களில் நடிக்கவேண்டும் என்று படத்தயாரிப்பாளர் போட்டி ஒப்பந்தங்களையெல்லாம் மீறி, ஸனேகா 'என்னவளே' படத்தில் நடித்து படமும் வெளியாகிவிட்டது. 'அறிமுகம் ஸனேகா என்ற டைட்டிலுடன் 'விரும்புகிறேன்' படத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் கொதித்துப் போனார்கள். நடிகர் சங்கத்தில் முறையிட்டார்கள். தயாரிப்பாளர் குறிப்பிட்ட தேதியில் படத்தை முடிக்காமல் போனால் அது முடிவடையும் வரை ஒரு நடிகை காத்திருக்க முடியாது. அவர் செய்தது சரிதான் என்று என்று தீர்ப்பளித்தது நடிகர் சங்கம்.

இதைவிட வினோதம் என்னவென்றால்

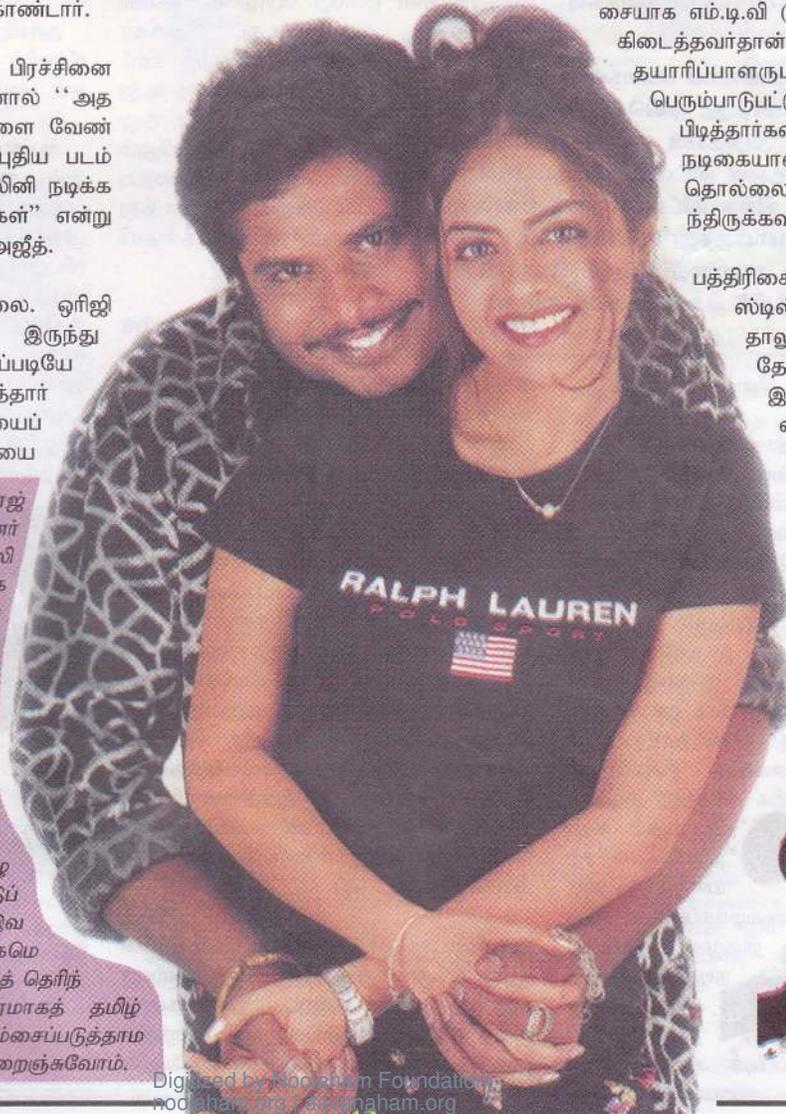

பாரதிராஜாவின் 'கடல் பூக்கள்' படத்தில் ஒரு காட்சி

'என்னவளே' படமும் கூட தமிழில்தான் ஸனேகாவுக்கு அறிமுகம். இவர் அதற்கு முன்பே ஒரு மலையாளப் படத்தில் அறிமுகமாகிவிட்டார் என்பதுதான் உண்மை.

'சிட்டிஷன்' படத்தில் அஜீத்குமாருடன் நடிக்க முதலில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டவர் சமீரா ரெட்டி. படத்தின் டைரக்டர் சரவண சுப்பையா, தன் மனதில் இருந்த கதாநாயகியின் வடிவத்தைத் தெருவெங்கும் அலைந்து தேடி, கடைசியில் எதேச்சையாக எம்.டி.வி (பியூசிக் டி.வி) பார்க்க, கிடைத்தவர்தான் இந்த சமீரா ரெட்டி. தயாரிப்பாளரும் டைரக்டருமாகப் பெரும்பாடுபட்டு நடிகையைத் தேடிப் பிடித்தார்கள். இந்த மும்பைவாழ் நடிகையால் நேரப் போகும் தொல்லைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

பத்திரிகைகளுக்கு 'போட்டோ ஸ்டில் எடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, உடைகள் தேர்வு செய்யவருவதாக இருந்தாலும் சரி' மும்பையில் இருந்து வரப் போக விமான டிக்கட், ஐந்து நட்சத்திர குளு குளு ஹோட்டலில் ரும், இதர செலவுகள் என்று தயாரிப்பாளர், சமீராவின் நிபந்தனைகள் கேட்டு வெறுத்துப் போனார். அந்த நடிகைக்கு ஒரு பெரிய கும்பிடு போட்டுவிட்டு,

நடிகைகள் வீடியத்தில், யாரைப் போடுவதென்பதை பெரும்பாலும் பெரிய நடிகரென்றால் நடிகரே தீர்மானிப்பார். பெரிய டைரக்டரென்றால் அவர், பெரிய தயாரிப்பு நிறுவனம் என்றால் தயாரிப்பாளர் தீர்மானிப்பார். இந்த மூன்று தரப்பினரையும் நன்கு திருப்திப்படுத்தத் தெரிந்த நடிகையே கோடம்பாக்கத்தில் கொடிகட்ட முடியும்.

‘சக்கலக்க பேபி’ வசந்தரா தாளை ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். கூடவே ஹீரோ அஜீத்துக்கு பலவழிகளிலும் அனுசரணையுடனிருந்த நக்மாவுக்கும் அடித்தது யோகம். கிடைத்தது சான்ஸ்.

இப்படி தயாரிப்பாளருக்கு நிபந்தனைகள் போட்ட பல நடிகைகள் பல்வேறு அவதூறுகளோடு திருப்பி ரயிலேற்றியோ விமானமேற்றியோ விடப்பட்ட கதைகள்

தெலுங்குக்குப் போனவர்தான் சாக்ஷி. திரும்பி வாஞ்சிநாதனுக்கு வந்தபோதும் பழைய குருடி கதைதான்.

அதேபோல, சிம்ரன் தங்கை மோனலும், தான் நினைத்தபோதெல்லாம் மும்பைக்குச் சென்றுவர விமான டிக்கட், தேவையானபோது ரெஸ்ட் என்று ஏக கெடுபிடிகள் செய்து வருகிறாராம்.

“பார்வை ஒன்றே போதுமே” வெளிவந்துவிட்டது. அக்கா பேரைக் காப்பாற்ற மாட்டார் தங்கை என்றே உறுதியாகத் தெரிகிறது. அழகிலும் சரி, நடிப்பிலும் சரி, தொழில் சிரத்தையுடன் அனுசரித்து நடந்து கொள்ளும் நடத்தையிலும் சரி.

மிகப்பெரிய படங்களின் தயாரிப்பாளரான குஞ்சுமோனைக் கவிழ்த்த ரட்சகனின் தோல்விக்குக் காரணங்கள் பல. அதில் ஒன்று ஹீரோயினாக பிரபஞ்ச அழகி சஷ்மிதா சென்னைப் போட்டதுதான் என்கிறார்கள்.

அவர் அப்போது பிரபஞ்ச அழகியாக இருந்ததால் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக வெளிப்புறத்தில் படப்பிடிப்பு நடக்காது. எல்லாமே செட்டுக்குள்ள்தான். அதுவும் காலையிலிருந்து மாலைவரைதான். இரவில் நடிக்க மாட்டார். திடீரென்று நடிப்பதற்கான தேதிகளைத் தருவார். அப்போது படப்பிடிப்பை நடத்திக் கொள்ள வேண்டும். திடீரென்று மும்பைக்குத் திரும்பிப் பறந்துவிடுவார். இத்தனை தொல்லைக்குள் எடுத்த படம் பெரிய செலவு செய்திருந்த போதும் வரவுக்கு வழிசெய்யாமல் முடங்கியது.

ரஜினியின் ஒவ்வொரு பட அறிவிப்பின் போதும், அவருக்கு ஜோடியாக ஐஸ்வர்யாராய் நடிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றபோதும் அதற்கெல்லாம் சாத்தியமே இல்லை. உலக அழகியின் தேதிக

ளுக்காக சூப்பர் ஸ்டார் காத்திருக்க முடியாது.

கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் ஷங்கரின் உதவியாளர் காந்திகிருஷ்ணா ‘என்ஜினியர்’ என்றொரு படத்துக்கு பூஜை போட்டார். அழைப்பிதழைக்கூட 3டி உத்தியைப் பயன்படுத்தி பிரமாண்டமாக அச்சடித்து அமர்க்களப்படுத்தியிருந்தார்.

அர்விந்தசாமி நாயகனாகவும், மாதூரி தீக்ஷித் நாயகியாகவும் நடிக்க ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஆனால் ஒவ்வொரு படப்பிடிப்பின்போதும் மாதூரிக்காக காத்திருந்து காத்திருந்து நொந்துபோனார்கள். பொறுக்க முடியாத தயாரிப்பாளர் படத்தையே கைவிட்டார். ஷங்கரின் வலதுகை என்றும், மிகுந்த திறமைசாலி எனவும் பரபரப்பாக பேசப்பட்ட காந்தி கிருஷ்ணாவின் முதல் காலடியே இவ்வாறு சறுக்கியது மும்பை நடிகையால். பின்னர் மீடியா ட்ரீம்ஸின் ‘நிலா காலம்’ படத்தின் மூலம் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தினார் காந்திகிருஷ்ணா.

பிரதியுக்ஷா

அயோக்கியத்தனமாய் கொடுமை செய்கிற கணவனைப் பார்த்து, ஒவ்வொரு திரைப்படமனைவிகளும் “அத்தான் என்னை அடிபங்க கொல்லங்க, ஆனா வீட்டை விட்டுப் போகச் சொல்லாதங்க. இந்த விட்டிலே என்னை ஒரு வேலைக்காரியாயிருந்து உங்களுக்கு பாதசேவை செய்ய அனுமதி மட்டும் கொடுங்க” என்று கெஞ்சிக் கெஞ்சி அழுதார்கள்.

கோடம்பாக்கத்தில் நிறைய உண்டு.

“இந்த ஹோட்டல்தான் வேண்டும். நான் கொண்டுவரும் ஆடைகளைத்தான் அணிந்து நடிப்பேன்” என்றெல்லாம் அடம்பிடித்த கீர்த்திரெட்டி என்ற நடிகையும் தமிழ்ப்பட உலகிலிருந்து இவ்வாறே துரத்தப்பட்டார்.

வாஞ்சிநாதன் படத்திலும் முதலில் சாக்ஷியே தனியொரு கதாநாயகியாக நடிப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அவர் கொடுத்த லொள்ளு தாங்க முடியாமல், அவரை ஒரேயொரு பாடல் காட்சியிலும் நாலைந்து சீன்களிலும் நடிக்க வைத்து அனுப்பி விட்டார்கள். கதாநாயகியாக ரம்யா கிருஷ்ணன் அழைக்கப்பட்டார். இதற்குமுன் தமிழில் நடித்த இரண்டு படங்களிலும் நடந்த குடுமிப்பிடிச் சண்டையோடு

சுனி

அப்பா - ராஜேஸ் கன்னா

அக்கா - ட்விங்கிள்

மைத்துனர் - அக்ஷய்

அம்மா - முதல் படத்திலேயே உச்சாணிக் கொம்பைப் பிடித்த டிம்பிள் கபாடியா.

அட்டையில்: பிரசாந்த், ரிங்கி கன்னா, 'மஜ்னு' படத்தில்.

தந்தை - தாய் திருமணத்தின் போது.

நான் என்னை நிறுவிக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய அடையாளத்தை நானேதான் உருவாக்கிக் கொள்வேன்.

நான் சினிமாவில் நடிக்கப் போகிறேன் என்றோ என்னை சினிமாவில் சேர்த்துவிடும் படியோ நான் ஒருபோதும் என் பெற்றோரைக் கேட்டுக்கொண்டது இல்லை அது என்னுடைய இயல்பல்ல. என் திறமைக்குரிய பரிசையே நான் எதிர்பார்ப்பேன். சினிமா என் ரத்தத்தோடு கலந்தது. அப்பா ராஜேஷ்கன்னா, அம்மா டிம்பிள், அக்கா ட்விங்கிள், நானும் என் பங்குக்கு கலக்குவேன். இருந்து பாருங்கள்!

அம்மாதான் எனக்கு இன்ஸ்பிரேஷன். தைரியம் நம்பிக்கை, அன்பு எல்லாமே அம்மாவிடமிருந்துதான் எனக்கு கிடைத்தது. அம்மாவுக்கு அப்புறம் எனக்கு பிடித்தது கவிதையும் இசையும். நான் எப்போதும் திறந்த புத்தகமாகவே இருக்கப் பிடிக்கும். எனக்கு ஆண் நண்பர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் காதல் பையன்கள் யாருமில்லை. விரத நாட்களில் உபவாசம் இருந்து, தினமும் கோயிலுக்குப் போய் வருகிற சாதாரண இந்தியப் பெண் நான்” என்கிறார் தைரியமும் தன்மும் பிக்கையுமுள்ள இந்த காதல் தம்பதியின் பெண்.

அடடா! வடக்கே இருந்து வருகிறது மற்றுமொரு ஏவுகணை. தமிழ் ரசிகர்கள் தங்கள் இதயங்களை இப்போதிருந்தே பத்திரப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ராஜேஷ்கன்னா, டிம்பிள் கபாடியா ஆகியோரின் இரண்டாவது மகள் ரிங்கி கன்னா தமிழுக்கு வருகிறார். ஹிந்தியில் முதல் படம் 'பியார் மெய்ன் கப் கயீ' தமிழில் பிரசாந்துடன் 'மஜ்னு'. 'கண்ணொதிரே தோன்றினான்' என்ற மெகா ஹிட் படத்தையும் 'சந்தித்தவேளை' என்ற சுமாரான படத்தையும் தந்த ரவிச்சந்திரன் இயக்குகிறார்.

ரிங்கி மும்பையில் நாடக மேடை நடிக்கையாக இருந்து சினிமாவுக்கு வந்தவர். இப்போதும் சத்யதேவ் துபையின் நாடகத்தில் கடந்த இரண்டரை வருடங்களாக நடித்து வருகிறார். "நாடகம் மனோதையுத்தையும் மனிதர்களை நேருக்குநேர் எதிர்கொள்கிற அனுபவத்தையும் தருகிறது. நமது திரை நடிக்க நடிக்கையர் ஏன்தான் நாடகங்களை மட்டமாகப் பார்க்கிறார்கள்னோ தெரியவில்லை. ஒரு மோசமான

திரைப்படத்தில் நடிப்பதைவிட நல்ல நாடக மொன்றில் நடிப்பதையே நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்" என்கிறார் ரிங்கி.

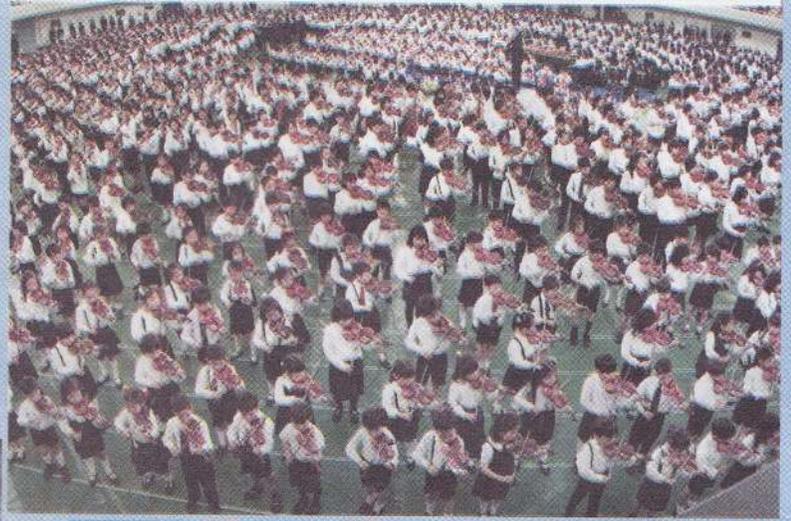
'பொபி' என்கிற ஒரே படத்திலேயே உச்சிக்குப் போய்விட்ட அம்மாவைப் போல தமிழில் முதல் படத்திலேயே ரசிக நெஞ்சங்களை என்னாலும் அள்ளிவிட முடியும். மும்பையிலிருந்து இங்கு வந்து கொடிகட்டிய குஷ்பு, சிம்ரன் போல ஏன் நானும் ஆக முடியாது? அதற்கான அத்தனை திறமையும் என்னிடம் இருக்கிறது என்று தெம்பாகச் சொல்கிறார்.

அம்மாவைப் போலவோ அக்காவுடன் ஒப்பிட்டோ நான் பார்க்கப்படுவது எனக்கு விருப்பமில்லை. நான் தனியானவள். எனக்கு எதையும் தாம்பாளத் தட்டில் வைத்து தரப்படுவது பிடிக்காது. என்னுடைய உழைப்பினால்தான்

கொழும்பு மயூரபதி ஆலய வாசலில் உள்ள தண்ணீர் பைப்பில் தானே பைப் திறந்து தாக சாந்தி செய்து கொள்ளும் மாடு. தானே பைப்பை பூட்டிவிட்டும் செல்லுமோ?

ஐப்பானில் டோக்கியோ நகரில் நிப்போன் புதோக்கா மண்டபத்தில் 3000 ஐப்பானிய சிறுவர் சிறுமியர் கூட்டாக நின்று ஒரு இமியும் பிசகாது கிளாஸிக்கல் இசையை வயலினில் இசைக்கும் காட்சி. அடெங்கப்பா...!

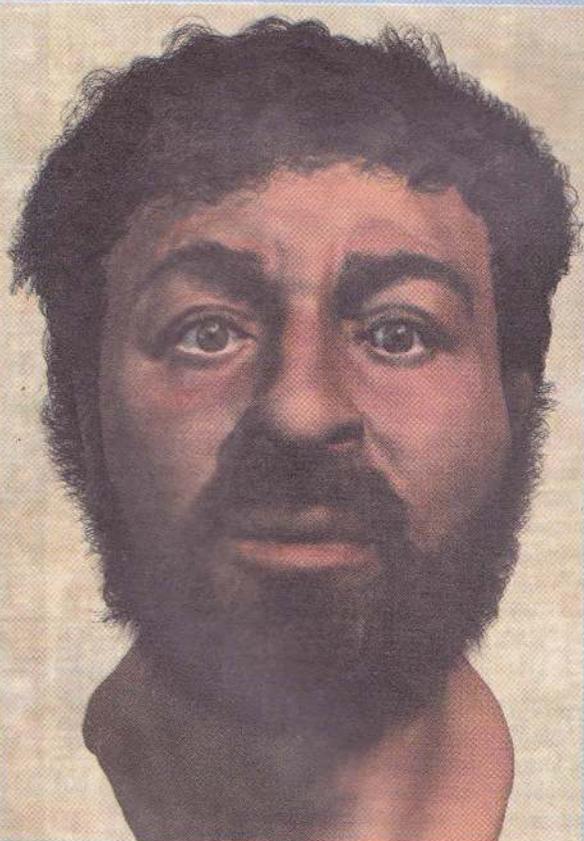

அம்மா...! இது அழுங்குப் பிடி. கிழக்கிந்தியாவில் அமைந்திருக்கும் பூயானேஷ்வர் நகரில் உள்ள உயிரியல் பூங்காவில் தாய் அழுங்கின் மீது ஹாயாகச் செல்லும் குட்டி.

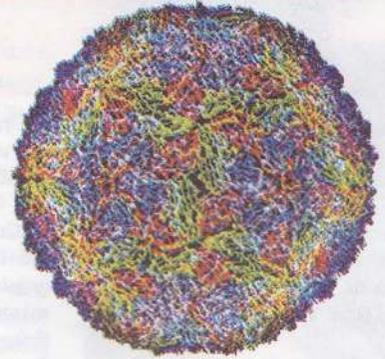

மொறு மொறு சீப்ஸ்

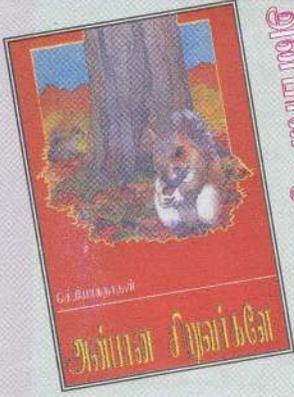
நோர்வேயில் திமிங்கிலங்களை வேட்டையாடுகின்ற நடவடிக்கைக்கு எதிராக கிறீன் பீஸ் இயக்க அங்கத்தவர்கள் நோர்வே கொடியின் மேல் திமிங்கிலங்களின் வால் பகுதிகளைச் சிலுவையில் அறைந்தது போல் அட்டைகளைத் தாங்கி, மெக்ஸிகோ நகரில் நோர்வே தூதராலயத்தின் முன்னால் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் காட்சியே இது. எரிக் சோல்ஹேய்மின் நோர்வேயிலுமா இப்படி...?

கம்பியூட்டரில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இயோசுநாதரின் முகம் இது. ஜெனூசுலேமிலிருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்ட 2000ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் புதைக்கப்பட்ட ஒரு மண்டையோட்டை வைத்து நிபுணர்கள் கம்பியூட்டரால் இதைத் தயாரித்தனர். BBC நிறுவனத்தினால் அண்மையில் தயாரிக்கப்படும் இயேசுவின் வாழ்வை பற்றிய குறந் திரைப்படத்தில் இவ்வுருவம் பாவிக்கப்படவிருக்கிறது

இது ஒரு பூங்கொத்து அல்ல. மிருக வைத்திய நிறுவனம் ஒன்றினால் வெளியிடப்பட்ட நுண் கிருமிகள் பற்றிய ஒரு படம். மிருகங்களுக்கு பாதங்களிலும் வாய்களிலும் ஏற்படும் ஒருவகை வைரஸ் நோய்க் கிருமிகள்தான் இவை. எவ்வகையான விஞ்ஞான முயற்சிகளாலும் தடுக்க முடியாமல் இன்று பல நாடுகளை இக்கிருமி தாக்கி வருகிறது. இதனால் கால்நடைகள் ஐரோப்பாவில் உயிரிழக்கின்றன.

அன்பான சிறுவர்களே

செ.யோகநாதன்
எம்.டி.குணசேன

217, ஓல்கொட் மாவத்தை, கொழும்பு-11.
பக்கம்: 42 விலை: 80/=

இலங்கைத் தேசிய நூல் அபிவிருத்தி சபையின் அனுசரணையோடு வெளியிடப்பட்ட சிறுவர் கதைகள். அன்பான சிறுவர்கள், வெள்ளிப் பாணை என்ற இரண்டு கதைகள் நிறைய ஒவியங்களுடன் உள்ளன.

சிறுவர்க்கான எழுத்துப் பற்றி அலெக் சாண்டர் புஷ்கின் எழுதிய மேற்கோள் இத்தொகுதியில் உள்ளது. இன்றைக்கும் பொருத்தி நிற்கிற செம்மையான மேற்கோள் அது:

“சிறுவர்களின் உலகம் அற்புதமானது. அவர்களின் உலகம் கள்ளங்கபடம்

அற்றது. அவர்கள் வானத்திலுள்ள நிலாவோடு பேசுவார்கள். சூரியனின் அருகே போவார்கள். சூரியனின் அருகே உட்கார்ந்து குதிரைச் சவாரி செய்வார்கள். பூக்களோடு சேர்ந்து அவர்கள் பாட்டுப் பாடுவார்கள். பறவைகளோடும் மிருகங்களோடும் விடுகதை சொல்லி விளையாடுவார்கள். ஆழ்கடலினுள்ளே திமிங்கிலமும், சுறாவும், சிறிய மீனும் ஒன்றாக வந்து அவர்களுக்குக் கதை சொல்லிக் களிப்படையும்.

இத்தகைய குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்வதற்கு மிகுந்த பயிற்சியும், உளவியல் அறிவும் மொழித்திறனும் வேண்டும்...”

இத்துறையில் ஈடுபாட்டுடன் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுவரும் செ. யோகநாதன் பாராட்டுக்குரியவர்.

கல்யாணம் முடித்துப் பார்!

உடுவை எஸ். தில்லை நடராசா
எம். டி. குணசேன

217, ஓல்கொட் மாவத்தை
கொழும்பு - 11
பக்கம்: 88
விலை: 140/=

தமிழில் கட்டுரை இலக்கியம் அருகியுள்ளதென்றே கூறலாம். அதுவும் சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் வைக்கின்ற இவ்வகை எழுத்துக்கள் மிகவும் குறைவு.

இவ்வகை எழுத்துக்களை துமிலன், எஸ். வி. வி. தி. ஜி. ர. சானா ஆகியோர் கடந்த காலத்தில் எழுதியுள்ளனர். தேவனும், யாழ். தேவனும் இத்துறையிலே புதுமை செய்தவர்கள். கல்கியும், சுப்புரவும் இம் மரபினைப் பரவலாக்கி வாசகப் பரப்பை அதிகரித்தவர்கள். இதை இன்னொரு தளத்திலே விரிவுபடுத்தித் தொடர்ந்தவர் சிரித்திரன் சுந்தர்.

இந்த வழியிலே சிரிப்புச் சித்திரங்களை எழுதிவருகிறார் தில்லை நடராசா.

‘கல்யாணம் முடித்துப் பார்’ சென்ற காலத்தின் ஒரு பதிவு.

யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, வடமராட்சிப் பகுதி மக்களின் வாழ்வே இந்தச் சித்திரங்களின் அடிநாதம்.

இவர்களின் வாழ்வை, உணர்வை, இயல்பை, தனித்துவக் குணங்களை வெகு இயல்பாயும், யதார்த்தமாகவும், கவனிப்போடும் சித்திரங்களாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். நுணுக்கமான சித்திரிப்பு.

மண் மணங் கமழும் நடை. இது எந்த வாசகனையும் வெகு இலாவகமாக அந்தப் பகுதிக்கே கொண்டு சொல்கிறது.

ஓவியர் ரமணியின் அழகிய அட்டை ஓவியம். நல்வரவான தொகுதி.

- மாணிக்கவாசகன்

ஏ. எல். எம். பளீஸ் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட ‘பொது அறிவு - 2001’ என்ற நூல் சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ளது.

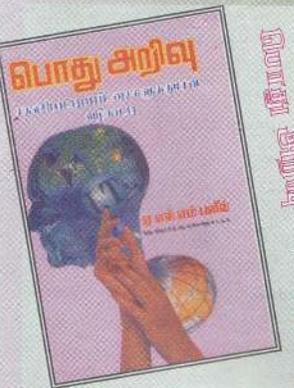
இந்நூல், பல்வேறு வகையான போட்டிப் பரீட்சைகள், நேர்முகப் பரீட்சைகள், தடை தாண்டல் பரீட்சைகள் என்பனவற்றில் பங்கு பற்றும் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், உத்தியோகத்தர்களுக்கு பயன்படும் வகையில் பாடக் குறிப்புகள், பயிற்சிகள், விரிவான விடைகள் என்பனவற்றையும் மற்றும் வழிகாட்டல்கள், பரீட்சை நுட்பங்கள் என்பனவற்றையும் கொண்டுள்ளது.

நூலாசிரியர் ஒரு நிர்வாக சேவை (SLAS) அதிகாரி என்ற வகையில் தனது உயர் கல்விப் பாதையிலும் பலவித பரீட்சைச்

சந்தர்ப்பங்களிலும் தான் பெற்ற நேரடி அனுபவத்தின் துணைகொண்டு நடைமுறையில் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் வகையில் நூலை ஆழமும் விசாலமும் அழகும் மிக்க முறையில் வெளியிட்டுள்ளார்.

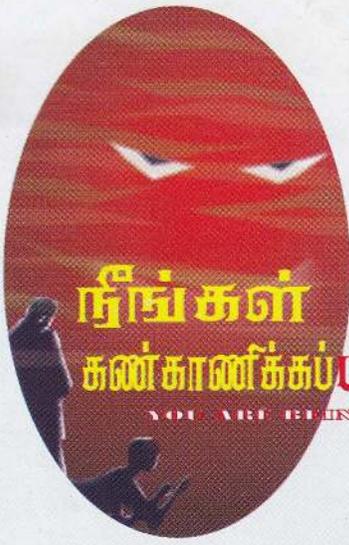
1995ல் முதலாவது பதிப்பாக வெளிவந்த இந்நூல் தற்போது காலம் சேர்த்த புதிய தகவல்களுடன் நான்காவது பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ●

படைப்பாளிகள், வெளியீட்டாளர்கள் தங்களின் நூல் அறிமுகத்திற்கு இவ்விரண்டு பிரதிகளை அமுது முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

பொது அறிவு - 2001

ஏ. எல். எம். பளீஸ்
வெளியீடு: பல்கலைக் கல்வி நிலையம்
ஸ்ரீலங்கா.
பக்கம்: 231 விலை: 235/=

போட்டி வீதிகள்

நீங்கள்

கண்காணிக்கப்படுகிறீர்கள்

YOU ARE BEING WATCHED

படைப்புகள் அமைய வேண்டிய தொழிப்பொருள்கள்:

1. துப்பாக்கிக் கலாசாரமும் நம் சமூகமும்

கால்நூற்றாண்டாக நம் சமூகத்தை ஆட்கொண்டிருக்கும் துப்பாக்கிக் கலாசாரமும் அதனால் இழந்துள்ள சுயசிந்தனை, சுதந்திரச் செயற்பாடு, சொந்தக் கருத்துவெளிப்பாடு போன்ற சமூக முடக்கங்களையும் அடையாளப்படுத்துதல்.

2. போர்ச் சூழலும் உயிர் வாழலும்

போர்ச் சூழல் நமக்குத் தந்திருக்கும் வாழ்க்கைமீதான அச்சுறுத்தலும், உயிர்ப்பயமும்... இறந்து போவது சாதாரணமாயும், உயிரோடிருப்பதே ஆச்சரியகரமாயும் ஆகியிருப்பது... அழகையையும், சிதைவுகளையும், ரத்தத்தையும் நிணத்தையும் இவற்றின் வதையையும், இருப்பின்மீதான அச்சுறுத்தலையும் வெளிக் கொணரும் எழுத்து.

3. விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷச்சூழல்

வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் உள்ளவர்கள் இச்சூழலிலிருந்து தப்புவதும், பெரும்பாலானோர் வேறு வழியேதுமின்றி தம் குரலிழந்து போய் இவ் விஷச் சூழலுக்குள் சிக்கிச் சிதைவதும், இவ் அழிவுச் சக்கரங்களுக்குள் அகப்பட்டு அரைபடுகிறவர்களே அவ் அழிவுச் சக்கரங்களின் பற்களாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் கொடுமையை வெளிக்கொணர்தல்.

4. நம்பிக்கைச் சிதைவும் குரோதமும்

ஒடுக்குமுறைக்குள்ளிருக்கும் சிறுபான்மை இனங்களுக்கிடையேயான உறவுகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கைச் சிதைவும், விரும்பத்தகாத பரஸ்பரக் குரோதமும் அழிவும்.

5. மனித வாழ்வு மீது அக்கறை கொண்டவர்களின் பொறுப்பு மனித வாழ்வு குறித்தும், மதிப்பார்ந்த மனித நடத்தைகள் பற்றியும் சிரத்தை கொண்ட மனிதர்கள் என்னவானார்கள்? நம் சமூக நிலைமையின் அவலத்திற்குச் சண்டையிடுவோர் மட்டும் தானா பொறுப்பு? பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்தபடி சமூகம் சிதைவது கண்டும் வாளாவிருக்கும் ஏனையோரின் மெத்தனத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் படைப்புகள்.

இந்த ஐந்து அம்சங்களுள் ஏதேனும் ஒன்றோ / பலவோ அடிநாதமாக இருக்குமாறு உங்கள் ஆக்கங்கள் அமைய வேண்டும்.

நிபந்தனைகள்:

1. ஒருவர் நான்கு வகைப் போட்டிகளிலும் பங்கு பற்ற முடியும். ஆனால், ஒரே வகையில் இரண்டு ஆக்கங்களை அனுப்ப முடியாது.
2. ஒவ்வொரு ஆக்கமும், **அழுது** பெப்ருவரி, மார்ச், ஏப்ரல் இதழ்களில் இதற்கென வெளியிடப்படும் பிரவேசக் கூப்பனுடன் தனித்தனியாக இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
3. இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள எழுத்தாளர்கள் பங்குபற்ற முடியாது.
4. முழு அளவுத் தாளில் (11" x 8") ஒருபக்கத்தில் மட்டுமே எழுதப்பட வேண்டும்.
5. முன் எப்போதும் பிரசுரமானதாகவோ, ஒலி, ஒளிபரப்பப்பட்டதாகவோ, வேற்று மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகவோ அல்லது தழுவினதாகவோ இருக்கக்கூடாது.
6. படைப்புகள் எழுதப்படும் தாள்களில் படைப்பாளியினது பெயர், புனைபெயர், முகவரி போன்ற விபரங்கள் குறிக்கப்படக் கூடாது. பிரவேசக் கூப்பனிலேயே அவை குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். பிரதிகள் எவையும் திருப்பி அனுப்பப்பட மாட்டாது. படைப்பாளிகளின் சுயவிபர இரகசியங்கள் பேணப்படும்.
7. சிறுகதை - **அழுது** வில் நான்கு பக்கங்களுக்குள் (ஏறத்தாழ 1500 சொற்கள்) இருக்க வேண்டும்.
கவிதை - 100 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டும்.
தொலைக்காட்சி நாடகப்பிரதி - 45 நிமிடங்கள் ஒளிபரப்பு வதற்குத் தக்கதாக இருக்க வேண்டும்.
வானொலி நாடகப்பிரதி - 45 நிமிடங்கள் ஒலிபரப்பு ஏற்றதாயிருக்க வேண்டும்.
8. ஆக்கங்கள் அனுப்பப்படும் கடித உறையின் இடது பக்கத்து மேல் மூலையில் "அழுது - படைப்பாற்றல் போட்டி" என்று குறிப்பிடப்பட்டு ஏப்ரல் 30ம் திகதிக்கு முன் அனுப்ப வேண்டும்.
9. நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.
10. அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
National Intergration Programme Unit
7/15, Sulaiman Terrace,
Jawatte Road,
Colombo 05.

இலக்கு

சந்தா விபரம் உள்நாட்டு சந்தா (ரூபாவில்)

	1 வருடம்	6 மாதம்	3 மாதம்
நேரடி வீறியோகம் கொழுப்பு நகருக்குள்)	360.00	180.00	90.00
துபால்முல வீறியோகம்	552.00	276.00	138.00

வெளிநாட்டு சந்தா (அமெரிக்க டொலரில்)

நாடு	1 வருடம்	6 மாதம்	3 மாதம்
இந்தியா	\$ 10.00	5.00	3.00
பாகிஸ்தான்	\$ 10.00	5.00	3.00
மாலைதீவு	\$ 10.00	5.00	3.00
சிங்கப்பூர்	\$ 12.00	6.00	3.00
மத்திய கிழக்கு	\$ 12.00	6.00	3.00
ஹொங்கொங்	\$ 12.00	6.00	3.00
இங்கிலாந்து	\$ 13.50	7.00	3.50
அவுஸ்திரேலியா	\$ 13.50	7.00	3.50
ரஷ்யா	\$ 13.50	7.00	3.50
அமெரிக்கா	\$ 16.50	8.25	4.25
கனடா	\$ 16.50	8.25	4.25
மேற்கத்தியா	\$ 16.50	8.25	4.25

கார்டோலைசன், அனுப்பப்பட வேண்டிய பெயர்:
The Associated Newspapers of Ceylon Ltd.

முகவர்:

Marketing Manager,

The Associated Newspapers of Ceylon Ltd,

P.o. Box 1198,

Lake House,

Colombo, Sri Lanka.